

SNIMANO!

Z A P I S N I K

sa nastavka 4. sjednice Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi okolnosti nastanka poslovnog koncerna Agrokor Hrvatskoga sabora, održane 16. studenog 2017., u dvorani "Ivana Mažuranića", Trg sv. Marka 6.

Početak u 10,00 sati

Predsjedava: mr.sc. ORSAT MILJENIĆ, predsjednik Istražnog povjerenstva za Agrokor

PREDSJEDNIK:

Kolegice i kolege, lijepo vas pozdravljam. Pozdravljam svjedoka.

Sada ćemo nastaviti sa našom sjednicom. Prije nego što prijedemo na ispitivanje svjedoka samo par tehničkih stvari za kolege iz Povjerenstva. Znači vidjeli ste da smo počeli dobivat dokumentaciju, za sada smo dobili dokumentaciju iz Agrokora koja je došla na stikovima, oni su umnoženi, podijeljeni su vam svi.

Došao je dio dokumentacije iz HBOR-a koji je dosta opširan pa ja vas molim da radite uvid gore u uredu i onda će se umnožiti. Što se tiče odgovora Ministarstva za upravljanje državnom imovinom on mi je relativno nejasan obzirom da su oni rekli da oni nemaju veze ni sa čim i da nisu pravni slijednik pa ćemo proslijediti Centru za restrukturiranje i kome već,

malo će se tu izgubiti vremena, ali ja vas isto molim kada vas kolegice budu kontaktirale vi koji ste predlagali pojedinu točku da im onda pomognete kod obrazloženja.

Vlada je zamolila za jedan malo da joj se produži rok koji smo dali zato što je dokumentacija opsežna koju smo tražili i to je za sada od dokumentacije sve. Međutim počela je dolaziti tako da će ići po redu.

Evo ako imamo još nešto na ovu tehničku, slušam. Lovrinović vi ste se javili za ispitivanje svjedoka ili za ovo?

GORDAN MARAS:

Samo da razjasnimo, znači dobili smo u fizičkom obliku, a skenirano je ovdje u Saboru jel tako?

PREDSJEDNIK:

Ne, ne dobili smo na stiku. Stikovi su umnoženi ovdje, ali nije došla dokumentacija u papirnatom obliku nego na stiku.

... /Upadica se ne razumije./ ...

Tako je, dobili smo na stiku, stikovi su umnoženi i podijeljeni, sada možete napraviti uvid eventualno iz toga i dalje tražiti. Dobro.

I isto tako ako neko ima prijedloge dalje za dokumentaciju možemo nakon u nekoj od pauza između svjedoka da se pokrene.

Evo sada ćemo prijeći na ispitivanje svjedoka.

Otvaram za prijave, tu ste se počeli već prijavljivati.

Ja vas još jednom pozdravljam. Moram vas upozoriti da morate govoriti istinu, možete uskratiti odgovor samo na ono pitanje koje bi vas osobno moglo izložiti kaznenom progonu. Način rada je takav da će vam kolege po redu kako se prijavljuju postavljati pitanja, vi ćete odgovarati. Ako bude potrebe ići ćemo u više krugova.

Dakle kolega Lovrinović se prvi javio. Izvolite kolega.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Hvala lijepo gospodine predsjedniče.

Gospodine Rohatinski lijep vam pozdrav.

Ja ću postaviti nekoliko pitanja. molim vas navedite od kada ste počeli raditi za koncern Agrokor, na kojim funkcijama i jeli još netko iz vaše obitelji bio zaposlen u Agrokoru?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Za koncern Agrokor sam počeo raditi 1. travnja 2000. i radio sam do 12. srpnja 2000., znači 3 mjeseca i 12 dana. a po isteku mandata 2012. sam se vratio u tvrtku Agrokor sukladno dogovoru s predsjednikom tvrtke još iz 2000. godine kada sam prvi put i otišao iz tvrtke.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Koju ste funkciju obavljali?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Obavljao sam funkciju savjetnika za makroekonomske analize i u ona prva tri mjeseca 2000. i u cijelom razdoblju nakon 2012. godine.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

To znači da ste bili informirani o stanju koncerna jer je on igrao izuzetno i igra još uvijek vrlo važnu ulogu gledano sa makroekonomske razine za Hrvatsku?

ŽELJKO ROHATINSKI:

To znači da sam pratio makroekonomska kretanja u Hrvatskoj i šire od toga.

. / .

2/1/NS

Moj posao nije bilo da na bilo koji način analiziram rad i način poslovanja koncerna Agrokora. To nije bilo ... /Govornik je isključen, ne razumije se/... a niti je to ikad od mene zatraženo. Ja sam gledao svijet izvan tvrtke.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Znači vi ste gledali svijet izvan tvrtke, a ta tvrtka je bila najveća u Hrvatskoj i to vas nije zanimalo što se dešava u njoj?

ŽELJKO ROHATINSKI:

A ne samo zbog opisa poslova koje sam radio, nego i zbog načina širenja informacija u tvrtki do tih podataka nisam mogao doći. ... /Govornik je isključen, ne razumije se./... o radu tvrtke su bila godišnja izvješća koji su bili distribuirani svim djelatnicima u tvrtki.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Samo još kratko. Možda ste zaboravili reći? Je li još netko iz vaše obitelji bio zaposlen u sustavu Agrokora?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Kraće vrijeme bili su zaposleni i moj sin i moja kćer s time da je to trajalo kratko. Kćer je vrlo brzo prešla na

2/2/NS

rad u jednu drugu tvrtku koja nije imala veze sa koncernom Agrokor.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Vi ste, postoji informacija dakle molim vas da potvrdite ili demantirate, da ste kada ste izabrani za guvernera Hrvatska narodne banke da ste još jedno vrijeme čak godinu ili dvije ostali članom u Nadzornom odboru koncerna Agrokor. Molim vas potvrdite ili demantirajte to.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Kada sam 1. travnja 2000. se zaposlio u koncernu Agrokor postao sam i član Nadzornog odbora tog koncerna. Svi moji odnosi sa tvrtkom su prestali 12.07.2000. godine. Ja znam kasnije sam saznao da na portalu tvrtke je bilo navedeno da sam član Nadzornog odbora. To ne odgovara činjeničnom stanju. 12.07.2000. svi moji odnosi sa tvrtkom su završeni. Konačno pretpostavljam da možete doći do isplatnih lista naknada za članove Nadzornog odbora gdje se to jasno vidi.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Znači tako velika firma je bila neažurna i aljkava da tako važnu stvar zanemari kada je riječ o komuniciranju s javnošću.

Sljedeće pitanje. Tvrtka vaše supruge je otkupljena od koncerna Agrokor, ona se bavila špedicijom. Recite koji je bio strateški razlog jel' vam poznato Agrokor da otkupi tu obiteljsku firmu?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ja ne mogu da govorim u ime Agrokor. Tvrtka je otkupljena za iznos od 1 kunu, neto iznos od 1 kunu.

... /Upadica Lovreinović: Je li to?/...

A zašto je to Agrokor uradio to morate pitati njih.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Znači Agrokor je nastavio politiku kupovinu za jednu kunu, a i ovih poduzeća kao što je bilo od vaše supruge.

Molim vas recite ima li veze otkup, da budem izravan jer ovo je Istražno povjerenstvo, ima li veze otkup te obiteljske tvrtke sa vašim angažmanom u Agrokoru kada ste bili?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nikakve nema veze.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Dobro.

Za vrijeme funkcije guvernera Hrvatske narodne banke kada se Agrokor najviše zaduživao u inozemstvu i najviše se znači najviše uvezao je li to povezano sa politikom koju ste vodili u Hrvatskoj narodnoj banci znači fiksnog deviznog tečaja kune praktično ste vi kao guverner odnosno institucija Hrvatska narodna banka upravljali valutnim rizikom, znači poznato je da je ovakav dugogodišnji, dugogodišnja politika fiksnog deviznog tečaja pogoduje upravo uvoznicima i onima koji su se značajno zaduživali u inozemstvu, ima li, možete li potvrditi ili demantirati da je to vezano za sustav Agrokor jer ste iz njega došli na mjesto guvernera?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Politika relativno stabilnog tečaja, ne fiksnog koju je HNB-e provodio u vrijeme kada sam ja bio guverner nastavio je sa takvom politikom i kasnije. Nije imalo nikakve veze sa poslovnim interesima niti jednog ekonomskog subjekta u zemlji. To je pitanje izvan konteksta Agrokor, a koje je postavljeno mnogo puta i na koje sam mnogo puta i dao odgovor. Bit ću vrlo kratak.

prof. dr. sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Vi kao ugledni makroekonomist i čovjek koji prati publikacije i HANF-e i drugih znači ekonomskih instituta jeste li primijetili da je proteklih nekoliko godina obujam

2/5/NS

regresnih mjenica bez pokrića da je značajno narastao?

Smatrate li da je to bio upad u monetarni ...

. / .

... sustav siva emisija novca i je li HNB morao znači intervenirati u vezi toga?

ŽELJKO ROHATINSKI:

U vrijeme dok sam ja bio guverner HNB-a operacije s mjenicama su bile marginalne veličine. Ono što je nastupilo kasnije, to je bilo u vrijeme kad ja više nisam bio u HNB-u. Ako mi dozvolite kazao bih još samo dvije rečenice vezano uz vaše prethodno pitanje.

Stabilan tečaj, a ne želim otvarati teoretsku raspravu ali bih podsjetio još jedanput da je od 200. do 2008. godine se Hrvatska u inozemstvu zadužila za preko 35 milijardi eura. Poduzeća, država, banke, preko banaka i stanovništvo, u takvim uvjetima bio je permanentni pritisak na aprecijaciju tečaja. HNB je to sprječavao.

PROF.DR.SC. IVAN LOVRINOVIĆ:

Molim vas možete se vratiti na ovo pitanje što sam postavio nakon toga, dakle, o mjenicama bez pokrića iz sustava Agrokora kojih je bilo prema službenim informacijama preko 7 milijardi kuna. Znači, vi kao poznati makroekonomist, čovjek koji je bio guverner, koji je radio u Agrokoru, morali ste naprosto primjetiti tu poziciju i zašto, jest da niste bili guverner to nam je jasno, znači li to upad u monetarni sustav i zašto HNB nije ništa poduzeo?

ŽELJKO ROHATINSKI:

A zašto HNB nije ništa poduzeo to morate pitati sadašnje rukovodstvo HNB-a.

A što se mene osobno tiče, naravno da sam u okviru praćenja makroekonomskih kretanja vidio što se zbiva sa instrumentima osiguranja plaćanja uključujući i mjenice. Moja spoznaja o tome u kojoj mjeri Agrokor sudjeluje u takvim poslovima je bila nula. Upravo zbog toga što takve informacije po tvrtci nisu širene.

A što se tiče mog pasivnog znanja o poslovanju tvrtke. Rekao sam da je to isključivo na bazi godišnjih izviješća. U tim izviješćima nisu iskazivane mjenice kao posebna pozicija u pasivi tvrtke.

PROF.DR.SC. IVAN LOVRINOVIĆ:

Još ovo ste zaboravili jesu li takve mjenice i njihovo diskontiranje kod faktoring društava bili upad u monetarni sustav.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Možemo uzeti povijesne primjere, a da li je izdavanje takvih mjenica krajem 80-tih i početkom 90-tih godina bio upad u monetarni sustav tadašnje države ili ne. U jednom slučaju se ocijenilo da je, a to je slučaj Agrokomerca.

U drugom slučaju kad se radilo o jednoj republici bivše države to nikad nije ocjenjeno na takav način.

Ja ne želim otvarati teoretsku raspravu. A mjenica je instrument plaćanja. U pravnoj državi je on u slobodnoj upotrebi, dokle god se pravovremeno izvršavaju obveze po tom instrumentu. A zašto one navodno nisu izvršavane u Hrvatskoj? To je pitanje za neku drugu instituciju.

PROF.DR.SC. IVAN LOVRINOVIĆ:

Zadnja konstatacija, ustvari pitanje. Znači, taj isti način poslovanja s mjenicama u bivšoj Jugoslaviji je kvalificiran kao upad u monetarni sustav, a danas na isti način znači on se tako ne želi kvalificirati ali i vi ste izbjegli izravan odgovor na pitanje, ali navodeći povijesno iskustvo ja sam shvatio što ste htjeli reći.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Hvala. Poštovani gospodine Rohatinski. Vi ste rekli da ste iz PBZ-a nakon godinu dana prešli u Agrokor. Jeste li prije nego što ste postali zaposlenik Agrokora bili član Nadzornog odbora?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Proveo sam u PBZ-u nekoliko godina, a ne godinu dana, mnogo više od toga. Otišao sam iz PBZ-a u Agrokor 2000. godine, zato što mi je ponuđena dvostruko veća plaća nego što sam imao u PBZ-u. Prije toga nisam bio član Nadzornog odbora niti jednog poduzeća pa tako ni Agrokora.

./.

Član nadzornog odbora bio sam 3 mjeseca i 12 dana.

NIKOLA GRMOJA:

Vi ste u jednom intervju izjavili da ste zahvalni gospodinu Todoriću zbog tog prelaska u Agrokor. Znači razlog je ova plaća koju ste sada spomenuli? Dobro. I rekli ste sada u ovom dogovoru kolegi Lovrinoviću da ste i poznato je to da ste imali i drugih ponuda nakon što ste bili guverner za posao, ali da ste se vratili u Agrokor zbog dogovora sa Ivicom Todoriće. Je li razlog taj dogovor ili ova zahvalnost koju ste izrazili znači nakon što ste se zaposlili u samom Agrokoru?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Razlog je sljedeći, gospodin Maras kao član Vlade od 2008. do 2012. će se možda sjetiti pod kojim uvjetima je završio moj mandat u HNB-u. Ja nisam htio koristiti niti jednu od mogućih povlastica koje mi je pružao zakon između ostaloga da primam godinu dana plaću i da ne radim ništa. Tražio sam posao odmah, bilo je nekoliko ponuda između ostalog ... nekih drugih međunarodnih banaka. Ja sam ih odbio, a prije svega iz razloga što sam znao kakva je bila uloga upravo tih institucija u izazivanju svjetske financijske krize 2008. i 2009. godine. Odbio sam da radim za takve institucije.

Ponuda radnih mjesta u tom trenutku u zemlji je bila vrlo mala, ponuda potencijalna iz Agrokora je bila jedina koja

se mogla realizirati u roku od par dana i zato sam ju prihvatio.

NIKOLA GRMOJA:

Sad mi nije jasno, znači rekli ste u odgovoru kolegi Lovrinoviću, da ste imali dogovor o povratu u Agrokor. Jeste li se u Agrokor vratili zbog dogovora s gospodinom Todorićem ili zato što niste imali bolju ponudu za posao nakon što ste prestali biti guverner?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Kada sam 12. 7. 2000. odlazio iz Agrokora u HNB, razlozi tog odlaska su bili opća ekonomska situacija u Hrvatskoj i probleme koje je HNB imao u rješavanju te situacije. Nisam mislio da ću ostati u HNB-u dva mandata 12 godina. Na zamolbu tadašnjeg ministra financija i tadašnjeg premijera da se uključim u taj posao i pokušam pomoć ja sam ju prihvatio. S time da plaća guvernera je u tom trenutku četiri puta manja od plaće u Agrokoru. Ne govorim o nekom žrtvovanju za opće dobro, govorim o činjenicama. A premijeru i ministru financija sam rekao - OK prihvaćam taj posao pokušat ću učiniti što mogu i nakon toga ću otići. Život je tekao drugim tokom.

2012. opisao sam vam kakva je bila situacija. Trebao sam pronaći posao u roku od par dana, u strane banke nisam

želi ići raditi, jedina ponuda koja mi je tada ponovo dana bila je vratiti se u Agrokor. I ja sam se vratio.

NIKOLA GRMOJA:

Znači, rekli ste da ste u Agrokor iz PBZ-a otišli zbog veće plaće, a onda ste iz Agrokora otišli na mjesto guvernera za četiri puta manju plaću. Je li vaš dolazak znači u Agrokor, povezan sa odlaskom u Hrvatsku narodnu banku i kako je gospodin Todorić gledao na vaš odlazak s mjesta, zaposlili ste se relativno kratko ste bili u toj tvrtci i onda odlazite na mjesto guvernera, kako je on gledao na to? I nisu mi jasni vaši motivi došli ste u Agrokor zbog veće plaće, a onda ste otišli na četiri puta manju plaću na mjesto guvernera.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Stvari su vrlo jednostavne, ja sam otišao iz jedne privatne tvrtke kao što je PBZ u drugu privatnu tvrtku. Motivi za to su bili isključivo financijske prirode. A nakon tri mjeseca i 10 dana, zvao me tadašnji premijer, rekao mi je nudimo ti mjesto guvernera. Ja sam razgovarao sa ...

./.

... gospodinom Todorićem, njegovo je mišljenje bilo da mogu biti društveno korisniji u Hrvatskoj narodnoj banci nego što u tom trenutku mogu biti u Agrokoru. A završio sam radni odnos sa Agrokorom. Dobio otpremninu sukladno pravima iz Zakona o radu i otišao.

NIKOLA GRMOJA:

S obzirom da se mi na ovom Povjerenstvu bavimo ulogom Agrokoru i Ivica Todorića i da smo već kroz ispitivanja nekoliko svjedoka ali i dokumentaciju koju ja imam u posjedu dokazali da su se krediti trošili nenamjenski, što pokazuje da Ivica Todorić nije baš bio čovjek kojem je bila bitna društvena korist, nego više nekakva osobna korist i korist njegovog koncerna, pitam vas, jeste li u tim razgovorima znači je li Ivica Todorić govorio s vama u razgovoru i potakao vas da idete na tu funkciju guvernera kako bi njegova tvrtka čiji ste vi bili zaposlenik i član Nadzornog odbora i nakon što ste postali guverner imala koristi od te vaše funkcije?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne da o tome nije bilo razgovora kada sam odlazio iz Agrokoru u 12 godina koliko sam proveo u HNB-u nikada me Ivica Todorić ili netko od njegovih suradnika nije zvao u cilju da na bilo koji način sugerira neku mjeru HNB-a koja bi potencijalno koristila tvrtki Agrokor. Nikada.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro.

Znači gospodin Todorić vas nikada nije u tom periodu kontaktirao i tražio bilo koji način da vi svojem djelovanjem pomognete Agrokoru. Ali je zanimljivo da je u tom periodu gospodin Todorić kupio tvrtku vaše supruge. Možete li mi reći, znači rekli ste da je kupljena za koliko, 1 kunu, možete li mi reći u kakvom stanju je bila ta tvrtka kada ju je gospodin Todorić kupio? Znači kakav je bio njen saldo?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Odgovor na ovo pitanje bi zahtijevao da elaboriram cijelu situaciju od 2004. do 2012. koje je bilo relevantno u poslovanju tvrtke moje supruge.

Ako to želimo izbjeći, a to zavisi od vas, a ne od mene, onda moj odgovor na ovo vaše pitanje je bilo da je tvrtka vrijedila toliko koliko je za nju i plaćeno.

NIKOLA GRMOJA:

Pitao sam vrlo konkretno. Znači kolika su bila dugovanja tvrtke u tom trenutku? Informacije koje ja imam su da je tvrtka bila znači u gubitku nekih 5 milijuna kuna, a unutar tvrtke je bila i obiteljska kuća vrijedna 2 milijuna kuna.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Te podatke ja ne znam. Osim da je u imovini tvrtke bila obiteljska kuća.

Što se tiče ostalih navodnih dugovanja ja o tome ne znam jer ja se ni na koji način nisam uključivao u rad te tvrtke. ... /Govornik je isključen, ne razumije se/ ... da cifre koje ste spomenuli osim vrijednosti kuće nemaju veze sa stvarnim stanjem.

NIKOLA GRMOJA:

Možete li mi objasniti zašto bi vaša supruga prodala obiteljsku tvrtku za 1 kunu sa kućom koja je vrijedna 2 milijuna kuna, složili ste da je to točan negdje iznos otprilike, zašto bi to učinila i kakav je to poslovni potez ako sama tvrtka nije bila u nekakvom gubitku odnosno ako nije imala dugovanja?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Supruga je u tom trenutku imala teških zdravstvenih problema. Više nije bila sposobna da vodi tvrtku. To je bila praktički likvidacija tvrtke. Jedina stvarna imovina u toj tvrtki je bila obiteljska kuća.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro.

Oko ovog Nadzornog odbora. Znači odgovorili ste kolegi Lovrinoviću da vi niste mogli utjecati na to što ste bili navedeni kao član Nadzornog odbora Agrokor dok ste istovremeno bili guverner. Da li smatrate da ste zbog te činjenice što ste istovremeno bili i formalno navedeni kao član Nadzornog odbora Agrokor, ali obnašali funkciju guvernera da ste bili u svojevrsnom sukobu interesa i da ste na taj način ugrozili neovisnost HNB-a? I ako to ne smatrate, možete li dokumentirati na koji način ste se zaštitili od mogućeg sukoba interesa u tom razdoblju?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Na to pitanje sam odgovorio gospodinu Lovrinoviću.

Samo da kapituliram suštinu odgovora u jednoj rečenici. Ni u jednom trenutku nisam bio član Nadzornog odbora tvrtke Agrokor od kada sam prešao u HNB-e. Rekao sam vam svi moji odnosi sa Agrokorom su ...

. / .

... završili 12. 7. 2000. godine, možete preko dokumenata same tvrtke, rako sam prije svega preko isplatnih lista, naknada članova Nadzornog odbora to i dokumentirati. Ovako postavljeno pitanje predstavlja insinuaciju.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro. I za kraj, da li ste prilikom odlučivanja o tečajnim intervencijama HNB-a imali ikakve informacije o deviznim pozicijama i potrebama za kupnjom ili prodajom dionica Agrokoru? Odnosno da li ste tečajne intervencije provodili tako da Agrokoru smanjite troškove deviznih transakcija?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne.

NIKOLA GRMOJA:

Hvala. Ja sam gotov.

PREDSJEDNIK:

Kolegice Jelkovic.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala lijepa.

Poštovani gospodine Rohatinski, možete li mi reći da li je točno da ste bili u dva mandata član Nadzornog odbora u Agrokoru?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nije to točno, nekoliko puta sam spomenuo da sam bio član Nadzornog odbora od 1. travnja do 12. srpnja 2000. godine. Zar je potrebno da to ponovim još koji put.

MARIJA JELKOVAC:

Ne nije potrebno, htjela sam samo to provjeriti budući iz povijesnog izvataka stoji da ste, ne treba ponoviti to mi je sada jasno, pitala sam to ovako izrijeком da mi to kažete budući da iz povijesnog izvataka tvrtke vidljivo da ste bili upisani kao član Nadzornog odbora i prije toga i da ste bili odlukom Glavne skupštine društva zbog isteka mandata razriješeni odlukom od 25. 6. 1999. što bi značilo da ste prije toga bili u mandatu. Zato sam postavila ovakvo pitanje.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ja ne znam šta je tvrtka pisala. Ovo što ste naveli ne odgovara činjeničnom stanju ... ni prije 1. travnja 2000., a niti nakon 12. srpnja 2000.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala. Nemam više pitanja.

PREDSJEDNIK:

Ja ću postaviti par pitanja, pa se dalje javljajte.

Dakle, gospodine Rohatinski, da li je teoretski bilo zamislivo da u vašem mandatu HNB na čijem ste bili na čelu znači kao regulator, postupa bilo prema bankama koje su davale zajmove Agrokoru, bilo da Agrokor evo mi smo tu govorili o mjenicama, bilo je ona priča o bonovima itd., poduzme bilo kakvu radnju koja bi zahtijevala intervenciju Hrvatske narodne banke?

Ja govorim teoretski.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Teoretski i praktično HNB vrši nadzor nad poslovanjem banaka ne njihovih komitenata. A jedan od obila tog nadzora je i utvrđivanje izloženosti banke prema svojim komitentima. Tu postoji zakonski limit.

Nadzor HNB-a koji je permanentno prisutan je posebno pazio na taj elemenat u poslovanju banaka. Svih banaka i prema svim komitentima, nije bilo nikakvog povlaštenog položaja. HNB je imao i ima sektor supervizije koji se s time svakodnevno bavi, vrši nadzor, sastavlja zapisnik o rezultatima nadzora i ako je potrebno predlaže rješenja i naloge prema bankama ako

se u nadzoru utvrdi da banke ne posluju u skladu sa zakonskim odredbama. I to je upravo tako rađeno prema svim bankama i prema svim njihovim komitentima jednako.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa. Drugo pitanje, preskačem na temu koja je bila otvorena, govorili smo o kući koja je kupljena u okviru kupnje trgovačkog društva za jednu kunu. Koja je bila sudbina te kuće? Dakle, nju je kupio Agrokor kupivši trgovačko društvo.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne.

PREDSJEDNIK:

Ili je kupio, ja ne znam točno tko, zato to molim vas da objasnite, zato jer je rečeno da je kupljena za jednu kunu, mene zanima sudbina kuće.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Kuća je u posjedu moje supruge i naša obitelj živi u njoj. A tvrtka zbog zdravstvenih razloga supruge više nije mogla dalje da posluje, imovina tvrtke je u najvećem dijelu se sastojala od te kuće. Zbog poslovnih veza prijašnjih te tvrtke i nekih tvrtki iz sastava Agrokora da bi se to saniralo,... ./.

... kupljena je tvrtka moje supruge za iznos vrijednosti kuće. Onda je moja supruga kao fizička osoba otkupila tu kuću od tvrtke za taj isti iznos. Novčani tok je praktički bio nula.

PREDSJEDNIK:

Znači ako sam ja dobro razumio, ja sada ne znam koliki su bili dugovi te tvrtke o kojoj govorimo, njezina jedina imovina je bila ta kuća, jel' tako? Znači tvrtka je onda kupljena od strane Agrokora, ili ne znam da li je to Agrokor ili gospodin Todorić osobno, nisam to.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Agrokor.

PREDSJEDNIK:

Dakle od strane Agrokora je kupljena. Znači kupuje se trgovačko društvo. Preuzimaju se automatski svi dugovi koje netko treba vratiti ili ne treba. Preuzima se imovina tvrtke i ta se onda imovina jedina počišćena zapravo od dugova vraća natrag vašoj supruzi, da pojednostavim.

... /Upadica Rohatinski: Da./...

Dobro.

... /Upadica Rohatinski: Točno./...

Jesu li te novčane transakcije izvršene ili je to bilo plaćeno u nekim pravima itd.? Dakle što vas pitam, da li

je novac konkretno prešao i koji je to iznos oko kojeg je, koji je prešao iz ruke u ruku da tako kažem, da pojednostavim?

ŽELJKO ROHATINSKI:

To je bila novčana transakcija na koju su plaćeni svi porezi.

PREDSJEDNIK:

Znači vaša supruga je otkupila od Agrokora kuću natrag?

... /Upadica Rohatinski: Tako je./...

Ono što me zanima, ja sada zaokružujem ovo pitanje ali još više ono pitanje moje prvo o kojem smo govorili o nadležnostima HNB-a i mogućem postupanju. I vas sada zapravo zanimam za stav. Ja vas sada zanimam, vaš stav pa ću se poslije još, dakle vi ste u situaciji da nam kažete da iz Agrokora odlazite uz dogovor da ćete se vratiti.

... /Upadica Rohatinski: Uz načelni dogovor da ću se vratiti./...

Vi preuzimate jednu od najvažnijih funkcija u Republici Hrvatskoj. Svaki guverner narodne banke je na izuzetno bitnoj funkciji i u mogućnosti ste, ne da ste u mogućnosti nego obvezni ste nadzirati čitav niz stvari o kojima bi se rekli odgovoru na pitanje uključivši i izloženost banaka o Agrokora iz kojeg ste otišli.

Vi znači obavljate taj posao znajući da što god se dogodilo imate sigurnosnu mrežu koja će vas zadržati. Znači moći ćete se vratiti u Agrokor. Dakle što god vi radili ili ne radili, jel' tako imate dogovor vratit ću se tamo? I ja vas sada pitam nastavno da li mislite da li je to etički korektno? Dakle mi ovdje govorimo i o etici postupanja javnih službenika i dužnosnika. Dakle vi ste u situaciji da odlazite iz jedne tvrtke velike koja je zapravo to nije jedno malo trgovačko društvo s 5 zaposlenih koja upravlja na neki način posredno i novčanim tijekovima koji se događaju u ovoj državi, vi to nadzirete znajući cijelo vrijeme da što god radite ili ne radite vi se možete vratiti u tu tvrtku. I onda nakon toga ja uvažavam vaše razloge koje ste nam rekli i naravno nemam razloga ne vjerovati u njih da ste imali ponude banaka itd. vi ste izabrali vratiti se tamo.

Ja ću vam samo reći još jednu stvar prije nego što mi date odgovor, da i ono razdoblje od godinu dana koje dužnosnik prima plaću je zamišljeno između ostalog i zbog toga da se odmakne od svojih poslova i da ode raditi nešto drugo sa jednom sa odmakom. Vi ste izabrali drugo.

Ja vas pitam. Dakle to je stav. Vi možete, ne morate odgovoriti naravno, ali ja vas pitam o etičnosti takvog ponašanja. Jer zamislimo drugu situaciju. Znači ja polazim, vi ste pošten čovjek, radili ste sve najbolje. Hajde zamislite nekog drugog koji odlazi iz velike firme na posao gdje može

kontrolirati, a tamo je otišao znajući da se može vratiti. Nakon toga se vraća. Mi govorimo ovdje i ponovno ne ide na vas, ja vam samo govorim a mi jesmo percepcija dakle i političari, i guverneri živimo u javnosti. Mi imamo situaciju koja je eto sada smo govorili o transakciji kuće. Ja ponovno nemam razloga ne vjerovati u tome. Međutim, činjenica je da je nešto kupljeno za kunu što je imalo puno dugova gdje je bila nekretnina koja se kasnije vratila. Jel' tako? Zaposlenja neću ulaziti. To su privatne stvari. To tko, što, gdje radi itd. Dakle, mi smo, živimo u sustavu u zemlji gdje jedan koncern postaje na neki način veći od države. Vi kao guverner imate dogovor da ćete se tamo vratiti. U poziciji ste da nadzirete posredno preko banaka neke transakcije. Radite ovu transakciju i ja kažem neka je sve tu u redu. Ja polazim od toga da je sve čisto kao što ste rekli. Ali ja vam govorim o percepciji. Dakle, što prosječan građanin može vidjeti i zaključiti? Može vidjeti i zaključiti da je jedna tvrtka veća i jača od države, da zaposli guvernera, vrati ga natrag ja vam govorim o percepciji običnog građanina. Da se vrše transakcije za 1 kunu jel' tako gdje imovina prelazi sa jedne strane u drugu, da se vi vraćate tamo raditi i da kažete da dalje uopće ne znate što se događa jer zapravo živite u jednom svom makrosvijetu okrenuti prema svijetu ne gledate što se događa.

I ja vas samo zanima dakle stav vaš i da li biste to sve ponovili da se sada stvar vraća natrag? Jer ponovo, sami

ste rekli idete, vraćate se u Narodnu banku zbog javnog dobra i općeg interesa. A ja ću vam ovdje reći svoj komentar. Dakle što god vi radili ili ne radili vi ili ja, ili bilo tko drugi, nekada je percepcija važnija od toga što se radi. I ako postupamo tako da se ove stvari vide onda je to problem. Ali evo mane zanima vaš stav.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ok.

Ja se nisam nikada vodi percepcijama. Ja sam se nastojao rukovoditi činjenicama i svojim stavovima i ocjenama baziranim na način na koji sam ja shvaćao te činjenice.

U vašem pitanju ste postavili nekoliko potpitanja.

. / .

Najjednostavnije ih je kronološki sagledati.

Dolazak u HNB-e objasnio sam kako je do toga došlo. Objasnio sam i koji su bili ne samo moji motivi, nego što mi je rečeno da država od mene očekuje. Rad u HNB-u je bio takav kakav je bio, o njemu neću trošiti riječi.

Odlazak iz HNB-a i povratak u Agrokor pokušao sam objasniti. Znači prije svega tražio sam brzo zaposlenje. Od ponuda koje su bile u tom trenutku aktualne Agrokor mi se činio ne financijski, nego moralno ja bih rekao na neki način i društveno odgovorno najboljom ponudom i to sam prihvatio.

Nije bilo nikakvog pozivanja na razgovore iz 2000. u stilu tada mi je rečeno možeš se vratiti kada god želiš i to je obaveza Agrokora da te primi, to nije bio takav razgovor.

Zašto sam tražio brzo rješenje? Rekao sam vam da jedan član ovoga Povjerenstva vjerojatno zna odgovor.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Dalje ćemo nastaviti.

Tko se javlja? Kolegica Jelkovic. Pardon.

Oprostite, kolega Maras.

Evo kolega nastojim vas čak izbjeći u odgovoru i dati HDZ-u još jednu prednost.

GORDAN MARAS:

Vidite kako je. To smo se vi i ja dogovorili.

... /Upadica Predsjednik: Ne. Ništa se ja s vama ne dogovaram. Izvolite/...

Da malo budete prema HDZ-u bolji.

Dobar dan.

Znači evo ja vam postavljam prvo pitanje da nam kažete od 90. znači osim PBZ-a 98. radili ste gdje još prije?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Od 1990. sam bio djelatnik Ekonomskog instituta Zagreb. Od 94. ili 95. sam honorarno radio u PBZ-u. Od 98. sam bio stalni djelatnik PBZ-a.

GORDAN MARAS:

Od koje ste godine honorarno u PBZ-u?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Od 94.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepo.

Točno radno mjesto u Agrokoru je bilo direktor Sektora za makroekonomske analize?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Taj sektor je bio van ... /ne razumije se/... Ja sam bio jedini djelatnik u tom sektoru.

GORDAN MARAS:

Da li je to isto radno mjesto bilo i 2000. i 2012. identično?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nije. 2000., 2012. bio sam savjetnik predsjednika uprave, a nisam bio dio menadžmenta.

GORDAN MARAS:

Možete nam samo kratko objasniti razliku. Znači ovaj prvi dio posla ste rekli da ste se bavili svijetom izvan Agrokora odnosno pisali analize. Što je uključivao drugi posao savjetnički?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Potpuno isto. Posao je bio potpuno identičan. Jedino prava i plaća su bile različite.

GORDAN MARAS:

Kako mislite prava? Mislite na uredi i ove ostale stvari? Dobro.

To je 2012. kada ste došli u Agrokora da li ste možda tijekom svoga rada upoznali Zdravko Marića?

... /Upadica Rohatinski ne razumije se./...

Da li znate što je on radio u sustavu Agrokora? Da li znate s čime se Zdravko Marić bavio u sustavu Agrokora?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Općenito taj način funkcioniranja koncerna je bio takav da nitko ne treba znati ono što mu nije neophodno za obavljanje posla. Za obavljanje mog posla kontakti sa gospodinom Bajićem, a njih nije uopće bilo. Prema tome, moje spoznaje o onome što je on radio su bile čisto kuloarske ili sa hodnika. Pod tim informacijama on je bio zadužen za trgovanje na tržištu kapitala. Posao kojeg vjerujem da je dobro naučio još dok je radio u Ministarstvu financija kao državni tajnik.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

Možete, znači vi ste bili orijentirani prema van, a onda iz ovog odgovora zaključujem da je Zdravko Marić ...

. / .

9/1/GK

... bio orijentiran više prema unutra i prema financiranju Agrokora?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Rekao sam da su moje spoznaje u tom smislu ograničene. Moj je dojam da je glavnina njegovog posla bila vezana uz inozemno financiranje koncerna.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepo.

Da li to znači i financiranje pošto ste bili u tom periodu a pratili ste trendove, da li to znači i financiranje ovo koje je bilo vezano u posljednjem razdoblju kada je Sberbanka financirala koncert?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Da.

GORDAN MARAS:

Znači, mislite da je Zdravko Marić bio uključen u projekt sa financiranjem Sberbanke?

ŽELJKO ROHATINSKI:

To ne mogu znati ali pretpostavljam da je.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

Možete li mi reći vi ste bili član Vijeća za
financijsku stabilnost?

ŽELJKO ROHATINSKI:

HNB kao institucija je bila član tog Vijeća i jedan
djelatnik HNB-a je bio imenovan u to vijeće.

GORDAN MARAS:

Znači vi niste bili predstavnik HNB-a?

Recite mi da li ste ikada u svom radu bili svjesni
znači ovog eskaliranja problema odnosno financiranja koje je
posljednjih godina obilježilo a sada vidimo i post festum
problematizirao financiranje poslovanja Agrokora, financiranja
putem faktoring društava odnosno mjenica, da li ste toga bili
svjesni dok ste bili guverner tog problema?

ŽELJKO ROHATINSKI:

U vrijeme dok sam bio guverner takvo financiranje je
bilo marginalno.

GORDAN MARAS:

Dobro. U samom Agrokoru niste nikad bili upoznati sa
tim načinom financiranja i poslovanja? Dobro.

Recite mi da li s obzirom da se radi o tržištu kapitala po vašem mišljenju je gospodin Marić trebao biti upoznat sa tim problemom?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Pitanje je za koje ja nemam argumente za kvalificirani odgovor. Međutim, moj je dojam, isključivo dojam, nemam za to dokaze da je s obzirom na način na koji je koncern funkcionira da je moguće a sad ću karikirati stvari da je moguće da onaj tko je prodavao bondove nije znao što prodaje.

GORDAN MARAS:

Niste u potpunosti razumjeli moje pitanje. Znači, sami ste rekli da postoji i small talks tzv. na hodnicima itd. ali postoji i opis posla. Ako se radi o financiranju koncerna da li vi smatrate iz tog dojma koji ste ipak tamo proveli četiri godine, ne radi se o tome da li znate nekoga tko radi u Splitu na nekom nižem radnom mjestu, vi ste bili tamo savjetnik, gospodin Marić je bio jedan od suradnika gospodina Todorića na mjestu direktora za tržište kapitala s obzirom da se radi o velikom iznosu, s obzirom da se radi o financiranju i tržištu kapitala, da li je po vašem mišljenju gospodin Marić mogao biti u doticaju odnosno znati za informacije i način na koji se financirao Agrokor, ne što se tiče bondova?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Moj je dojam ponovo ističem a ne raspoložem znanjem o činjenicama, ali moj je dojam da su poslovi računovodstva a to je jedino mjesto gdje se može stvoriti slika o tome bili na neki način izdvojeni od nekih drugih poslova.

GORDAN MARAS:

Dobro. Hvala vam lijepo.

Recite mi što se tiče stabilnosti cijena, znači u Hrvatskoj se vodi rasprava unazad godina a i ja bih rekao već i desetljeća da je stabilnost cijena bila nešto što je omogućilo zaštitu ne prvenstveno građana nego onih djelatnosti koje su ovisile o tome, tu se radi prvenstveno o uvoznicima. Znači, prvo moje pitanje je da li mislite da je takva politika pomogla Agrokoru u ekspanziji s obzirom da se Agrokor dosta oslanjao na uvoz robe izvan Hrvatske? I da li je teza koja se protezala da to u biti nije bilo spašavanje građana nego jednostavno interesnih odnosno poslovnih lobija, konkretno bankarskog i trgovačkog sektora?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ok, razdvojimo dvije stvari. Spominjali ste stabilnost cijena. Po Zakonu o HNB-u a taj dio je preuzet praktički iz Statuta Europske središnje banke a stabilnost

9/5/GK

cijena je temeljna funkcija centralne banke. To je slovo a
stvarnost je takva da je ...

. / .

... osnovni cilj Centralne banke osigurati stabilnost financijskog sustava. I sad dolazimo na pitanje tečaja. Neću ponavljati sve ono što sam već rekao. Moje je duboko uvjerenje da u visoko euriziranom sustavu, financijskom sustavu kao što je on u Hrvatskoj a s te strane situacija se ništa nije mnogo izmijenila od 2000. do 2017. godine kad je 70% depozita u eurima ili vezano uz eure, otprilike i kredita. Da je stabilnost tečaja bitan preduvjet da se sustav jednostavno ne raspadne a rekao sam prije kakve su tendencije bile do 2008. godine, znači zaduživanje strano i nakon 2008. kad se situacija kompletno promijenila. I vaše ako sam dobro shvatio suštinsko pitanje zašto HNB nije reagirao na takvo zaduživanje, zašto HNB nije utjecao da se u tom razdoblju subjekti u državi ne zaduže za dodatnih 35 milijardi eura. Odgovor je HNB je jedini radio protiv toga. Mi nismo imali ovlasti izravne zabrane bilo čega pa ni zaduživanja ali HNB je svojim mjerama destimulirao takvo zaduživanje barem u onom dijelu u kojem je ono realizirano preko domaćih banaka. U tome dopustite mi da završim misao, u tome je bio jedini Vlade Republike Hrvatske su imali potpuno oprečni stav polazeći od sebe, polazeći od državnog proračuna. To su bile dvije sasvim različite percepcije situacija, jedna percepcija HNB-a, druga percepcija svih vlada a ne govorim o aktualnoj, svih prethodnih vlada. Zaduzite se, zaduzite se jer to će biti na kraju dobro za ovu zemlju. I bio je privid da je to i dobro,

do izbijanja financijske krize ekonomija je rasla 5-6% godišnje na bazi zaduživanja dok se slavina nije zatvorila, dok više nije bilo prihoda a dugove je trebalo vraćati. To je opća slika u zemlji. Agrokor je bio samo dio te slike.

GORDAN MARAS:

Dobro. Hvala lijepa. Niste najbolje shvatili što sam htio pitati. Znači, situacija sigurno nije 2017. i 2009. i 2005. a posebno 2000. ista. Znači, 2000. nismo bili visoko eurizirana zemlja jer još uvijek nije bilo eura, tako da s te strane.

.../Upadica se ne čuje./...

Samo da vam postavim pitanje. Znači, da li je smjer politike HNB-a mogao biti drugačiji 2000.? Znači, tu se postavlja pitanja od početka, ne od sredine niti od kraja i tu ljudi vide razliku, ali 2000. nije bila takva situacija kao što ste sada rekli. Znači, sami ste rekli koliko se gospodarstvo i građani, i država zadužila u tom periodu, znači na početku to ga nije bilo a uz to imamo i primjere nekih susjednih zemalja koje nisu imale takvu politiku i vidimo da im ne da im ništa ne fali nego su prošle bolje od nas u određenim stvarima. Primjerice, govorim o Sloveniji. Znači, sa te strane dojam koji se stvara a ja sam uvjeren bez obzira na percepciju o kojoj vi govorite o HNB-u sada je dominantan da te 2000. nismo izabrali pravu monetarnu politiku odnosno da je

ona više pogodovala stabilnom kunom ovima koji su uvozili, među njima je, sigurno među njima je bio i Agrokor odnosno vi ste sami rekli oni koji su se zaduživali, trošili, uvozili itd. a nije bilo naše domaće gospodarstvo koje zbog toga vjerojatno 17 godina sada od 2000. govori, kuka i cijelo vrijeme traži da se tečaj nešto oslabi. Znači, ja sam o tome govorio i moje mišljenje je da li smatrate da bi bilo sada iz ove pozicije ispravnije zauzeti drugačiji stav 2000. godine i da li je od tog stava više koristi imao Agrokor nego od ovoga koji niste zauzeli, koji ne bi zauzeli odnosno ne bi imao koristi od njega Agrokor?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nije bilo eurizacije jer nije bilo eura a eurizacija je opći pojam koji se od vremena do vremena mijenja a nekad je bilo popularno kazati dolarizacija kao svjetski fenomen. U našim uvjetima referentna valuta je bila njemačka marka.

Udio depozita u njemačkim markama u ukupnim depozita 99. je bio 70%. Možete uzeti statističke podatke na portalu HNB-a i to vidjeti, 70% otprilike kao što je sad udio eura, ništa se nije izmijenilo osim par stvari.

Politika koju je vodio HNB je uz sve ostalo imalo i jedan efekat u tom smislu a to je da je otprilike na sredini tog razdoblja 2005., 2006., 2007. taj stupanj eurizacije bitno smanjen, ako se dobro sjećam otprilike 58% sa 70. Zašto? Zato što je politika HNB-a koja je bila usmjerena na ograničavanje uvoza novca od strane domaćih banaka i onda korištenje tog novca za akreditiranje komitenata u zemlji bila takva da je postajalo atraktivnije i za same banke isplativije zaduživanje u kunama i zato je udio deviznih depozita u ukupnim depozitima smanjivan. Mogu vam navesti mnogo izvoza iz kojih je to vidljivo.

I šta se dogodilo? Udio deviznih depozita je opet počeo da raste. Jedan od razloga tome bila je naravno i financijska kriza i strah da se u uvjetima krize neće moći održati stabilnost tečaja i da svi oni koji imaju depozite u kunama će izgubiti. To se pokazalo netočnim, HNB je održao stabilnost tečaja i u uvjetima krize. Održana je i stabilnost financijskog sustava, nijedna banka nije došla u teškoće. Ali se dogodilo još nešto. Tada su jako intenzivirane rasprave o potrebi devalvacije a rasprave su između ostalog održavane i u

ovoj zgradi i na Pantovčaku, i bila je masa takvih izjava „Tečaj kune je nerealan, treba izvršiti devalvaciju:“.

PREDSJEDNIK:

Ja ću vas sad malo, možemo sad. Otišli ste malo previše opširno.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Kako je postavljeno pitanje tako sam odgovorio.

PREDSJEDNIK:

To se slažem, zato sam vam i dao mogućnost da odgovarate, ali evo sad sumirate, to bih vas zamolio.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepo.

Znači, pitanje je bilo vrlo jasno.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne bih ništa mijenjao.

GORDAN MARAS:

Tako je. I da li je to pomoglo u nekom dijelu Agrokoru u njegovoj poslovnoj politici?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Agrokor nije bio nikakav izuzetak a niti je politika vođena prema kojem pojedinačnom subjektu, a govorim o financijama ukupne zemlje.

GORDAN MARAS:

Dobro. A da li ste možda prilikom nadzora poslovnih banaka u Republici Hrvatskoj tijekom vašeg mandata imali indirektnu kontrolu izloženosti Agrokora kao sustava prema tim bankama?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Detalje ne znam jer je tih kontrola bilo mnogo. Ja sam imao uvid u rješenja i naloge koje je HNB izdavao prema bankama a na bazi utvrđivanja činjeničnog stanja. Mislim da je bilo u okviru toga i naloga pojedinim bankama da smanje izloženost prema pojedinim tvrtkama iz koncerna Agrokor s time da je sve rađeno u skladu sa tada važećim Zakonom o bankama. I mislim da je maksimalna izloženost prema cijelom komitentu bila 25% kapitala i bio je još limit za izloženost prema vlasnički povezanim komitentima i to je supervizija HNB-a provodila.

12/1/GK

Kasnije u izmjenama Zakona o bankama kada je taj zakon prilagođavan zakonodavstvu Europske unije mislim da su ti elementi zaoštreni ali ja govorim o zakonskim okvirima koji su bili u vrijeme dok sam ja bio guverner.

GORDAN MARAS:

Dobro. Znači, bilo je takvih naloga, ne možete se sada sjetiti o kome se radilo, koje banke, pretpostavljam da su to male neke banke bile, nisu ove veće jer to bi bilo, ne sjećate se onda o kojim se slučajevima radilo i koliko ih je bilo?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne mogu se sjetiti, ne zato što se ne želim sjetiti, tih naloga je bilo na stotine. Ali bilo je i naloga vezanih uz izloženost pojedinih banaka prema tvrtkama iz koncerna Agrokor.

GORDAN MARAS:

Dobro. Možete li nam bar u grubo reći ako je stotine bilo je li to bilo desetak prema Agrokoru, manje, više?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Takav odgovor bi bio površan, ne znam.

GORDAN MARAS:

Tko je bio tada nadležan od pomoćnika odnosno zamjenika za taj dio posla?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Od 2000. do 2006. bio je Čedo Maletić, on je bio, to nisu pomoćnici, to je viceguverner a po načinu i podjeli poslova u HNB svaki viceguverner je odgovoran za jedan segment. Prema tome, viceguverner koji pokriva superviziju je odgovoran za sve što radi supervizija. To 2006. je to bio Čedo Baletić, od 2006. do 2012. Davor Holjevac.

GORDAN MARAS:

Hvala vam lijepo.

PREDSJEDNIK:

Slijedeći se javio kolega Čuraj.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem predsjedniče.

Poštovani gospodine Rohatinski, jeste li dok ste bili guverner HNB-a dobili prijave bilo kakve anonimne ili potpisane o financijskim nepravilnosti vezano oko koncerna Agrokor i njegovih tvrtki, a prije svega vezano za prikriveno

financiranje odnosno eskonta mjenica ili naravno bilo kakvih drugih prijava?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nisam.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem.

Da li je prema vašem stručnom mišljenju sada sa nekim odmakom negdje država zakazala u regulaciji ili i zakonodavstvu pogotovo kad gledamo u sadašnjoj situaciji Agrokora a sa ciljem da se sutra ne bi dogodio novi Agrokor?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Moje osobno mišljenje da je bilo tako, da financijsko zakonodavstvo je bilo manjkavo u nekim stvarima, nedorečeno. Ne ulazim u to kako se primjenjivalo. Govorim o zakonskim propisima. Ovo nije odgovor na vaše pitanje ali ima veze i sa širom problematikom tečaja a to je Zakon o obveznim odnosima. Kažem, to nije predmet ovog razgovora ali želim to jasno istaknuti. I pitanje ne samo tečaja eura nego i pitanje tečaja svih drugih valuta uključujući švicarskog franka, to je pitanje regulirano u Zakonu o obveznim odnosima prema kojem se ugovaraju i realiziraju poslovi u Hrvatskoj u stranoj valuti, Zakonom koji je naravno donio Hrvatski sabor, Zakonom za koji

je Hrvatskom saboru puno puta ukazivano na potencijalnu štetnost. Hrvatski sabor nije reagirao.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem.

A od ovih ostalih regulatornih zakona, da li možete navesti neke na koje bi trebalo posebno obratiti pozornost ako govorimo da li o HANFA-i ili bilo čemu drugom?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Kao članica Europske unije a slijedimo ili ćemo slijediti i praksu Europske unije i praksu u euro zoni ona prije svega pretpostavlja jedan oblik bankarske zajednice u smislu da za sve banke vrijedi ista regulativa i da za odnose banaka prema njihovim komitentima vrijedi ista regulativa. Međutim, u praksi i tamo to ide jako teško jer su interesi bitno različiti.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem.

I samo jednu stvar s početka. Ja nemam razloga odnosno nemamo razloga vama ne vjerovati, samo nam je malo neshvatljivo da i da vas pitam kako je moguće upisati nekoga u sudski registar bez njegovog znanja odnosno potpisa koji je

12/5/GK

potreban da se izvrši upis s obzirom da ovdje iz izvatka iz
sudskog registra čisto da znate o čemu ...

. / .

... zašto su kolege toliko puta pitale ste vi upisani pod rednim brojem 7. 30.11.1998. pa onda promjena 4.10.1999. te zaključno 13.2.2002. kada je temeljem Odluke izvanredne Skupštine društva od 17. siječnja 2002. ste prestali biti član Nadzornog odbora. Zato je bilo toliko pitanja jer znači od '98. praktički ovdje je navedeno da ste bili.

ŽELJKO ROHATINSKI:

O tome ništa ne znam niti me bilo tko ikada o tome informirao pri čemu ne zaboravite jednu činjenicu. Skupština društva je bio jedan čovjek.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem. Nemam više pitanja.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Kolega Brkić je slijedeći.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem predsjedniče.

Pozdravljam, gospodine Rohatinski.

Vi ste bili od 2000. do 2012. guverner Hrvatske narodne banke. Hrvatska narodna banka je regulatorno i nadzorno tijelo a između ostaloga među temeljnim funkcijama da

brine o monetarnoj politici i financijskoj stabilnosti u Republici Hrvatskoj. Da li vam je poznato da je u periodu 2011.-2012. došlo do ogromne ekspanzije odnosno ogromnog plasmana mjenica bez pokrića u monetarnom sustavu Republike Hrvatske, primarno govorimo o tvrtkama iz koncerna Agrokor koji su ih plasirali budući je ovo Istražno povjerenstvo područja rada Agrokor, i da li je po vama to svojevrsni upad u monetarni sustav Republike Hrvatske i da li je Hrvatska narodna banka kao nadzorno tijelo koje brine o financijskoj stabilnosti u Republici Hrvatskoj vršila nadzor i da li je poduzela kakve mjere i radnje po tom pitanju?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Na pojedine dijelove vašeg pitanja sam pokušao prije odgovoriti. U vrijeme dok sam ja bio guverner operacije s mjenicama nisu bile u velikim iznosima a problemi su nastupili kasnije. Nije na meni da sudim iz kojih razloga. Prema tome, u vrijeme do 2012. mjenice nisu bile problem koji bi zahtijevao izravno uključivanje u razrješavanje tog problema od strane Centralne banke. Inače, zna se tko je nadležan za platni promet i tko je trebao a tko je smatrao da ima razloga prvi reagirati. Da li su upad u monetarni sustav ili ne, kažem to je stvar za raspravu. Bitno je da li se obveze po tim mjenicama izvršavaju ili ne.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem.

Znamo da, i sami ste rekli da svake od komercijalnih banaka na tržištu morale su imati obvezne depozite do 2011. čini mi se bili su negdje 14%, nakon toga su spuštene na 12%, primarno odnosno logično je da se s time omogućuje veći kreditni potencijal s tom aktivnosti ali s obzirom na stanje i kretanje gospodarstva tijekom 2011. koje baš nije blistavo, koji su bili motivi spuštanja tog kreditnog depozita i iz kojih razloga je došlo do tog čina?

ŽELJKO ROHATINSKI:

2000. kad sam došao u HNB obvezna pričuva je iznosila 29,5%. Politika HNB-a je bila takva da je kroz godine ta stopa smanjivana na 12 ili 13% u vrijeme kad sam ja bio još tamo prisutan. Kasnije je nešto povećana zato što poslovanje banaka nije bilo takvo a da bi opravdavalo tako za naše uvjete nisku stopu obvezne pričuve. Međutim, šta je bit stvari? Bit stvari je ta da se obvezna pričuva 2000. izračunavala u odnosu na štednju u bankama, na depozite u bankama. A glavni izvor kreditne ekspanzije hrvatskih banaka u vrijeme prije izbijanja krize su bili dodatni krediti koje su te banke uzimale od svojih banaka majki u inozemstvu a tad HNB nije reagirao samo kroz obveznu pričuvu već i kroz neke druge instrumente zbog

13/4/GK

kojih nas je napadao cijeli zapadni svijet a koji je imao za cilj da uspori kreditnu aktivnost banaka.

. / .

Nakon 2008. ne samo da više nije bilo pritjecanja novih sredstava iz inozemstva nego su se banke razduživale kod svojih banaka majki a ilustracije radi njihov dug prema stranim bankama, znači domaćih banaka prema stranim bankama je 2008.-2009. iznosi otprilike 12 milijardi eura. Danas je 4 milijarde eura. 8 milijardi eura su vratile stranim bankama. I to je sasvim drugačija situacija nego što je bila prije izbijanja financijske krize.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem.

Nakon tog smanjenja rezervi sa 14 na 12 logično bi bilo da banke smanjuju kamate, komercijalne banke. Nažalost, dogodila se situacija da su banke plasmane svojih kreditnih sredstava prema Agrokoru davale puno povoljnije a prema drugima su podizali kamate. Naravno da je to stvar poslovne politike banaka. Da li ste bili upoznati u to vrijeme da je većina plasmana komercijalnih banaka prema Agrokoru bila puno jeftinija dok su prema drugim komitentima banke išle sa povećanjem kamata a u isto to vrijeme dok je Agrokor dobivao jeftinije kamate prema dobavljačima je izdavao te svoje mjenice bez pokrića u smislu funkcija temeljnih HNB-a. Da li ste to znali i zašto HNB to nije tada zaustavio u svom nadzoru ako je HNB u to vrijeme vršio nadzor dok ste vi bili guverner banke? Hvala.

ŽELJKO ROHATINSKI:

2000. godine.

MILIJAN BRKIĆ:

Ispričavam se, govorio sam o vremenu 2011., 2012.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Uvodna misao. 2000. prosječna kamatna stopa na plasmane s valutnom klauzulom je bila 12% pa je onda smanjena na 6%, u vrijeme financijske krize je malo povećana i nakon toga je tendencija pada aktivnih kamatnih stopa. Ja mislim da su one sada ispod 4%. To je ono što je jedino interesantno za monetarnu politiku i što je HNB naravno gledao i pokušavao utjecati na to.

Kakvu politiku su banke vodile prema pojedinim svojim komitentima to je stvar njihove poslovne politike i HNB nije imao nikakvog razloga da taj aspekt nadzire. Banke ocjenjuju rizičnost pojedinog plasmana i u zavisnosti od njega nude odgovarajuću kamatnu stopu. Kako su one procjenjivale rizičnost pojedinog plasmana to je njihova stvar. Ono što je stvar HNB-a je da gleda rizičnost poslovanja .../Govornik se ne razumije./... upravljanje rizikom od strane poslovnih banaka i to je HNB i gledao. Nisu u tom smislu do 2012. uočene nikakve bitne divergencije .../Govornik se isključio, ne čuje se./...

MILIJAN BRKIĆ:

Dobro. Zahvaljujem.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Kolega Borić je slijedeći.

JOSIP BORIĆ:

Hvala lijepa.

Lijepi pozdrav, gospodine Rohatinski.

Ja ću samo nekoliko možda kraćih pitanja i kraćih odgovara da pojasnimo neke momente koje smo čuli.

Znači, rekli ste da vas je gospodin Todorić pustio iz Agrokora 2000. godine da postanete guverner Hrvatske narodne banke. Da li je bilo komunikacije između tadašnjeg premijera gospodine Ivice Račana i Ivice Todorića oko tog pitanja ili ste vi to rješavali direktno s gospodinom Ivicom Račanom tadašnjim premijerom?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Odluka da odem iz Agrokora je bila moja a nije me gospodin Todorić puštao. Isključivo moja komunikacija po tom pitanju je bila s premijerom Račanom i s ministrom financija gospodinom Crkvencem. Da li je bila neka komunikacija između

njih i gospodina Todorića ja ne znam a niti mi je ikad netko od njih to spomenuo.

JOSIP BORIĆ:

Hvala.

Moje drugo pitanje je, vi ste bili zaposlenik u tom vremenu rekli ste tri mjeseca, otprilike od 4. do 7. mjeseca u Agrokoru, znači to je 2000. godina. Krajem 2000. godine imamo prvo veće zaduženje koncerna Agrokor na vanjskom tržištu koje se pripremalo vjerojatno tokom cijele godine, imamo novu Vladu, na tom prvom zaduženju vidimo ima i podataka, znači jedan dio dužnosnika tadašnje Vlade. Jeste li vi pripremali zajedno s njima možda nešto u tom vremenu dok ste bili zaposlenik? Da li je bilo komunikacije između Vlade tadašnje i njihovih ministara, potpredsjednika za gospodarstvo ili nekih drugih djelatnika i vas kao zaposlenika Agrokora u tom vremenu?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nije bilo nikakvih kontakata. Što se tiče razdoblja od kad sam postao ...

... guverner upravo je bila moja intencija da se HNB ne upliće u zaduživanje države, da je to posao Ministarstva financija a pogotovo da ne može imati veze sa zaduživanjem bilo kojeg drugog ekonomskog subjekta u zemlji.

JOSIP BORIĆ:

.../Govornik je naknadno uključen, ne čuje se./... prelazite kao zaposlenik Agrokor na mjesto guvernera HNB-a onda 2012. sa mjesta HNB-a, znači opet imamo Vladu Zorana Milanovića, nazad kao zaposlenik rekli ste savjetnik u Upravi Agrokor. Sigurno vam je u tih desetak, dvanaest godina dok ste bili guverner postao poznat cijeli sustav, regulatorna tijela, cijela priča. Imali smo znači pregovore oko ulaska u Europsku uniju itd. da li su vaši savjeti pomogli tada u tom vremenu kada se Agrokor najviše zadužuje praktički između 2012. i 2015. godine, znači imamo ulaz kapitala iz jedne države koja nije članica Europske unije, da li je bilo moguće znači da vi kao savjetnik kažete tada ne znam predsjedniku Uprave ovo je dobra stvar, pustimo to, evo neka uđe Sberbank u Agrokor i neka se mi zadužimo na tom tržištu?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Politika HNB-a je bila motivirana ocjenom da je stupanj zaduživanja Hrvatske i ekonomskih subjekata u Hrvatskoj previsok i u okviru naših nadležnosti kao što sam

rekao pokušali smo to ograničavati. Nije bilo nikakvih kontakata, razgovara, savjeta u tom smislu između mene i Ivice Todorića. Sad sam ispustio glavnu misao, već godine čine svoje, ja se ispričavam.

Bitna stvar je bilo pitanje da li HNB može svojim mjerama izravno ograničiti vanjsko zaduživanje subjekata iz Hrvatske, svih. 2008. smo u ladici imali jednu takvu mjeru, u ladici. Nije bilo potrebno da je se izvuče iz ladice jer smo preživjeli 2008. i bez toga, ali ono što je bitno na jednom od sastanaka u Europskoj središnjoj banci spomenuo sam tadašnjem predsjedniku Europske središnje banke da imamo i takvu mjeru zlu ne trebalo. To je bilo još vrijeme naših pregovora o ulasku u Europsku uniju, vrijeme zatvaranja poglavlja i jedno od otvorenih pitanja je bilo poglavlje „Sloboda kretanja kapitala“ i takva mjera je izravno u suprotnosti s tim poglavljem. HNB ju je bio spreman primijeniti ako bude potrebno. Vlada nas je upozoravala da s takvim korakom možemo na neodređeno vrijeme odgoditi pristupanje Hrvatske Europskoj uniji. Dajem informacije, ne opravdavam ni sebe ni HNB, ne okrivljujem nikoga, želim samo da imate cjelovitiju sliku.

JOSIP BORIĆ:

Dobro.

Još jedno pitanje. Znači, imamo u tom razdoblju 2012.-2015. vi ste sada već savjetnik u Upravi Agrokora, imamo

postupanja raznih regulatornih tijela, među njima i HANFE koja svojim odlukama idu direktno u ajmo nazvati tako pomoći Agrokoru itd. Da li vi kao savjetnik znate za te činjenice i činite nešto ili ne znate ništa o tom pitanju, niste bili zaduženi za to?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nije riječ samo o tome da nisam bio zadužen, riječ je o tome da takve informacije po koncernu nisu cirkulirale.

JOSIP BORIĆ:

I evo zadnje pitanje vezano uz znači kupnju Mercatora. Znači, jeste li vi savjetovali tada predsjedniku Uprave da ulazi u takvu jednu akviziciju ili ste rekli nije možda to vrijeme, nije dobro i evo moglo bi to biti negativno za razvoj sustava ili koncerna Agrokor?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Predsjednik Uprave nije tražio moje mišljenje o tom pitanju ali u jednom nevezanom razgovoru rekao sam da mislim da to nije dobar potez, da sinergijski efekti koji su se očekivali neće biti takvi kako se očekuju i u tome sam bio apsolutno usamljen.

JOSIP BORIĆ:

15/4/GK

Evo još samo jedno pitanje. Da li ste bili član bilo koje stranke u ovom vremenu ili prije '90. ili poslije '90.?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Bio sam član Saveza komunista Hrvatske ...

. / .

... do mislim '89. Nakon toga više nisam bio član niti jedne stranke.

JOSIP BORIĆ:

Hvala vam lijepo.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Hvala.

Gospodine Rohatinski, znači mi smo pokušali, ja sam kroz pitanje otvorio ovu problematiku Nadzornog odbora. Vi tvrdite da to ne stoji iako evo potvrdile su kolege da je to tako upisano. Isto tako govorili smo o ovoj firmi vaše supruge i kući, znači praktički se može reći da je zahvaljujući gospodinu Todoriću ta kuća ostala odnosno da ste vi zadržali kroz nad glavom zahvaljujući gospodinu Todoriću, ali ono što mene zanima a o čemu ovdje nije bilo govora 2011. godina. Tada ste vi imali jednu inicijativu koju ste pokrenuli neovisno o hrvatskoj Vladi gdje je bio plan, znači ja upravo sam čitao ovdje članak i bila je sazvana konferencija u hotelu Westin gdje su se trebali pojaviti vodeći hrvatski poduzetnici i među njima Ivica Todorić i vi ste tu najavili znači da ćete, takva

je bila inicijativa, znači bila je riječ o 6,3 milijarde kuna koje je HNB trebao otpustiti bankama i onda da se taj novac uloži u gospodarstvo. Međutim, u Vladi je izbila ono opća panika zbog te vaše inicijative koju niste uopće koordinirali ni sa Hrvatskom udrugom poslodavaca niti sa Ministarstvom gospodarstva i zbog te panike, iz Vlade je to bilo shvaćeno kao vaša politička ambicija, u zadnjem trenutku je Unex agencija Ivice Todorića poslala medijima priopćenje da se otkazuje ta konferencija u hotelu Westin i da se onda to prebacuje u Ministarstvo gospodarstva.

Očito su se onda ti poduzetnici i sam Ivica Todorić prepali moguće reakcije Vlade zbog te vaše inicijative u kojoj su mnogi, ne samo Vlada nego i dio medija prepoznali vaše političke ambicije. Možete li to prokomentirati?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne da mogu prokomentirati nego vjerujem da mogu dati i neku novu informaciju. Obično neki misle da je centralna banka svijet za sebe, da je njena funkcija isključivo stabilnost tečaja, cijena, bilo čega i da nema nikakve druge uloge, funkcije ili ambicija osim toga. To nema veze sa stvarnošću. Monetarna politika je snažna poluga ukupne ekonomske politike i ako se koristi na racionalan način može biti velika pomoć. Upravo u tom smislu niz godina je u kontaktima između HNB-a i hrvatskih Vlada bili su iznošeni

stavovi o potrebi koordiniranog djelovanja i neki od tih stavova su prihvaćeni, čak su i realizirani. Karikiram stvari, HNB će na neki način emitirati novac ili će osloboditi dio imobiliziranog novca. Stvar je Vlade, poslodavaca i banaka da se dogovore gdje će se usmjeriti taj novac, to je nekoliko puta urađeno. Zadnji put je bio pokušaj da se to uradi 2012. godine. Gospodin Maras će se možda sjetiti, bio je veliki sastanak u HNB-u na tu temu na kojoj su bili i gospodin Linić i ostali visoko pozicionirani dužnosnici.

Pitate me za 2011. Da, to je bio jedan od takvih pokušaja a konkretno se radilo o iznosu od preko 10 milijardi kuna. HNB će relaksirati svoje mjere i mobilizacije likvidnosti, sjednimo za stol Vlada, poslodavci, banke, dogovorimo se kroz koje mehanizme će taj novac ući u opticaj. Poslodavci i banke su u tome našli svoj interes i oni su bili u intenzivnim kontaktima ne više sa HNB-om, HNB je svoje rekao oslobodit ćemo novac, dogovorite se šta s njime. Bili su u intenzivnim kontaktima sa Vladom. I onda iz nekog razloga koji ja ne znam koji je se Vlada na neki način distancirala od svega toga. A bio je sastanak između banaka, poslodavaca i predstavnika Vlade, HNB nije bio prisutan niti je bilo potrebno da bude prisutan, gdje su tri državna tajnika bila prisutna na tom sastanku. Nakon toga premijer izlazi sa izjavom da je to solo igra ...

... guvernera zbog njegovih navodno političkih ambicija i, ono što ja ne znam, vrši pritisak na poslodavce da odustanu od svega toga. To što su zakazali konferenciju za tisak pa odustali od nje to je najmanje važno. Vlada je odustala od takvog posla. Bila je informirana o svemu i na tom zadnjem sastanku bila su tri državna tajnika prisutna.

NIKOLA GRMOJA:

Možete li mi reći koja tri državna tajnika?

ŽELJKO ROHATINSKI:

To pitajte njih, neki od njih su pozvani za svjedoke pred ovim povjerenstvom.

NIKOLA GRMOJA:

Je li jedan od tih državnih tajnika Zdravko Marić?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ne bi bilo korektno da vam odgovorim na to pitanje a mislim da ste shvatili bit odgovora.

PREDSJEDNIK:

Još ću samo reći, znači ja sam upozorenje dao na koja pitanja možete ne odgovoriti. Ako vas ne izlaže kaznenom

progonu onda morate dati odgovor ako znate. Ako ne znate ćete reći da ne znate.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Do sada nije bilo takvih pitanja.

PREDSJEDNIK:

Dobro, sad smo na pitanju. Znači, ako znate morate odgovoriti.

NIKOLA GRMOJA:

Možete li mi potvrditi da li je Zdravko Marić bio na tom sastanku jer očito znate da su bila tri državna tajnika onda pretpostavljam da znate tko su ti državni tajnici koji su razgovarali s Agrokorom o ovim mjerama koje ste vi.

ŽELJKO ROHATINSKI:

.../Govornik nije uključen, ne čuje se./...

NIKOLA GRMOJA:

I sa ostalim, i sa svim ostalima koji su bili uključeni u tu inicijativu ali prvenstveno s Agrokorom jer vidimo da je Agrokor predvodio tu inicijativu upravo je u Unex agencija poslala priopćenje da se otkazuje taj sastanak, onda vidimo tko je tu kolovođa cijele te priče.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ja imena znam ali ne bi bilo korektno prema tim ljudima koji su tamo poslani kao predstavnici Vlade, oni nisu došli kao slobodni strijelci. Ne bi bilo korektno da ih ja imenujem. Govorim samo da neki od njih će biti svjedoci na ovom vašem povjerenstvu.

PREDSJEDNIK:

Gospodine Rohatinski, ja ću se vratiti sad. Dakle, vi ste po zakonu dužni govoriti sve što znate. Na vama nije da procjenjujete korektnost ili nekorektnost vašeg odgovara nego da je ono što znate da kažete a ono što ne znate da kažete da ne znate. Dakle, ovo što sada radite je suprotno zakonu. Ponavljam, ovlaštene ste odbiti odgovor, smijete odbiti odgovor samo ako sebe izlažete kaznenoj odgovornosti.

Dakle, ako vas se pita tko je bio vi ste dužni odgovoriti ako znate, ako ne znate reći ćete da ne znate. Razumijete? Pogotovo sami ste rekli radi se o predstavnicima, postoje zapisnici itd. Ali ovo je Istražno povjerenstvo, gleda vas hrvatska javnost, molim vas da se poštuje zakon. Zakon kaže jasno da ste dužni odgovoriti.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Odgovorit ću na pitanje kako je postavljeno. Uz još jedanput napomenu da Vlada nije bila isključena, Vlada se sama isključila ali su njeni predstavnici bili prisutni na sastancima uključujući i taj zadnji. HNB nije bio prisutan, prema tome ja nisam neposredni svjedok, ja samo govorim ono što je meni prenijeti. Odgovor kako je meni prenijeto na vaše pitanje je da, bio je prisutan Zdravko Marić.

NIKOLA GRMOJA:

Ja mislim da je ovo jedan od najznačajnijih trenutaka ovog povjerenstva i sad ću objasniti zašto i mislim da je bitno radi hrvatske javnosti. Znači, radi se o tome da premijerka je u to vrijeme Jadranka Kosor koja je ovu vašu najavu gdje ste vi kritizirali da nisu uspjele namjere Vlade, točno ću citirati, samo čas. Rekli ste ovako: „Podsjetimo najavljujući svoju inicijativu Rohatinski je.

PREDSJEDNIK:

Kolega, samo ću vas usmjeriti da bude malo u formi pitanja.

NIKOLA GRMOJA:

Bit će u formi pitanja ali mislim da je radi hrvatske javnosti ovo jako bitno.

„svoju inicijativu Rohatinski je kazao da je HNB odlučio djelovati sam nakon što zajednički model kreditiranja poduzetnika od strane države, HBOR-a i banaka nije polučio očekivane rezultate.“ Upravo iz ovog razloga znači to je bila inicijativa HNB-a, znači hrvatskih poduzetnika znači i banaka. Ono što se dogodilo je činjenica da je ova konferencija otkazana a da je poslano priopćenje iz jedne od tvrtki koje su pripadale koncernu Agrokor da se konferencija otkazuje i da će biti u Ministarstvu gospodarstva. Ministarstvo gospodarstva na t-portal upit su odgovorili da ne znaju ništa o sastanku što pokazuje da se Vlada i premijerka povlači iz ovoga i da su ovi državni tajnici koji su sudjelovali na ovim sastancima praktički radili na svoju ruku bez suglasnosti premijerke i možemo reći da su u neku ruku pogodovali koncernu kojem odgovaraju ove mjere koje ste vi namjeravali poduzeti.

PREDSJEDNIK:

Kolega, dajte pitanje.

NIKOLA GRMOJA:

Nastavit ću s ovim, ovo je jako bitno. Jeste li upoznati s činjenicom da je Ivica Todorčić naručio istraživanje, rejting istraživanje vaše popularnosti s namjerom da to bude određeni politički projekt koji će se pojaviti na izborima za Hrvatski sabor? . / .

ŽELJKO ROHATINSKI:

Postavili ste mi dva odvojena pitanja. Prvo, nije moguće da su državni tajnici djelovali na svoju ruku. Oni su poslani na te sastanke kao predstavnici Vlade a premijerka je za to znala. Dan nakon svih tih događaja me pozvala k sebi i razgovarali smo o tome, to je prva stvar, pri čemu nije uopće bitno da li je održana press konferencija. Bitno je da je ideja o zajedničkom poslovnom djelovanju, da se nije ostvarila, to je bitno.

Drugo pitanje, ja ne znam da li je a vjerujem da nije gospodin Todorčić 2012. zatražio od uvjetno rečeno neke agencije za ispitivanje javnog mijenja da ocjenjuje moj potencijalni politički rejting, to mi nije poznato ali mi je poznato da je jedna od agencija to uradila na svoju ruku iz nekih svojih razloga pri čemu sam ja znao da oni to rade ali po svim mojim spoznajama to nije imalo nikakve veze sa Ivicom Todorčićem.

NIKOLA GRMOJA:

Ja imam drugačije informacije, da je to itekako povezano bilo sa Ivicom Todorčićem. Ja sumnjam u to da bi neka agencija za ispitivanje javnog mijenja radila ispitivanje nekoga tko je guverner HNB-a evo čisto da to testira, znači to je očito imalo nekakve svoje razloge i motive. Isto tako, mediji su pisali da su unutar tog političkog projekta od kojeg

se naknadno odustalo bili i bivši predsjednik HDZ-a Tomislav Karamarko i sadašnji ministar zdravstva Milan Kujundžić. Imate li bilo kakvih informacija o tome?

.../Upadica se ne čuje./...

Ima itekako, to je politički projekt Ivice Todorića.

PREDSJEDNIK:

Samo malo. Imate neki prigovor? Ako imate dignite ruku pa ćemo ga raspraviti ali ja ću samo prokomentirati. Dakle, koliko ja shvaćam vi kažete da je to bio projekt Ivice Todorića povezan s politikom, dakle to ima itekako veze s ovim predmetom.

Izvolite!

ŽELJKO ROHATINSKI:

Komentar? Nema potrebe za komentarom, ja mogu da govorim o činjenicama jer sam bio jedan od aktera u svemu tome. Ideja, sugestija da bi se mogao uključiti u politički život je došla mnogo ranije i nije imala veze sa Ivicom Todorićem. Bilo je nekoliko pokušaja nagovaranja u tom smislu od strane osoba od kojih su neke bile politički aktivne već onda a neke su imale takvih ambicija. Nemam spoznaja da je ijedna od njih bila u vezi sa Ivicom Todorićem i to je trajalo mjesecima do kraja 7. ili početka 8. mjeseca 2012. Tada prvi put izravno prema meni je Ivica Todorić došao s takvom idejom.

Bilo je organizirano i nekoliko vrlo uskih sastanaka na tu temu na kojima su bili i pojedinci iz pojedinih stranaka, uključujući spomenute.

Ja sam kroz cijelo to razdoblje u kontaktima s osobama koje su mi se obraćale s takvom idejom tu ideju odbijao i zadnji put sam ju odbio na zadnjem sastanku na kojem sam ja bio prisutan a na kojem je bio i Ivica Todorić. Onda sam rekao definitivno ne, ja u to ne idem. Nakon toga su se počele zbivati neke čudne stvari a kazat ću jednu koja je ovdje već bila prisutna ali ne u tom kontekstu. Onda je jedan medij objavio priču prvi put o poduzeću moje supruge i o njenoj kući, dva dana nakon što sam na sastanku rekao definitivno ne, jedan medij je prvi objavio tu priču. A zaključak ja neću izvoditi. Ako vas zanima izvedite ga sami.

NIKOLA GRMOJA:

Zanima me samo koji je to medij, možete li nam reći?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Mogu reći. To je Poslovni dnevnik.

NIKOLA GRMOJA:

On je dio grupacije koje?

.../Govornik se ne čuje./...

Dobro. Znači, zašto sam išao sa ovim pitanjima? Mislím da je jako bitno da cjelokupna hrvatska javnost shvatio o čemu se ovdje radi. Gospodin Rohatinski je upravo priznao da su na sastancima u kojima se njega nagovaralo na politički angažman bili prisutni Tomislav Karamarko, Milan Kujundžić, znači sadašnji ministar zdravstva i da ga je nagovarao sam gospodin Todoríć. To je bio politički projekt koji nije uspio, ali ono što je gospodin Rohatinski rekao istinu da je odbio ta nagovaranja i vrlo vjerojatno su zato izašli i ovi natpisi u medijima o vašoj supruzi, to je bila i svojevrsna osveta znači Ivíce Todoríća i ovog kružoka oko njega. Molim vas da dopustite jer je jako bitno radi hrvatske javnosti da ovo čuje.

Budući da taj politički projekt nije uspio, dvojica ljudi koji su bili dio tog političkog projekta Tomislav Karamarko i Milan Kujundžić su postali kasnije kandidati za predsjednika Hrvatske demokratske zajednice.

PREDSJEDNIK:

Kolega.

NIKOLA GRMOJA:

Jedna od kandidatkinja koja se protivila ovim mjerama nije uspjela, to je Jadranka Kosor, nije uspjela pobijediti u utrci za predsjednika HDZ-a a dva preostala kandidata su bili kandidati Ivice Todorića a jedan od ljudi koji je bio na ovim sastancima znači državni tajnik sadašnji ministar Marić je postao ministar u Vladi i predložen je od strane Tomislava Karamarka koji je bio dio ovog političkog projekta.

PREDSJEDNIK:

Kolega, ajde da se ne nadvikujemo molim vas. Dogovorili smo se, postavljamo pitanja. Zaključke o izjavama bilo kojeg svjedoka iznosimo izvan sobe. Dakle, malo prije ste tražili za pripremu pitanja to je bilo u redu. Ovo nije bila nikakva priprema pitanja, složiti ćete se.

NIKOLA GRMOJA:

Slažem se.

PREDSJEDNIK:

Dakle, slijedeći put ako pokušate ja ću vam odmah uzeti riječ bez prigovora bilo koga, ne vama nego bilo kome. Ja vas zato molim da ovaj komentar kad bude pitanja a sigurno će biti izvan sobe kao što smo se dogovorili dajete a sada ako imate pitanja za svjedoka nastavite, ako ne idemo dalje.

NIKOLA GRMOJA:

Imate li bilo kakvih saznanja o tome da nakon što ste vi odustali od prijedloga znači ove ekipe u kojoj je bio Tomislav Karamarko, Milan Kujundžić i sam Ivica Todorčić da su oni odabrali drugu strategiju a to je preuzimanje Hrvatske demokratske zajednice najjače stranke u Republici Hrvatskoj?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Nemam nikakvih spoznaja o tome, s time da bih želio još jedanput da naglasim prve sugestije o političkom angažmanu su došle krajem 2011. godine od strane pojedinaca iz .../Govornik se ne razumije./... gdje su ove o kojima sada razgovaramo.

NIKOLA GRMOJA:

To mi je jasno, vi ste u to vrijeme bili jako popularni i mnogi su vas htjeli ali je bitno da su unutar ovog kružoka bili ovi ljudi, znači Milan Kujundžić, Tomislav Karamarko.

PREDSJEDNIK:

Kolega, dogovorili smo se.

NIKOLA GRMOJA:

Evo jedno vrlo jednostavno pitanje.

.../Upadica se ne čuje./...

Kolege, nemojte se uznemiravati, nije lako čuti da vam je Ivica Todorčić preuzeo stranku, meni je to jasno ali nemojte se uznemiravati.

PREDSJEDNIK:

Ajmo završiti ovo ispitivanje u miru. Idemo.

NIKOLA GRMOJA:

Znači, ono što mene zanima jesu li Tomislav Karamarko, to ste mi već rekli da su bili na sastanku ali želim još jednu potvrdu. Jesu li Tomislav Karamarko i Milan Kujundžić bili dio kruga oko Ivica Todorčića koji vas je naknadno, ne inicijalno jer su vas neki inicijalno nagovarali na to, bili oni koji su vas nagovarali na politički angažman?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Da.

NIKOLA GRMOJA:

Ja sam zadovoljan.

PREDSJEDNIK:

Slijedeći je kolega Maras.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa. Evo prvo da pohvalim svjedoka koji je jedan od rijetkih koji ima jako dobro do sada, zbilja se sjeća svega, dosta svjedoka je bilo koji se nisu sjećali puno stvari ali kolega Rohatinski se sjeća gotovo pa svega.

Moje pitanje je da pokušamo malo rasvijetliti ulogu iz prethodne serije pitanje gospodina Maletića. Znači, rekli ste da je on bio viceguverner zadužen za superviziju 2000.-2006. i sami ste rekli da je bilo jako puno naloga upućenih odnosno bilo je naloga, ne jako puno sad da ne govorimo o brojkama, upućenih bankama s obzirom na izloženost prema Agrokoru. Ne znam da li ste upoznati s time da je gospodin Maletić također djelatnik Agrokora odnosno da je zaposlen u Agrokoru 2015. godine? Ne znam da li ste njega susretali tijekom posla, niste, ali zanimljivo je da je gospodin Maletić zaposlen također u Agrokoru.

Druga stvar koja me zanima s obzirom da ste bili guverner u periodu kada je gospodin Maletić prešao u bankarski sektor. Znači, da li se sjećate njegovog imenovanja u Hrvatsku poštansku banku s obzirom da je HNB morao dati suglasnost na to imenovanje?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Ok.

GORDAN MARAS:

Znači, sjećate se i toga da je gospodin Maletić budući zaposlenik HBOR-a bio zaposlen u HPB-u. Da li se sjećate možda s obzirom da je suglasnost morala dati Hrvatska narodna banka tko je osobno uputio prijedlog Hrvatskoj narodnoj banci da gospodin Maletić bude predsjednik Uprave Hrvatske poštanske banke u ime države odnosno Nadzornog odbora Hrvatske poštanske banke?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Počet ću od ovog zadnjeg. Po zakonu takav prijedlog daje Nadzorni odbor banke a tko ga je potpisao niti znam niti je to bitno.

GORDAN MARAS:

Da li se sjećate tko bio predsjednik Nadzornog odbora Hrvatske poštanske banke?

Evo ja ću vam pomoći, bio je Zdravko Marić.

. / .

ŽELJKO ROHATINSKI:

Dopustite mi da odgovorim na prvi dio vašeg pitanja.

.../Upadica sa strane, ne razumije se./...

Ne, nisam.

Prelazak Čede Maletića a završetak njegovog mandata u HNB-u i prelazak u Poštansku banku. Kad sam dolazio 2000. u HNB onda sam postavio jedan uvjet a to je da ekipu biram sam. Drugim riječima da unutarnje članove Savjeta HNB-a 5 viceguvernera biram sam, vanjske članove predlaže Vlada, stranke, bira Sabor, a uvjet je bio unutarnje članove predlažem ja i to je ispoštovano dvije, dvije tisućite.

2006. a drugi mandat. Razgovaram sa premijerom i kažem unutarnje članove, a predlažem ja kao što sam to uradio i šest godina ranije. A i dobim odgovor o.k. Može. Dobro ste radili. O.k. Može. Osim jednog Čede Maletića on ne može proći, on u Saboru ne može proći zato što je bio oštar prema bankama. I bankarski lobi što god to značilo kaže Čedo Maletić.

... /Upadica predsjednik: Pardon koji vam je to premijer rekao čisto da znamo./...

2006.

.../Upadica predsjednik: A znam, ali recite ime./...

Ivo Sanader.

.../Upadica predsjednik: Hvala lijepo. Možete nastaviti./...

Ne, završio sam.

GORDAN MARAS:

Dobro. Gospodin Maletić je onda nastavio karijeru u bankarskom sektoru poslije.

ŽELJKO ROHATINSKI:

.../Govornik nije uključen, ne čuje se./...

GORDAN MARAS:

Dobro. S obzirom da evo moje posljednje pitanje s obzirom da ste svjedok i vremena iz pozicije guvernera i zaposlenika Agrokoru da li vam je čudno i koji je vaš stav o tome da tako puno ljudi koji su obnašali državne dužnosti u ime HDZ-a završava tamo na nekim funkcijama. Evo primjerice Zdravko Marić je otišao kao državni tajnik u Agrokor i vratio se iz Agrokoru kao ministar.

Imali smo tu i ravnatelja policije koji je HDZ-ov također radio u Agrokoru. Znači zbilja je, jeste li sretali takvih primjera po svijetu da tako jedna kompanija dominira nad jednom strankom kao što je to bilo slučaj u Agrokoru i HDZ-u?

ŽELJKO ROHATINSKI:

Odgovorit ću najjednostavnije a polazeći od svog primjera dolaska i boravka tri i pol mjeseca u Agrokoru 2000, a to je bila vrlo atraktivna kompanija, ponovit ću još jednom

vrlo atraktivna radna mjesta. Plaće su bile za naše prilike visoke, uredno isplaćivane, a sasvim logično da je postojao interes za interes za zapošljavanje u takvoj kompaniji.

Što se dalje zbivalo sa svakim od tih zaposlenika to je priča za sebe.

PREDSJEDNIK:

Kolegice i kolege, ima li još pitanja? Kolega Borić, izvolite.

JOSIP BORIĆ:

Samo još pitanje oko angažmana od strane premijera Ivice Račana tada. Što je bio onaj glavni motiv da vas je on pozvao, znači da iz sustava Agrokora SDP-ova Vlada želi da vi prijeđete na mjesto HNB-a, guvernera Hrvatske narodne banke. .../Govornik isključen, ne čuje se./...

ŽELJKO ROHATINSKI:

Po mojim informacijama ili po mojim saznanjima ideja oko mog dolaska u HNB je nastala odmah nakon parlamentarnih izbora u siječnju 2000. Ja sam tada bio u PBZ-u.

U međuvremenu se događalo ono što se događalo i sa HNB-om i sa mojim prethodnikom .../Govornik se ne razumije./... Oni su dali ostavke ili su iznuđene ostavke. Ja gdje sam imao nikakav veliki cilj, interes, motiv da iz PBZ-a dođem u HNB. I

20/4/KL

u tom intermezu ja sam odlučio da prijedem iz PBZ-a u Agrokor iz osobnih razloga. U međuvremenu se zbivalo sve ovo o čemu smo pričali i početkom 7 mjeseca je došao poziv od strane premijera da prihvatim dužnost HNB-a, guvernera HNB-a ako Sabor tako odluči.

. / .

Prema tome činjenica da sam u tom trenutku bio zaposlenik Agrokora, ja vjerujem da nije imalo nikakav utjecaj na njihov prijedlog da mene, a ime mu je .../Govornik se ne razumije./... Taj prijedlog je inicijalno meni predstavljen mnogo mjeseci ranije.

PREDSJEDNIK:

Kolega Borić imate još pitanja? Ima još netko od kolega.

ŽELJKO ROHATINSKI:

A jel mogu ja nešto reći?

PREDSJEDNIK:

Apsolutno, samo dajte.

ŽELJKO ROHATINSKI:

Iako mi to nije postavljeno kao pitanje, pa nisam ni odgovarao za to. Kad je riječ o poduzeću moje supruge i o toj kući, sva pitanja koja su meni bila postavljena su se odnosila na 2011. kako je poduzeće de facto ugašeno i kako je dio. A dio imovine poduzeća da kuća prešla u privatno vlasništvo.

To je sve što ste me pitali. A nije bilo ni jedno pitanje kako je ta kuća uopće kupljena 2004. g. A to je pitanje koje se povlačilo po medijima, ono glavno pitanje, da

li je Ivica Todorić, meni 2004.g. kao guverneru HNB-a pomogao da moja supruga kupi kuću? Odgovor je ne, nije. A samo sam to želio reći.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepo.

Kolegice i kolege, obzirom da ovaj svjedok, pardon, ja se vama zahvaljujem, nije došao koji je trebao u 12 sati doći, dostava nije bila uredna. Mi nastavljamo u 13 sati, svjedok Borislav Škegro.

Hvala lijepo.

STANKA U 12,20 SATI.

NASTAVAK NAKON STANKE U 13,03 SATI

PREDSJEDNIK:

Još jednom dobar dan svima, dobar dan svjedoku svakako, hvala na dolasku.

Dakle znate zašto smo vas pozvali, ja ću vas upozoriti da ste dužni odgovoriti na sva pitanja, ako ne odgovorite činite potencijalno kazneno djelo osim onih koji se odnose, koji bi vas mogli izložiti kaznenom progonu, dakle samo na to ne smijete odgovoriti, odnosno možete odbiti odgovor.

Dakle, mi ćemo vam ovdje postavljati pitanja redoslijedom kako se kolege javljaju. Ići ćemo u krugovima dok se ne iscrpi tema do kraja.

Evo i ja otvaram znači ispitivanje svjedoka.

Slušam, tko se prijavljuje?

Dobro.

Kolega Brkić je prvi.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem predsjedniče, pozdravljam gospodina Škegru.

Poštovani gospodine Škegro, upoznati ste sa radom Istražnog povjerenstva i koja je tema.

Za vrijeme svih svojih mandata i u funkciji potpredsjednika Vlade i u funkcijama ministra financija, da li ste posredno ili neposredno na bilo koji način sudjelovali ili bili involvirani u privatizaciju odnosno pretvorbu tvrtki iz sustava koncerna Agrokor u proteklom periodu?

BORISALV ŠKEGRO:

Još jedanput dobar dan članovima štovanog Istražnog povjerenstva.

Da, ja sam dosta dugo bio u Vladi RH od ožujka '93. godine do 25., 26. siječnja 2000. godine. Cijelo to vrijeme sam bio potpredsjednik Vlade zadužen za gospodarstvo a od 11. rujna 1997. godine sam ujedno obnašao i funkciju ministra financija.

Slijedom te funkcije potpredsjednika Vlade zaduženog za gospodarstvo meni je pripadao i značajan niz aktivnosti vezanih uz privatizaciju u RH. Naravno nikako odvojeno za pojedine tvrtke ili sustave nego za kompletan sustav. I jako dobro je poznato javnosti da sam ja sudjelovao pogotovo u drugoj polovici '90.-tih godina u nekim od najvećih privatizacijskih projekata koje sam osobno vodio, primjerice privatizacija 35% dionica Hrvatskog telekoma, listanje PLIVA-e na Londonskoj burzi, Ericsson Nikola Tesla. Dakle brojne privatizacije su bile.

Još jedanput kažem, slijedom zakonskih utanačenja dužnosti potpredsjednika Vlade zaduženog za gospodarstvo u ovlastima. Tako da su mi poznate i brojne činjenice koje interesiraju ovo Povjerenstvo.

Što se tiče konkretno Agrokor, vidjeti ćete kasnije kada dođemo u raspravu, vjerovali ili ne Agrokor uopće nije bio nekakva posebna tada, .../Govorniku zvonu mobitel, ne razumije se./...

Dakle Agrokor u '90.-tim godina, ovako za uvod, nije uopće bio nekakva posebna tema, to ću kasnije pokušati obrazložiti. Ako ćemo konačno doći na ono pitanje koje vidim da vi po tome kako ste si postavili zadatak, odnosno kako je Sabor obvezao Istražno povjerenstvo da da odgovore na pitanja. Mislím da bih konačno trebao odgovoriti na ono prvo pitanje, kako kada je nastao a onda dalje ova sva druga. Još uvijek se borimo oko toga kako je i kada nastao i čije je to dijete.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem.

Neki od svjedoka koji su svjedočili prije vas su svrstali, vas svrstali osobno u jednu grupaciju koja je odlučivala o tvrtkama koje će se iz društvenog vlasništva pretvoriti u privatno, znači iz vremena pretvorbe '90.-tih, kasnije i privatizacije.

Pa je moje pitanje da li ste ikada sudjelovali i da li ste upoznati, da li je bilo takvih sastanaka, bilo u uredu predsjednika RH pokojnog dr. Franje Tuđmana ili na sjednicama predsjedništva, odnosno Nacionalnog vijeća HDZ-a jer ste po svojim funkcijama bili članovi tih nacionalnih tijela?

BORISLAV ŠKEGRO:

Oprostite nisam shvatio pitanje, da li je u to vrijeme bilo sastanaka na koju temu?

MILIJAN BRKIĆ:

Da li je na sjednicama predsjedništva HDZ-a Nacionalnog vijeća gdje ste vi bili po funkciji član ili na sjednicama u uredu predsjednika RH na sastancima bilo odluka, odnosno da li se razgovaralo i da li su se odluke donosile na tim tijelima odnosno u nazočnosti pokojnog predsjednika dr. Franje Tuđmana?

BORISLAV ŠKEGRO:

Hvala lijepo.

Sada sam shvatio. Ne, predsjednik Republike se nije bavio niti jednom konkretnom odlukom o privatizaciji. Ne treba ponavljati, notorno je čime se je bavio predsjednik Tuđman u razdoblju o kojemu mi govorimo.

Postojala je čak zašto to ne reći jedna prešutna podjela rada između ureda predsjednika, u to vrijeme govorim kada sam ja ušao u Vladu kojom je predsjedavao Nikica Valentić pa kasnije Mateša. Grubo rečeno, slikovito rečeno, predsjednik se bavio obranom, vanjskom politikom i unutarnjim poslovima, Vlada svime ostalim.

Bez obzira što su naravno i sve odluke koje su te ticala obrane i unutarnjih poslova itd. su bile, ali naglasak, fokus je bio na neki način ovako kako sam ga opisao što znači da se predsjednik uopće nije bavio gospodarstvom u cjelini a kamoli onda ni sa privatizacijom.

Naravno, izuzetak su pojedini veći ili politički osjetljivi slučajevi.

. / .

Naravno da su u svakom procesu pa tako i u procesu pretvorbe i privatizacije ima više strana, 3, 4, 5 ili nekad su samo dvije i da svaka od njih nastoji steći nekakvu prednost time da bi se približilo nekakvom centru odlučivanja.

Ured Predsjednika je naravno po definiciji bilo najснаžnije mjesto i logično je i shvatljivo da su mnogi pokušavali preko Ureda predsjednika ostvariti nekakvu prednost ali ovdje odgovorno tvrdim nikada ali baš nikada Predsjednik Tuđman nije pozvao nas koji smo bili zaduženi u izvršnoj vlasti protiv te odluke da kaže prodaj onome ili daj onome ili ne dan onome, ne daj onako.

Ono što je bilo je to da smo mi njega s vremena na vrijeme, ne prečesto, s vremena na vrijeme, informirali o određenim politički osjetljivim pitanja pa tako možda ako smo već na toj temi Ureda Predsjednika i onoga što je gospodin Manolić ovdje rekao da je, ne mogu ga točno citirati, ali smisao bi bilo odluke su se donosile kod Predsjednika Tuđmana a njegovi glavni savjetnici su bili Borislav Škegro za ekonomiju i Ivić Pašalić politiku ne znam čega.

Točno je da sam ja bio njegov glavni suradnik, savjetnik za gospodarstvo jer sam bio potpredsjednik Vlada zadužen za gospodarstvo. Nota bene, prije toga sam bio 35 dana, samo 35 dana prije te funkcije sam bio i njegov savjetnik za gospodarstvo. Od 25. veljače '93. do kraja ožujka iste godine kada sam postao potpredsjednik Vlade pa možda

najbolje da ispričam jedan konkretan primjer u kojem se pojavljuju Tuđman, Todorčić, Škegro.

Ne znam može li biti konkretnije i bolje. 1997. godine dobivam ja isto kao i predsjednik Vlade Mateša, kao i Predsjednik Republike Tuđman pismo iz Agrokora koje je potpisao Ivica Todorčić u kojem on traži naslovljene da mu omoguće kupnju većinskog paketa dionica Podravke.

Sve ovo što ću reći, sve može potkrijepiti na elegantan način ako zatražite famozne transkripte iz Ureda Predsjednika. Volio bi da nađete te transkripte i volio bi da se potvrdi moja memorija. Rječnik koji sam ja tada upotrebljavao kad se diskutiralo o tome.

Dakle, dođem ja nekim drugim poslom kod Predsjednika, 10, 15 minuta završili smo to što smo imali, na odlasku on mene pita otprilike A zašto moj potpredsjednik Vlade, tako mi drugi kažu, ima neprijateljski stav prema domaćim poduzetnicima?

A ja vidim na stolu pismo sa ovim logom koje sam dobio i sam par dana prije. I ja pitam Predsjedniče, jel' aludirate možda na ovo pismo? Ne, ne, ne to ali općenito tako mi neku kažu. Pređemo mi na konkretno i kažem Predsjedniku Kao prvo, nema šanse da imam neprijateljski stav prema domaćim poduzetnicima ali morate znati da je lokalna zajednica apsolutno protiv ne Ivica Todorčića nego protiv bilo koga tko bi tog formata pokušao preuzimati Podravku.

Drugo, u tom trenutku ako netko nekoga treba preuzeti kad bi već to bilo na dnevnom redu preuzimanje ili xy ili yx pa onda ja velim po mojoj skromnoj procjeni je Podravka je puno potentnija i kvalificiranija da preuzme Agrokor nego da Agrokor preuzme Podravku.

I treće sam rekao Koliko ja znam u Podravci u to vrijeme je puno snažniji menadžment na prvoj i drugoj razini nego što je to u Agrokoru prema tome, nema nikakvog, apsolutnog nikakvog razloga plus ove sve političke štete koje bi sasvim sigurno se nastavile da to radi.

I tako je to bilo, vi sad zaključite tko je tu donosio odluku, tko koga sluša i gdje ide ta priča o Tuđmanu, o 200 obitelji, o ne znam čemu.

Molio bih vas gospodine predsjedniče, da pribavite te transkripte, ja se naravno ne mogu sada sjetiti datuma toga ali mislim da je bilo negdje u '97. čak kad idete danas na Internet kad guglate, pronaći ćete nekakve refleksije toga.

Ono što bih ovdje posebno želio istaknuti, a doći će vjerojatno na dnevni red kad gospoda pretpostavljam su se pripremili za moje ispitivanje pa će izvući nešto kao gdje će mene dočekati.

PREDSJEDNIK:

Dobro, dobo, ajmo na odgovore.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, ne, ovo je bitno, ...

.../Upadica predsjednik: Ne, ne, možete reći, samo ovo gospodi koja će vas što pitati, to kažem./...

Pa ja vidim već po pogledima...

.../Upadica predsjednik: pa dobro, vi vidite, vide oni, svi se vidimo, ajmo sad na odgovor, nastavite./...

Em se znamo, ne?

Tada kao i u nekim drugim slučajevima je i jedan „saveznika“ s pomoću kojih je gospodin Todorić htio preuzeti Podravku su bili sindikati. Famosni PPDIV.

Pa evo ako postoji interes da se to ispita, pozovite tadašnje predstavnike. Čak nešto ostalo na internetu se može naći, imena i prezimena i tko je što je i kako je.

Dakle, uz pomoć sindikata prisiliti Vladu ili državu da mu se prodaju neke dionice, to je bio taj slučaj. Dakle, evo na temu Predsjednika, Vlade, privatizacije i Borislava Škegre.

PREDSJEDNIK:

Dalje.

MILIJAN BRKIĆ:

Hvala.

Još jedno pitanje, vi ste 1999. bili ministra financija?

BORISLAV ŠKEGRO:

I ministar financija, da.

MILIJAN BRKIĆ:

Potpredsjednik i ministar financija.

Onda ste upoznati, imate informacije oko državnog jamstva Agrokoru u iznosu preko 30 milijuna eura, čini mi se. Kakva vi saznanja imate? Pod kojim okolnostima je to dato i za koje svrhe i tko je u tome sudjelovao?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja sam to jamstvo vjerujte bio skoro zaboravio dok me nije podsjetio jedan portal u 3. mjesecu ove godine. koji je napisao, samo trenutak ...

... da pronađem točno koji je podnaslov kosturi iz ormara i podnaslovom Škegro je prije 18 g. jamčio za Todorića, danas se posipa pepelom. Piše ovdje da je zadnja izmjena tog teksta na portalu bila 16.3. ove godine u 14,20, novinar Luka Filipović.

I ovako postoji slika, ima više slika, moja slika ima i nekakav kao .../Govornik se ne razumije./... preslik na engleskom jeziku jamstva koja je dala Vlada Republike Hrvatske. I onda naravno, nakon toga ide tekst, vrlo zločest, vrlo bezobrazan, koji sugerira, da ministar financija ima jamstva u svom džepu i onda po svojoj diskrecijskoj volji, ovome, tebi dam, tebi nedam, tebi dam, tebi nedam i onda iz toga izvodi cijeli niz priča.

Potrudio sam se pa sam pribavio dokumentaciju o konkretnom slučaju jamstvu. U Vladi RH, sam dobio kompletnu dokumentaciju koja je išla iz toga. Pa isto tako, čuo sam da i vi koa povjerenstvo, tražite sve dokumente od Vlade koje imaju bilo kakve veze sa sustavom Agrokor.

Sasvim sigurno ćete dobiti taj komplet istih materijala, pa onda mogu opisati o čemu se radilo. Dakle, kao prvo ja nisam uopće dao jamstvo. Kao drugo ja sam bio osobno silno protiv tog jamstva, a svejedno sam ga potpisao.

Potpisao sam ga na isti način, kao što je primjerice ovaj zakon, koji se popularno naziva Lex Agrokor, jedino što u Narodnim novinama vidite potpis da su Kolinda Grabar Kitarović predsjednice i Bože Petrova.

Dakle, ja sam potpisao jamstvo kao jedini ovlaštenu potpisnik onoga treba kad je Vlada RH sukladno zakonu jedina mogla dati jamstvo u to vrijeme privatnoj tvrtki. Dakle, po zakonu o izvršavanju proračuna za 1999.g. člankom nekim je određeno da isključivo Vlada može dati jamstvo privatnoj tvrtki koja je u većinskom privatnom vlasništvu, a da onda to jamstvo potpisuje ministar financija.

Prema tome, ovdje se ne radi o personalizaciji, radi se o funkciji. Međutim, mislim da je za ovo povjerenstvo puno važnije, za razumijevanje ovoga prvoga pitanja, kako je nastao Agrokor, tko ga je stvorio, da ispričam ovo što je prethodilo mom potpisivanju jamstva.

Dakle, moramo se vratiti u vrijeme, to je ljeto 1999.g. kada primjerice, ja osobno, nije mi ni na kraj pameti nikakvo jamstvo. Ja se tada bavim najvećim projektom do tada u povijesti RH, 35% prodaje se dionice Hrvatskog telekoma, samo za ilustraciju, da vam kažem u to vrijeme predviđena transakcija je iznosila 14% prihoda proračuna, godišnjeg, ili ti 4% tadašnjeg BDP-a.

Ili imate ili nemate to. Na sjednici Vlade na kojoj nisam bio nazočan niti ja niti predsjednik Vlade, niti druga dva potpredsjednika Vlade, nego je bilo nekoliko samo ministara i masu pomoćnika 29.7.1999.g. donosi se odluka o davanju tog jamstva.

Ja ću pročitati, odnosno, ja znam, kako je tadašnji zamjenik ministra financija diskutirao na vladi. Vidjeti ćete zašto je to važno. On tada kaže, to jamstvo, prijedlog je došao od Ministarstva poljoprivrede, kao rezultat pritiska, ja to govorim za zapisnike. Dakle, prije 23 g. moj zamjenik, svjesno govori, namjerno, da za zapisnik, da jamstvo se daje, kao rezultati pritiska.

On ne specificira koji je pritisak, ja sam ga se sjetio, ali možete ga na svu sreću danas naći na internetu. Novinarka Novog lista, gospođa Jagoda Marić je 26. ožujka 2017. dakle, ove godine napisala članak, pod naslovom drugačiji vjetrovi i naslov Ivici Todoriću je 1999. godine zadržano jamstvo bio dovoljan dvosatni prosvjednik radnika njegove zvijezde.

Dakle, da skratim priču, sve vam piše u ovom tekstu, neću vam sad čitati, dakle, radi se o Novom listu, podnaslov vam je jako simpatičan, Škegro optužen za ugrožavanje radnih mjesta.

Dakle radnici su blokirali tramvajsku prugu ovdje u Zagrebu, na križanju, Šubićeve, Držićeve i Branimirove, dok se ne izda to jamstvo, jer su saznali da na koordinaciji za gospodarstvo, o tome Jagoda Marić piše, je odbijeno. Predsjednik koordinacije za gospodarstvo, koja je odbila dati jamstvo je uvijek potpredsjednik Vlade zadužen za gospodarstvo.

Kad se to nije napravilo, onda se organizirao prosvjed i opet da povežem sa onim prije, sa istim tim sindikatom PPDIIV koji je poveo 100 radnika na blokadu pruge, jer Vlada, odnosno Škegro neda jamstvo.

Mislim da dalje ne trebam o tome govoriti. Ono što bi volio dodati je, što bi za ovo povjerenstvo bilo jako interesantno, pogotovo kad prijedete iz ove, stoljeća 7 smo krenuli

.../Upadica: Sad smo se malo približili, sad smo negdje u 19./... Ne, još nismo.

.../Upadica: Da, da, slušam./... Trebalo bi otići u 6. vjerujte da bi u 6. bilo više informacije nego u 7. ali svi pokušavaju od sebe, nisam ja, nisam ja, to je onaj drugi, nije Joža, je Stipe, je Franjo.

Ja ne bilježim, zna se u kojima sam datumima bio i što sam radio, osim o Agrokoru, gospodo, za ovo buduće razdoblje, ja sam napisao, jedno 7, 8 tekstova u zadnjih pola godine. Prvi je negdje sredinom travnja nakon Lex Agrokora, jasno, kristalno jasno, stavovi o svim ovim pitanjima, koje vas zanimaju, dakle, ne trebate me oko toga ispitivati ako hoćete.

Ali, ovo bi htio reći, sindikat '94. g. sindikat '97. g. ne Vlada ne Ured predsjednika, ne neko drugi nego gospodin Todorčić...

... uz podršku banaka koje ga financiraju i ako treba sa čeličnom pesnicom kako su neki govorili idemo naprijed u prodor u osvajanje. Ono što bih, oprostite gospodine predsjedniče zbrkano pričam jer ima toliko toga što bih htio reći, da se mogu teško koncentrirati. Ono što je bitno za danas je pa možda probajte i to bez obzira što se radi o svetim kravama koji se zovu mediji.

Pitajte medij tko mu je dostavio kopiju ovoga jamstva. Mogle su samo dvije strane biti ili Agrokor ili Ministarstvo financija? Ja nemam u privatnoj arhivi niti jedno jamstvo, pa ni ovo. Pogledajte datum kada je to objavljeno i pokušajte se pitati koja je bila svrha. Dakle, datum je još ću jednom ponoviti 16.3. To je koliko tri tjedna prije donošenja Zakona o postupku itd. privremene uprave.

Pokušajte vidjeti što se tih dana dešava. Tada se traži onih 2,3 milijarde kuna. I kad Vlada ne da, onda joj se nudi i argument a vidi kako je taj, Škegro dao a vi sad ne date. I onda kad Škegro odgovori da je to bilo izvan procedure, mimo svih pravila, protiv njegove volje onda osvanem u blogu.

PREDSJEDNIK:

Imate dalje? Hvala lijepo.

Sljedeći je kolega Lovrinović.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Hvala lijepa predsjedniče.

Poštovani gospodine Škegro, ja ću vam postaviti nekoliko pitanja. Vratit ću se evo prvo pitanje na ovo jamstvo iz '99. ili 2000. godine na 31 milijun eura.

Dakle, vi ste ovdje objašnjavali neki kontekst u kojem ste prihvatili da date jamstvo. Ako sam dobro shvatio vi ste ga potpisali jel' tako?

.../Upadica Škegro, ne čuje se./...

Tako je. Dobro.

Ključno je pitanje, vi ste tada zaista bili ključni čovjek što se tiče ekonomije u državi, to ste i potvrdili, potpredsjednik Vlade za gospodarstvo, savjetnik predsjednika Tuđmana. Dakle, htjeli ne htjeli bez vas se nije moglo.

Kako to da ste potpisali usprkos ovom organiziranom pritisku radnika? Zašto? Pa vi se zalažete za privatno vlasništvo, tržišno natjecanje. Zašto ste potpisali da država pomogne privatnom poduzetniku?

BORISLAV ŠKEGRO:

Već sam odgovorio na to, ali ponovit ću. Dakle, jamstvo donosi Vlada za to definiranom procedurom. Ja sam jedini ovlaštenu potpisnik. Kao što je gospođa predsjednica potpisala ovaj zakon koji se naziva lex Agrokor a nije sudjelovala o njegovom, odnosno ukaz o proglašenju. I kao što

je gospodin zastupnik Božo Petrov tada predsjednik Sabora potpisao taj zakon zato jer je on jedini ovlašten to potpisati. Tako sam i ja u tom trenutku jedini ovlašten potpisati nakon što je Vlada donijela odluku.

Opisao sam vam u kojoj proceduri. Ako vas zanimaju detalji mogu vam još dalje reći.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Stanite molim vas. Ne zanimaju me detalji, nego suštinske stvari. Dakle, vi niste predložili Vladi da se potpiše to jamstvo?

.../Upadica Škegro: Ja sam bio protiv njega./...

Bili ste protiv njega. A zašto ste potpisali?

BORISLAV ŠKEGRO:

A to, to bi vi. Sve ću vam odgovoriti. Dakle, da ne bismo se sada naknadno. Moj zamjenik na sjednici Vlade kaže da je, mi smo ovih dana pripremili jedan materijal za Vladu gdje bi zaista htjeli podastrijeti ovoj Vladi kakva je situacija sa jamstvima. Ona je prilično alarmantna, jer mi imamo ovlaštenje prema Zakonu o izvršenju državnog proračuna za '99. godinu 3 milijarde kuna jamstava. Mi smo do sada 2 milijarde i 920 milijuna već potrošili.

Ovim jamstvima mi probijamo i tu svotu i držim da ako smo legalisti da se trebamo dobro zamisliti jer mi

priželjkujemo situaciju kao Ministarstvo financija kad ćemo raspisati javni natječaj itd. Dakle, kao prvo limit ne postoji u tom trenutku. Limit ne postoji u tom trenutku itd. itd.

A sad na ovo što vas, zašto nisam dao ostavku? Pa mislim da je notorno, da nema toga tijela u demokratskom sustavu u kojem će za svaku odluku baš svi biti zajedno, pa bili preglasovani ili ne, neće valjda davati ostavku svakog trenutka. U tom specifičnom trenutku rekao sam meni visi 14% proračuna o jednome potpisu da li će netko od tada ponuditelja za Hrvatski telekom bio je švedsko-norveški konzorcij i njemački Deutsche telecom dati. Ja tada brinem o tih 14% proračuna i zbog toga ne dajem ostavku jer sam na žalost i to morao osobno voziti pored živih ministara tada privatizacije, telekomunikacija i ne znam čega drugoga sve.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Ovo je kao što znate političko povjerenstvo. Tako mi istražujemo mogući utjecaj političkih struktura koje su postojale i razvijale i mijenjanje i u isto vrijeme kao i sustav Agrokor. Prema tome, želim to ovdje potencirati da to bude potpuno jasno. Znači vi niste htjeli žrtvovati svoju funkciju iako ste znali da se to protivi vašem mišljenju o privatnom poduzetništvu, o nemiješanju države u poslove privatne kompanije. Dakle, ipak ste pristali i prešli preko svojih principa.

BORISLAV ŠKEGRO:

Nisam prešao preko svojih principa i neću polemizirati sada sa vama kojeg je karaktera ovo Povjerenstvo, jel' to političko ili je faktografsko.

.../Upadica Lovrinović, ne razumije se./...

Ja sam ovdje zbog toga samo zbog zapriječene kazne od pet godina zatvora ako ne dođem, inače kad ne bi bilo toga sigurno ne bih došao da vas podsjećam na zapisnike koje možete sami pronaći i Vlade i Sabora.

PREDSJEDNIK:

Dobro hajmo sada ovako prekinut ovo. Dakle, vi ste tu svjedok, odgovarajte na pitanja. Komentari vaši što se tiče rada Povjerenstva nisu na vama da ih dajete. Ja nemam nikakav problem. Vama je pitao kolega i ja se slažem, vi imate pravo polemizirati sa njegovim stavom jeste li trebali dati ili ne i tu vas neću prekidati, dapače.

Ali to što Povjerenstvo pita ili ne pita u to ne ulazimo. U redu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Savršeno ste to rekli gospodine predsjedniče. Ja samo ne želim da me se kroz formu pitanja proglašava amoralnom osobom koja gazi svoje principe ...

. / .

... pitanja proglašava amoralnom osobom koja gazi svoje principe zbog ne znam kakvih drugih interesa.

.../Upadica: Vi samo obrazložite./...

Em se znamo.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Dobro.

Idemo dalje.

Koliko ste još u vašem mandatu odobrili i potpisali jamstava za Agrokor?

.../Govornik se isključio./...

BORISALV ŠKEGRO:

Ne sjećam se.

Ostao sam dužan još odgovor na pitanje, nešto ste aludirali privatno, ja zagovornik privatnog, da ja sam veliki zagovornik proglašavan neoliberalom, to mi je godilo, iskreno rečeno. Najzanimljivije mi je bilo kada bi me predstavnici liberalne stranke proglašavali liberalom.

Rekao sam već ranije jamstvo nije odgovaralo formalnim kriterijima, bilo je rezultat pritiska sindikata i štrajka radnika u Zvijezdi. I budući da se slažem s vama da je ovo u velikom dijelu i političko Povjerenstvo onda vas moram podsjetiti na političku situaciju u danima kada se to dešava.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

To mene trenutno ne zanima.

BORISLAV ŠKEGRO:

Da, ja ću vam reći, dakle to je vrijeme.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

.../Govornik nije uključen./...

Koliko ste još jamstava za kompanije sustava Agrokori
vi odobrili za vrijeme vašeg mandata. Znači vrlo precizno.

BORISLAV ŠKEGRO:

Vrlo precizan odgovor, ne znam.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Znači li to da sigurno niste ni jedno jamstvo više
odobrili ili se ne sjećate koliko.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne znam. Moglo je biti nula, moglo je biti 10, ne
znam.

Ne znam, jer još jedanput kažem ja sam samo
potpisnik, ovlaštenu potpisnik, nadam se da razumijete razliku
između nekoga tko donosi odluku i nekoga tko je jedini
ovlaštenu potpisnik.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

U redu, hvala na odgovoru. To će vjerojatno doći u ovoj dokumentaciji koju ste tražili gospodine predsjedniče.

.../Govornik se isključio pa uključio./...

2008., 2009., recesija počinje, vi ste izašli sa idejom da se osnuju tzv. fondovi gospodarske suradnje. To je, rekli ste tada, kako se može vidjeti iz medija, kako prenose mediji da ste zastupali tezu da bi 20 tih, kako se skraćeno se kaže FGS-ova moglo riješiti taj problem recesije u Hrvatskoj.

Recite kako je bio zamišljen taj model i u kojoj mjeri je on ostvaren?

BORISLAV ŠKEGRO:

Bio je jako lijepo zamišljen i danas sam još, još i više danas sa nekakvim naknadnim iskustvom rada u jednome od tih fondova za gospodarsku suradnju, koja da ne bi bilo mistifikacije, to je ovako jedna bila, ne znam ni tko je to prvi stavio marketinška ručka za ratifikaciju, to su fondovi rizičnog kapitala sukladno našem zakonu i svjetskim fondovima u kojima država sudjeluje sa 50% kapitala u ulaganju u hrvatsko gospodarstvo na način koji je sukladan pravilima EU i koji se ne smatra prikrivenim potporama.

Dakle fondovi za gospodarsku suradnju su nastali, ako hoćete mogu vam i ispričati i kako je do toga došlo, kada se

vidjelo da nestaju oni dotadašnji načini interveniranja Vlade u gospodarstvo, davanjem novca iz proračuna, otpisom dugovanja, poreznih ili ne znam čega, nego kao jedan dopušteni oblik angažmana države kroz pasivno zajedničko investiranje sa privatnim sektorom u formi tih fondova, dakle najobičnijih fondova rizičnog kapitala u hrvatsko gospodarstvo.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Dobro. Je li ostajete pri tvrdnji da je točno država uplatila 50% ili više u te, u FGS-ove?

BORISLAV ŠKEGRO:

Apsolutno 50%, pa inače bi činila prekršaj.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Je li u to računate mirovinske fondove, odnosno društva za upravljanje mirovinskim fondovima?

BORISLAV ŠKEGRO:

Mirovinski fondovi po zakonu nisu državno vlasništvo.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Ali su unutra državni odnosno javni novci.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče to nisu javni novci.

.../Govornik se ne razumije./...

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Predsjedniče moram vama objasniti zašto postavljam ova pitanja.

PREDSJEDNIK:

Dobro, slušam.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

S namjerom i članovima Povjerenstva, jer su FGS-ovi sudjeluju u financiranju pojedinih kompanija u sustavu Agrokor. Dakle želim doći i javnost informirati ...

.../Upadica predsjednik: Dobro. U redu./...

... je li vam sada jasno, da vidimo gdje se javni novac poreznih obveznika, odnosno umirovljenika ulagao. Jer ovdje je smisao bio znači da se ulaže u rješavanje, podizanje, ovo su rizični kapital, dakle start up-ovi itd., ali ovdje je jedan dio otišao u sustav Agrokor pa je usput vas, znači tu je najveći dio uplata išao iz HBOR-a, država se morala za to skupo zadužiti da bi onda iz HBOR-a taj novac bio uplaćen u FGS-ove.

E sada recite, u tom kontekstu kolike su bile naknade, jer vi ste autor tog projekta, kolike su bile naknade

za upravljanje i da li su one se odnosile samo na realizirane projekte ili bez obzira na sve?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine predsjedniče, ja bih mogao sada stvarno sat vremena govoriti.

.../Upadica predsjednik: Ja bih vas molio.../...

Neću, neću uopće jer ovo ću ja ovako smjelo protumačiti kao pokušaj diskreditacije svjedoka na, tome.

PREDSJEDNIK:

Ne, ne, ne, ajmo, ajmo sada da vi ne tumačite, samo da vam kažem, samo malo.

BORISLAV ŠKEGRO:

Imate ovdje člana Povjerenstva koji je bio 4 godine zadužen za fondove za gospodarsku suradnju i neka ...

.../Upadica predsjednik: Odlično, odlično, slušajte me./...

... vam on odgovori na ta pitanja.

PREDJSJEDNIK:

Gospodine Škegro, gospodine Škegro, ajmo sada ovako, kao što sam rekao, nemojte polemizirati sa članovima Povjerenstva.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ali ja to imam jaku želju, jaku želju imam.

PREDSJEDNIK:

Pa to ćete izvan ove prostorije, možete raditi što god hoćete, ovdje ćete odgovarati na pitanja.

.../Upadica Škegro: Hvala lijepo./...

Ja mislim da je svim u interesu da prođemo kroz ovo. Ljudi vas gledaju, nemojte raditi sada tu neku predstavu. Idemo odgovoriti na pitanja i poslije toga, ja to, ali ovo se odnosi i na vas i na članove Povjerenstva.

Ja svima kažem, sve komentare, međusobno što tko kome ima za reći izvan ove prostorije, biti će sve kamere, dođete, stanete i kažete o kome god šta hoćete.

. / .

To se odnosi na članove Povjerenstva i na svjedoke. Dakle, prema svima isto. Dakle, ja vas molim imate pitanje odgovorite. Pri tome ovo što ste rekli, naravno da se na svako pitanje može odgovarati danima, satima svakako. Ja vas molim da kažete bitno, pa ako sad bude dodatnih pitanja će vas kolega dalje pitati. Može?

BERISLAV ŠKEGRO:

Hvala lijepo gospodine predsjedniče. Ja sam nemojte mi samo zamjeriti u pitanju uvaženog gospodina Lovrinovića prepoznao jednu, pripremio sam se i za to, jednu od linija napada na svjedoka koja će ići ...

.../Upadica predsjednik: Sve u redu. I linija napada na svjedoke je legitimna da vam odmah sada kažem./...

Linija napada na svjedoka ...

.../Upadica predsjednik: Ne, ne, ne. Slušajte me. Neću se sad ovdje prepucavati sa vama. Članovi Povjerenstva ovdje ispituju vas, ne vi njih i njihove motive. Dakle, nas je osnovao Hrvatski sabor, vi ste građanin, ovdje ste pozvani i dužni ste odgovarati na pitanja. Vaše komentare izvolite izvan sobe davati. U redu? Kolega idemo./...

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Evo ja sam postavio precizno pitanje sa dva potpitanja, pa molim vas evo. Znači koliko su bile propisane

naknade za rad FGS-ova, jesu li one isplaćivane samo na realizirane projekte, investicije ili na sve bez obzira dakle jesu li pokrenute ili ne?

BORISLAV ŠKEGRO:

Uvaženi gospodine zastupniče vi ste kao profesionalni ekonomist i redovni profesor Ekonomskog fakulteta sasvim sigurno upoznati sa osnovnim mehanizmima funkcioniranja svih fondova rizičnog kapitala u svijetu, pa tako i famoznim FGS-ova. Notorna je abeceda fondova rizičnog kapitala da se uspostavljaju određeni odnosi između tzv. generalnih partnerstva i limitid partnera.

Način isplate naknade za upravljanje, naknade koja je sastavni dio ulaganja i koja se vraća investitorima isto tako kao i ulaganje u konkretne projekte. Dakle o tim mehanizmima ja bih vas stvarno zamolio da popričate sa vašim kolegom iz Istražnog povjerenstva koji je kao ministar bio zadužen za ...

PREDSJEDNIK:

Molim vas. Ja ću prekinuti ispitivanje, zvat ćemo vas opet pa ćemo vas zvati pet puta.

Ne, dosta! Ja sam rekao da nema polemiziranja sa članovima Povjerenstva ni prozivanja od strane svjedoka. Svjedok je dobio konkretno pitanje kolika je naknada. Ako ne znam kolika je naknada može reći da ne zna, ali nećete vi

postavljati i usmjeravati kog će se dalje pitati. Dakle, odgovorit ćete na pitanje znam, ne znam, znam tolika je, ne znam. U redu ne znate. U redu? Izvolite. Hajmo još jednom. Ovo nam je treći put, pa valjda ćemo pet, šest puta doći do odgovora.

BORISLAV ŠKEGRO:

Hvala lijepo.

Da ponovim.

.../Upadica predsjednik: Ne vidim da bi bio toliko kompliciran./...

Kao što se zna, naknadna u fondovima za gospodarsku suradnju je sukladna najboljim europskim i svjetskim standardima istovrsnih fondova koji postoje tamo. Budući i to vas molim da mi uzmete u obzir. Budući pored vas sjedi gospodin Maras koji je, molim vas dopustite ...

.../Upadica predsjednik: Dobro./...

... koji je bio ministar nadležan za te FGS-ove i koji je u jednoj fazi osobno promijenio kao ministar ta pravila ja ne želim sada pod pitanjem gospodina Lovrinovića ulaziti u nešto što možda gospodin Maras i neće htjeti da uđe. Evo.

PREDSJEDNIK:

To nije vaš problem što vi hoćete, što ne.

Dakle, hajmo još po četvrti put ja ću sad ovo čisto za javnost. Dakle, svjedok se po četvrti put ne može sjetiti kolika je naknada. Dakle, ponovo znate ili ne znate? Možete prozvati sad ovdje redom 20 ljudi, ali to vam nije pitanje.

.../Upadica Maras: Predsjedniče ja molim da gospodin Škegro uđe u tu materiju./...

Samo malo. Pitanje vam je ...

.../Upadica Maras: Da uđe, ne?/...

Ne postavljate sad pitanje, dakle to što vi molite ili ne molite vaš problem.

Dakle ovako. Pitanje vam je bilo jasno. Ili ćete odgovoriti ili nećete, ali možemo i peti, sedmi put. Hajmo ponovo. Kolega pitajte ponovo da osvježite svjedoku pamćenje, očito je zaboravio što ga pitate.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Pa evo ja ću osvježiti, ali siguran sam da zna pa ću ja odgovoriti. Ja znam da je 2% ali mi odgovorite zašto izbjegavate odgovor na to pitanje? Nije li možda kao prvo svjetska praksa nije takva. A drugo, recite koliko, pošto ste vi upućeni jako dobro u pitanje, koliko su u milijunima kuna naplatili FGS-ovi dakle ovih naknada, a koliko su stvarno investicija proveli u koje vrijeme?

BORISLAV ŠKEGRO:

Dakle, evo sad smo vidjeli da se traži od mene da kažem ono što se zna. Jel'? Nije više 2% gospodine zastupniče, nije 2% i to ćete čuti kasnije koliko je. Bilo je nekad 2%, bio je drugačiji način obračuna, fundamentalno različit ali ne znam da li je to tema način plaćanja naknade u fondovima za gospodarsku suradnju u različitim razdobljima. Da li je to tema ovog Istražnog povjerenstva?

PREDSJEDNIK:

Hajmo sad, očito ćemo ići po drugi put. Dakle, ja vas molim još jednom odgovarajte na pitanja. Dakle, nije na vaše da komentirate, polemizirate sa pitanjima. Ako želite izbjegavati odgovore možemo ovdje ostati do jutra, nije problem.

Kakva su pitanja? Pa javnost će procijenit koliko je kvalitetno pitanje, koliko je kvalitetan vaš odgovor. Sve ide vani. Dakle, ja vas molim, kao što kolege postavljaju pitanja vi dajete odgovore. Niti njima dozvoljavam da komentiraju svjedoke, vama neću također dozvoliti da njih komentirate. Ovdje mi smo ti koji postavljamo pitanje. Vi ste tu da odgovarate i hajmo ponovo.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Evo gospodine predsjedniče, dopustite da ja odustanem od ovog pitanja, jer ne želim da se maltretira javnost, pa nek' javnost zaključi sama što se ovdje dešava. I ja zaista želim kao član ovog Povjerenstva da se ovdje ne pravi igrokaz, da budemo zaista svi ozbiljni, jer ovo su preozbiljna pitanja. Ja znam da se od ovog želi napraviti igrokaz. Idemo dalje, evo.

PREDSJEDNIK:

Idemo na pitanja, to ćemo poslije kad svjedok bude slobodan onda možemo i međusobno dojmove razmjenjivati.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Dobro. Recite molim vas čuli smo i čitali proteklih mjeseci da je otkriveno da je jedan Fond gospodarske suradnje novac koji je bio namijenjen za druge svrhe uložio u sustav Agrokora. Kako vi komentirate tu činjenicu? Zašto vas to pitam? Jer vi ste idejni začetnik FGS-ova.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine predsjedniče vi ste čuli isto pitanje kao i ja.

PREDSJEDNIK:

Tražim vaš komentar.

27/7/KL

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja bih trebao odgovarati zato što je drugi fond nad kojim ja nemam apsolutno nikakvog utjecaja, ...

. / .

... koji je konkurentski fond ako hoćete baš, na neki način napravio nešto nedolično. Ovo je stvarno fenomenalno...

PREDSJEDNIK:

Odmah ću vas prekinuti prije nego što krenete dalje opet u nešto što smo rekli da se neće raditi.

Dakle, pitanje je vaš komentar, vi možete imati komentar, možete reći ne komentiram, možete komentirati, to je vaša stvar. Pitanje je tu, odgovorite.

BORISLAV ŠKEGRO:

Upravo sam komentirao i dodat ću još uz ispriku unaprijed vama.

Kada nešto negativno ima u vezi sa tim famoznim fondovima onda se to popularno naziva Škegrini fondovi. Čak je jedno poglavlje jedne knjige napisano o tzv. sotonskim fondovima. A kad je nešto dobro, onda su to Marasovi fondovi primjerice.

PREDSJEDNIK:

Dobro, ja nisam čuo ni jednu ni drugu sintagmu moram reći, ali da sad ovdje ne ulazimo dalje što se toga tiče, u polemiku, međutim to je sudbina svih ljudi koji u jednom trenutku ...

.../Upadica Škegro: U pravu ste./...

...preuzimaju neki projekt, dakle kad ste dobri onda vam se neće zahvaliti, kad ste loši, krivi ste za sve.

Dakle, ne znam zašto vas to iznenađuje, svi ljudi koji su u javnom životu su kroz to prošli i pozitivno i negativno...

.../Upadica Škegro: Nimalo me ne iznenađuje./...

... ali ajmo se vratit sad na pitanje. Izvolite.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Evo gospodine predsjedniče, ja bi ustvari sa ovim završio jer vidim da nekih se stvari svjedok ili ne sjeća, za neke još nismo dobili dokumente pa bit će naravno još prilike pretpostavljam da na temelju dokumentacije pitamo neke stvari.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Hvala vam lijepa.

Slijedeći je kolega Babić, izvolite.

univ.spec ANTE BABIĆ:

Hvala lijepo predsjedniče.

Poštovani gospodine Škegro, ukoliko ste pratili ovo istražno povjerenstvo i neki vaši prethodnici koji su bili tu vas su zapravo apostrofirali od onog vremena donošenja Zakona o privatizaciji 1989. godine, same privatizacije, vas kao

savjetnika Predsjednika RH pa je moje pitanje usmjereno vama, je li vaš imperativ kao potpredsjednika Vlade bio privatizirati što je moguće veći broj poduzeća?

BORISLAV ŠKEGRO:

Apsolutno.

Od prvog dana dolaska u Vladu, to je na kraju krajeva bio i dio političkog programa Vlade i Predsjednika Republike u to vrijeme, u tim teškim okolnostima, vrlo nepovoljnim okolnostima za bilokakvu privatizaciju, to je nama bio jedan od osnovnih zadataka.

Ja sam se pripremajući za ovo povjerenstvo vjerovali ili ne, pročitao zapisnike sa rasprave u ovom Visokom domu koja se odvijala točno prije 23 godine. 17., 18., 21., 22., 23. i 24. studenog 1994. godine, 6 dana je trajala rasprava, materijali sada kopirani su 11 kilograma teški. Ja sam to sve išao ponovno pročitati, od prve do zadnje stranice.

Tko ima vremena i strpljenja, ja najtoplije preporučujem dakle bez ikakvog cinizma, preporučujem da se prouče ti materijali jer gospodo, puno toga što vas ovdje zanima doslovce tamo piše. Kontekst u kojem se to dešavalo, ja imam ovdje pripremljene čak i citate da ne mislite da govorim napamet je minuta šutnje na treću obljetnicu tada pada Vukovara, zatim grof Eltz čita jedan vrlo emotivan kratki tekst o tome što hrvatska država mora učiniti da bi tu žrtvu

Vukovara na neki način ublažila, zato dolazi zastupnik Dražen Budiša koji kaže Je, je, istina, mi smo se dugo pripremali za ovu raspravu ali imamo mi sada važnijeg posla, tamo se nešto dešava oko Bihaća sa vojskom, pa diskutiraju gospođa Savka Dabčević pa Mesić, pa se odgađa ta rasprava, pa konačno kreće i onda imate cijelih 6 dana raspravu o privatizaciji pri čemu, ako nekoga zanima, ja mogu najpikantnije dijelove ovdje citirati, ali ono je bitno, nitko, apsolutno nitko u tih 6 dana rasprave gdje se tuklo iz svih oružja, spuštenog garda što bi se reklo i HDZ, jedan dio HDZ-a kojem baš nije mirisalo to što radi ta Vlada, sasvim kompletna oporba u kojoj su sjedili evo ovdje, sjećam se onih koji su slušali moje završno izlaganje, Ivica Račan, Dražen Buduća, Vlado Gotovac, Savka Dabčević-Kučar, Miko Tripalo, Srećko Bijelić, Miloš Petrović, nitko u 6 dana nije spomenuo Agrokor ili da bi bio bilokakav ozbiljan problem sa pretvorbom i privatizacijom koja je bila u Agrokoru.

Istine radi, nakon mog završnog izlaganje, javio se jedan zastupnik tada osebnog stila, pokojni je, zvali su ga „Bombarder s Kvarnera“, koji je u jednom ružnom kontekstu spomenuo tri obitelji. naravno, prva je Tuđman, druga je Kutle, treća je Todorić. To je bilo sve što je bilo rečeno o nepravilnostima, o pretvorbi i privatizaciji u vezi sa Agrokorom a iznošeno je primjera na stotine.

Zastupnica Vera Stanić, HDZ-ovka, je iznijela jedno 150 primjera što je ona dobivala. Odgovarali su ministri, odgovarao je ovdje, svjedok je bio neki dan gospodin Penić, argumentacija je bila velika, nigdje vjerujte, nigdje nisam našao da bi netko potencirao ili naglasio da je bilo nešto loše sa Agrokorom pa ne znam što bih drugo mogao reći to, osim da gledam malo na pozitivniju stranu.

PREDSJEDNIK:

Izvolite dalje.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Hvala.

Vi ste po funkciji bili potpredsjednik hrvatske Vlade ali samim time onda i predsjednik upravnog odbora Hrvatskog fonda za privatizaciju.

Jeste li vi potpisivali sve odluke vezano za privatizaciju osim onih velikih tvrtki kao što su Hrvate šume, Hrvatske željeznice, Hrvatska pošta i dr.?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pretpostavljam da jesam, pa sad ja ne zna, tko je službeni potpisnik kad donese upravni odbor, ja pretpostavljam.

28/6/SB

Predsjednik upravnog vijeća vjerojatno potpisuje ali u to vrijeme je bilo toga za potpisivanje, da, ja sam potpisivao.

. / .

Ali možda par rečenica govorio je ovdje i gospodin Pejnić i neki drugi su govorili. Par rečenica o tom upravnom odboru, koji je donio, jako veliki broj odluka. Već ste sada se podsjetili da su većinu u tom upravnom odboru činili saborski zastupnici, od kojih je bilo, koliko je njih bilo? 9.

5 iz HDZ-a, 4 iz tadašnje oporbe, plus predstavnik sindikata, plus predsjednik HGK-a i 4 ministra. 13 čini mi se da je bilo ukupno. Ja vam mogu reći, mi smo imali sjednice svaki drugi utorak u 8 sati navečer u Gajevoj, tamo gdje je danas, su ovi progonitelji.

.../Upadica: DORH se to zove./... Kako?

.../Upadica: To se zove Državno odvjetništvo i USKOK vam je tamo./... Da USKOK. Tamo smo imali sjednice, koje su bile na prijedlog pokojnog zastupnika Ivana Milasa, su bile otvorene za javnost.

Dakle, bile su kamere uključene, novinari su sjedili iza nas i donosile su se odluke, koje su najvećem broju slučajeva, rekao bi 99% slučajeva je bilo jednoglasno. Jednoglasno. Dakle, nije se mogla donijeti odluka, bez predstavnika oporbe.

I svejedno, bilo je gotovo pravilo, da ako bismo donijeli odluku, da smo prodali dionice, ponuditelju A da onaj B je sutra ili preksutra išao kroz medije i optuživao i Vladu i politiku i ne znam koga da je bio zakinuti.

Jedanput smo imali fenomenalnu situaciju, manja neka firma u pitanju.

.../Upadica: Dobro ajmo sad ovako./... Molim vas, jako je zanimljivo.

.../Upadica: Ako je jako, jako, jako./... Jako je zanimljivo.

PREDSJEDNIK:

Ajde to ćete poslije što sam rekao, ajmo dalje kolege na pitanje.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Pa evo, kad ste već rekli, do kada su bile te sjednice otvorene, do kada, jel se sjećate do koje godine možda?

BORISLAV ŠKEGRO:

Oprostite do koje sjednice.

.../Upadica se ne čuje./... Do god sam ja bio član tog, odnosno, predsjednik tog upravnog odbora, Fonda za privatizaciju, mislim da je Zakonom o privatizaciji kasnije, je izmijenjeno pa nije potpredsjednik Vlade za gospodarstvo više predsjedavao tim upravnim odborom, nego ministar za privatizaciju koji nije postojala.

Znam to, jer sam kasnije, ponovno se nažalost, morao vratiti i te obveze imati u fondu, kao ministar financija, koji je uvijek po funkciji bio član toga tijela. Ali, su bile otvorene sjednice i sasvim sigurno za svo vrijeme mog članstva tamo.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Hvala.

Sljedeće pitanje je vezano za zapravo vaše prethodnike koji su ovdje tvrdili određene stvari, pa bih vas volio ili da ih potvrdite ili da demistificirate te stvari vezane za privatizaciju. Dakle, zašto se malo, zašto se zanemarivala ta činjenica o pretvorbi i privatizaciji da su malo ili gotovo nikako sudjelovali naši iseljenici?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa teško mi je reći, to je naravno uvijek povezano sa očekivanjem. Očekivanja su možda nekih ljudi bila puno veća, da će veći broj hrvatskih iseljenika, odmah, po proglašenju Hrvatske države navaliti sa silnim kapitalom u Hrvatsku. Nije išlo baš tako.

Međutim, ja ne bih podcijenio doprinos iseljeničtva. Na kraju krajeva, ako ćemo gledati, najveći, i dan danas najveći investitor u hrvatsko gospodarstvo je došao iz iseljeničtva. Grupacija Lukšić je vrlo ozbiljna grupacija, sa

fenomenalnim rezultatima, poslovnim koji su puno doprinijeli razvoju hrvatskog gospodarstva.

Oni su prvu investiciju koji su napravili je bila u Karlovcu, na prvoj linija obrane. Dakle, na tvornicu na koju su tada padale granate, koja je bila ne pod minobacačkom vatrom, nego pod snajperskom, toliko je blizu bila.

U to vrijeme je pokojni .../Govornik se ne razumije./... Lukšić je investirao ozbiljne novce u Karlovačku pivovaru. Kasnije su se oni kao što znate, proširili u brojna druga.

PREDSJEDNIK:

Hvala.

Izvolite dalje kolega.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Dakle, prevladavala je slika u javnosti, da je HDZ zapravo imao monopol nad privatizaciju. Da je Tuđman govorio o 200 hrvatskih obitelji i da se u medijima zapravo ta privatizacija o kojoj vi govorite bila pljačka stoljeća.

Je li ta realna slika bila onakva kakva je zapravo bila prevladavajuća?

BORISLAV ŠKEGRO:

O toj raspravi u 11. mjesecu '94. g. u uvodnom izlaganju, Ivica Račan govori u vrlo pomirljivom i vrlo

konstruktivnom tonu. On postavlja retorično pitanje, od kuda takva negativna percepcije pretvorbe i privatizacije u hrvatskoj javnosti, tada '94. g. u 11. mjesecu.

Kasnije čak nudi i nekakva objašnjenja. Ali, ja bih u odgovoru na vaše pitanje, predočio ovdje jedan konkretan slučaj, da vidimo koliko je stvarnost različita od percepcije. Dakle, govorimo o konkretnoj tvrci koja je 1992. je doneseno rješenje o njezinoj pretvorbi.

Odluku o pretvorbi tog poduzeća je donio, koji je tada zakonom bio jedini ovlašten, 26. lipnja, upravni odbor. Predsjednik upravnog odbora, za sada, reći ću koja je firma kasnije, je bio neki Dragutin Kalođera. Program pretvorbe je radio i između ostalih Ekonomski institut Zagreb.

Procjenu elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća je radio nekakvo društvo Koning d.d. Varaždin. Model pretvorbe koji je bio odabran je bio dokapitalizacija, od koga, od strane najboljeg ponuditelja na natječaju. Zašto dokapitalizacija?

Zato jer je u konkretnom slučaju, tvornica bila gotovo sravnjena sa zemljom, jer je bila na prvoj liniji, na liniji obrane. I onda je u ponovljenom natječaju, nakon što je pobijedio i u prvome, u ponovljenom natječaju, ponovno je bio najbolje neko društvo Agrokor d.d. Dakle to se sve dešavalo '92. g., godinu dana prije nego što ja dolazim u Vladu.

Dakle nemam nikakvog osobnog interesa govoriti pro ili kontra toga. I onda je, kao što se svi sjećate 2000. godine dolaskom na vlast tadašnje koalicije predvođene SDP-om i HSLŠ-om, donesen Zakon o reviziji pretvorbe i privatizacije. I u Ured za državnu reviziju je analizirao nekih čini mi se 1500 ili tako nešto ...

.../Upadica se ne čuje./...

Molim?

.../Upadica: Dobro./...

... društava, od kojih je jedno bilo i ovo društvo o kojem ja govorim.

Dakle ovo sad imam ovdje, svi ovi podaci o kojima ja, koje sada ovdje govorim, ovo je ovdje preslik izvješća Ureda za državnu reviziju o reviziji pretvorbe...

.../Upadica predsjednik: OK, mi smo zatražili ta izvješća, ćemo imati samo.../...

Da, ne, ne, ovo je BADEL, Jamnica d.d. Dakle radi se o Jamnici. Sve ovo što sam govorio odnosi se na Jamnicu.

I ajmo sada pogledati što je ta državna revizija dakle za vrijeme vlasti ne HDZ-ove nego nakon toga, što je ona ustanovila.

Ustanovila je da nije ostvaren plan razvoja onako kako je napravljen, odnosno premašen je nekoliko puta u pozitivnom smislu.

Prihodi su od 99 milijuna kuna 1994. godine, nakon što je .../Govornik se ne razumije./... investirana u nju nova oprema, porasli na 5 stotina i 12 milijuna kuna u 2002. godini, godinu dana prije nego što oni rade reviziju.

Naravno, broj zaposlenih se povećao sa 403, 1994. godine, na 7 stotina 69, 2002. godine. I ja sam onda, budući radim u tom jednom fondu gospodarske suradnje gdje su moji suradnici vrlo vješti u procjenama vrijednosti poduzeća, isplativosti, ulaganja, rekao, ajde uzmite sada ove konkretne podatke Jamnice i pretpostavite u analitičke svrhe da je ovo neki projekt u kojem mi razmatramo ulaganja. Da li bismo mi uložili u takav jedan projekt gdje nam se predočuje plan koji bez obzira što je ostvaren ali da nam je to donio netko kao plan koji tek treba ostvariti.

I da skratim priču, interna stopa povrata na uloženi kapital u ovom razdoblju, konkretno u Jamnici je 52%, godišnje, 52% ukamaćivanje godišnje nude ovako, recimo otvoreno sjajni rezultati koje je ostvarila Jamnica u tom razdoblju. Dakle da smo mogli sigurno bismo bili ex post investirali u to.

Kako je završila revizija pretvorbe i privatizacije, imate ovdje da ne čitam. Pretvorba bez ijedne primjedbe, privatizacija bez ijedne primjedbe. Moje retoričko pitanje je što sam ja u '90.-tim godinama trebao to napraviti da ne bude

tako i da li sam trebao napraviti da ne bude tako i što je tu bilo loše?

PREDSJEDNIK:

Hvala.

Dalje.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Dobro, hvala.

Jedan od vaših prethodnika je za ovu privatizaciju otprilike rekao ovako, dok su drugi ratovali, bili prognani i branili Domovinu, drugi su privatizirali hrvatske tvrtke.

Pa jeste li tada kao ekonomski savjetnik možda savjetovali predsjednika kod te vaučerske privatizacije da bi možda i jedan dio branitelja ili prognanika mogao dobiti dio dionica s obzirom da nisu imali mogućnosti stvoriti svoje pravo kao i ostali građani RH?

BORISLAV ŠKEGRO:

Puno puta.

Naime cijelo ovo razdoblje koliko se sjećam, čak i u godinama prije mog dolaska u Vladu dok sam bio istraživač na Ekonomskom institutu vodile su se silne rasprave o tome koji tzv. model privatizacije nitko nije dovodio u pitanje potrebu privatizacije nego model.

Da li to pretvoriti sve u državno vlasništvo pa onda ovako ili onako, da li je podijeliti dionice nekome. Ja sam zastupao ekstremne stavove. Prvi čovjek koji je ovdje, na ovim prostorima, koji je predložio podjelu dionica najbrutalnije jednako je bio, mnogi će se iznenaditi Milton Friedman. Ekonomistima to ime nešto znači.

Dakle stalno su se vodile, pa i u ovoj raspravi na koju aludiram od '94. godine, prognanici, invalidi, branitelji, su naravno bili posebno ugrožena skupina i kroz brojne se i promjene zakona i promjene politike pokušavalo kompenzirati ne samo njihovu nesreću nego i to kao što kažete nemogućnost aktivnog sudjelovanja.

Makar, ovako pametni smo svi 25 godina ili koliko kasnije, bilo je tu dosta i naivnosti. Mi smo imali međutim, sasvim konkretne situacije. Mi smo imali situacije gdje je došao invalid, 100%-tni invalid Domovinskog rata kod Penića u Hrvatski fond za privatizaciju, stavio bombu na stol i rekao ja hoću dionice od firme te i te. Pa vi ne dajte.

.../Upadica se ne čuje./...

Pa smo onda formirali Hrvatski domovinski fond. To je prvi investicijski fond ikada, vrlo jednostavan, rudimentaran u svojim, jer nije bilo ni iskustva ni pravne prakse o tome, u koje su išle dionice da ne bi pojedinačno se ovako radile.

Na sve moguće načine smo pokušavali dakle te ugrožene skupine, koliko je to bilo moguće kompenzirati.

PREDSJEDNIK:

Gospodine Škegro, samo čas.

GORDAN JANDROKOVIĆ:

Ja se ispričavam, iako imamo dosta vremena i možemo ovdje biti.

Ja bih volio da se Poslovník poštuje u tom smislu da zbilja svjedok nam odgovara na pitanja a ne priča nam pričice zbog toga što ja osobno imam dojam da više odgovaramo na pitanje, odnosno on odgovara na pitanje koje bi on htio da odgovara nego na ono što ga mi pitamo.

.../Upadica: Dobro./...

Znači, pogledajte transkript, 95% odgovora nema veze uopće s pitanjem nego pričicama o bombi na stolu, o lijepom izletu na Kupu pokraj Jaske, pogled 52%, to nas ne zanima. Zanimaju nas odgovori koje vas pitamo.

Možete li molim vas se držati, gospodine predsjedniče i upozoriti svjedoka, molim vas.

PREDSJEDNIK:

Dobro, čuo sam vas.

GORDAN MARAS:

A ako ima tog interesa, gospodin Škegro će napisati vjerojatno svoju knjigu pa onda neka gospodin Babić uzme i pročita.

.../Upadica predsjednik: Čuli smo, čuli smo, čuli smo./...

Hvala lijepa.

PREDSJEDNIK:

Dakle ovako, ja sam već zamolio svjedoka ...

. / .

... znači da idemo koliko možete se ograničite. Ja razumijem i vratit ću se na ono što sam već rekao više puta. Političko smo tijelo, kamere su tu, pa onda svi imamo potrebu i pitati i odgovarati široko i dugo.

I tu do sad sam dopuštao svim svjedocima da idu šire nego što su bila sama pitanja. Neću ni ovog svjedoka ograničavat. Vas samo molim da imate na umu da se što više ograničite na temu. Pitanje je bilo široko i ja razumijem da ide odgovor u jednu širinu, ali evo. Izvolite.

Kolega Borić što imate?

JOSIP BORIĆ:

Samo sam htio reći da povrede Poslovnika na koje se poziva gospodin Maras moram vas obavijestiti da su gospoda Maras i Grmoja izašli u sabornici, iznosili stavove sa Povjerenstva ...

PREDSJEDNIK:

Ej kolega, to ćete. Kolega vi ćete sada kad završi ovo možete tražiti točku dnevnog reda, možemo sjesti i to raspraviti. Ali ako sad, ovo je bila povreda Poslovnika ja sam donio odluku, svjedok će nastaviti sa odgovorom, vi sa pitanjima.

Izvolite.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne znam s čime.

PREDSJEDNIK:

O.k. Idemo onda dalje na pitanje.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Još jedno pitanje. Zapravo ja sam i u svom uvodu rekao da želim da ili da potvrdite neke stvari ili da demistificirate te stvari jer ste vi sudionik tih događanja poglavito vezano za privatizaciju, a time je to vezano i sam Agrokor.

Pa recite mi evo na kraju s obzirom da ste vi sudionik tih događanja, je li po vama privatizacija u Hrvatskoj provedena govorim o tom vremenu i o tim okolnostima uspješno i učinkovito. Evo to je moje zadnje pitanje.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja tu nemam apsolutno nikakvog izbora što ću vam odgovoriti. Ja sam 2007. godine, prije 10 godina objavio, dakle objavio članak na znanstvenom simpoziju Zagrebačka škole ekonomije i menadžmenta pod naslovom koji vam sve govori kako je privatizacija spasila Hrvatsku.

Dakle, potpuno suprotno od percepcije u javnosti za koju ja, molim vas ja sam siguran da je malo ljudi koji su već

godinama slušali tu bjesomučnu propagandu gdje se pita gospodin Račan prije 23 godine od kud ta propaganda. Možemo sad o njoj pričati koliko god hoćemo, ali sam siguran kad se pogledaju rezultati jedan od tih rezultata sam upravo bio i naveo oko toga i usporede se sa famom i danas ste govorili, vi ste čini mi se poučavali ili netko drugi guvernera ovdje bivšega Rohatinskoga o razlici između percepcije i stvarnosti, fact and fancy.

Ja samo izravno na vaše pitanja kao svjedok događanja samo mogu reći da ostajem pri tome da je privatizacija spasila Hrvatsku. A slušajte, problem koji se danas nalazi ovdje što, vraćam se na Istražno povjerenstvo, na Agrokor, konkretno na Agrokor. Zašto? Zato jer padaju mitovi. Padaju mitovi Todorčić je HDZ, Tuđman, 200 obitelji, pljačka. Padaju mitovi jer se ne mogu nikako uklopiti.

I imam još jedno pitanje gospodine predsjedniče za vas.

PREDSJEDNIK:

Hajmo pitanje sačuvajte kad završite, onda nas možete pitati. Sad ćemo mi vas.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, ne. Jer još nismo razgovarali konkretno, pitanje je u vezi sa ovim radom Povjerenstva.

PREDSJEDNIK:

Recite.

BORISLAV ŠKEGRO:

Dakle, svi smo svjesni ovih pravnih postupaka. Ne zna se tko koga ne tuži tu.

.../Upadica predsjednik: Dobro./...

Koliko ja čitam, nisam pravnik, ali čitam. Jedna od mogućih strategija obrane gospodina Todorića je pokazati da se radi o politikom progonu.

.../Upadica predsjednik: Dobro./...

U odgovorima na ova pitanja iskreno govoreći, ja ne znam da li sam možda nešto rekao što će se moći iskoristiti, ne samo ja nego svi ovdje mi koji ovo radimo, cijelo Povjerenstvo što će se moći iskoristiti kao eto nekakav argument da se stvarno radi o političkom progonu. Tako da ...

PREDSJEDNIK:

Obzirom da ste me pitali, ja ću to tumačiti kao proceduralno pitanje, pa ću vam odgovoriti. Dakle, moje je viđenje da niste ni vi ni bilo tko ovdje što je bilo što pitao ili tako, to je samo moje viđenje. Svak' može imati svoje naravno. Dakle, moje viđenje isto tako da ako govorimo o tome da u Hrvatskoj nema političkih progona i da naravno svak' si može konstruirati što god želi i vadit bilo kakve riječi iz

konteksta. Ali tu ste na sigurnom. Možete samo nastaviti odgovarati.

BORISLAV ŠKEGRO:

Pouzdat ću se u vaše riječi gospodine predsjedniče.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa. Ali napominjem da je to samo moj stav.

BORISLAV ŠKEGRO:

Dobro.

PREDSJEDNIK:

Hvala vam.

Hajmo dalje. Kolega Grmoja.

Dakle, mislim vi ste otvorili jedno pitanje prije nego što vam dam riječ koje je naravno povezano i sa tim pitanjima do kad radimo, što radimo itd. Mi ovdje, javnost prenosi sve i nas koji vas pitamo i sve svjedoke koji odgovaraju. Trebamo svi zadržati jedan, ipak nastojati zadržati dignitet povjerenstva koje je saborsko tijelo.

Ja mislim da vi možete sasvim dobro procijeniti da li ste politički utjecali ili ne na nečiji progon, da vam tu ne trebam ja odgovarati. Ali kažem, ja sam evo odgovorio po svojem najboljem mišljenju. Hajmo kolega.

BORISLAV ŠKEGRO:

Hvala lijepa.

Samo da pojasnim još.

.../Upadica predsjednik: Tako je, naravno./...

Nije stvar tako jednostavna. Ja sam pokušavao, bila su postavljena pitanja i gospodin Lovrinović je postavljao legitimna pitanja. Međutim, ako malo bolje promislite, ja kad uzmem svoju sadašnju funkciju koju se ignorira da sam suvlasnik društva za upravljanje fondovima rizičnog kapitala koji su investirali između ostaloga ili čiji su investitori kompanije u sustavu Agrokora i izlistane na burzi.

Sve što ja kažem se može zločesto protumačiti da je imalo tzv. element povjerljive, otkrivanja povjerljive informacije. Ja pušem na hladno, jer samo ću vas podsjetiti 2011. izgubio licencu na godinu dana od jedne takve bizarne interpretacije.

.../Upadica predsjednik: Da, da, razumijem vas./...

Prema tome, nisu stvari baš tako jednostavne, da ja mogu sada spuštenog garda.

PREDSJEDNIK:

Dakle, nisam znao da ste izgubili licencu.

.../Upadica Škegro: Privremeno i u sudskom postupku vraćena./...

31/7/KL

Evo vidite. Ali gledajte, ja sam vas zato i upozorio sve što vas može izložiti kaznenom progonu o tome ćete uskratit odgovor. Dakle, ako vi govorite o mogućem insajderskom, ...

. / .

... dakle, toj vrsti potencijalno kaznenog djela, onda ćete tu stati ako mislite da ste na bilokoji način ugroženi vi i svaki drugi svjedok, zato i služi to upozorenje.

Ako vam treba korak dalje, možemo uvijek napraviti stanku pase možete konzultirati sa odvjetnicima pa će vam oni reći da li ili ne itd. Dakle, nikakav problem, vi ako bilo što mislite da vas ugrožava na bilokoji način, recite, mi ćemo stati, dat ćemo vam vrijeme za konzultacije.

Izvolite, kolega Grmoja.

BORISLAV ŠKEGRO:

Hvala lijepo.

NIKOLA GRMOJA:

Poštovani gospodine Škegro, vi ste kod ovog jamstva koje je bilo najviše ovdje spominjano rekli da je to odluka bila Vlade i da ste vi samo potpisnik jer formalno jedino vi to možete potpisati.

Međutim u jednom intervjuu kad objašnjavate zašto ste 1999. jamčili za taj kredit kažete, to nije bilo baš u nekoj redovnoj proceduri, radilo se o propustu jednog mog pomoćnika. Čovjek je danas pokojni, ne znam je li baš trebalo dati to jamstvo, bili smo neodlučni pa su iskoristili trenutak dok sam ja bio na službenom putu u inozemstvu.

Ovdje to prezentirate kao nekakvu pogrešku vašem pomoćnika ne kao odluku Vlade kako ste tvrdili u ovim iskazima koji su prethodili mom ispitivanju. Možete li malo to prokomentirati?

BORISLAV ŠKEGRO:

Vrlo rado.

Kao što sam rekao, temeljito sam se pripremio za to jer sam znao apsolutno. Danas su sve nekakve obljetnice, tako sam i u Haagu kad sam svjedočio za naše generale znao 7 od 6 pitanja koje će oni postaviti tamo.

Samo trenutak da nađem konkretan papir, uglavnom, u toj dokumentaciji koju ćete vi dobiti, vidjet ćete da mene potpisuje taj moj pomoćnik. Dakle kad dolazi mišljenje na prijedlog Ministarstva poljoprivrede, Ministarstvo financija se mora prethodno očitovati. To mišljenje iz Ministarstva financija potpisuje moj pomoćnik, tiskano piše ministar financija Borislav Škegro a u potpisuje je pomoćnik ministra. Na to sam aludirao. Čovjek je pokojni pa možemo se sada vratiti ponovno na to.

Ako je to od interesa, pretpostavljam da nije, pokušavao sam vam govoriti o kontekstu. Neposredno pred izbore, uobičajeni nekakvi zapovjedni lanci struktura u ministarstvima, subordinacije popušta i mi možemo sada veliku

raspravu voditi o tome, to je uvijek bilo, ne samo '99. godine. Jer je rezultat izbora idućih bio poznat unaprijed.

NIKOLA GRMOJA:

Vi tvrdite da je pomoćnik to popisao na svoju ruku jednu takvu bitnu i važnu odluku bez da se konzultirao s vama?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne samo da se konzultirao, on se namjerno nije konzultirao sa mnom i zato su tražili trenutak kad me nema i ako baš hoćete nije to bilo jedini put. Bilo je situacija kad se reklo Joj, što će Boro vikati kad se vrati.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, ali to ne odgovara vašem iskazu da je Vlada donijela tu odluku. Vi sada govorite o tome da jedan pomoćnik to napravio prevarom dok ste vi bili vani, da je donio takvu odluku.

BORISLAV ŠKEGRO:

Vlada je donijela tu odluku. Na sjednici na kojoj ja nisam bio, nije bio Predsjednik Vlade, nije bilo drugog potpredsjednika, treće potpredsjednika, Vlada je donijela odluku u regularnoj proceduri. Jamstvo je doneseno.

NIKOLA GRMOJA:

Je li to malo sumnjivo da toliko dužnosnika, bitnih Vladi nema kod donošenja takve odluke, jel' to nekakvo pranje ruku da vi ne budete odgovorni, da netko kasnije ne pita zašto je to odobreno odnosno da vas ne pozove na odgovornost? Je li to malo čudno, kakva je to bolest pokosila toliko dužnosnika u Vladi kod donošenja tog jamstva?

BORISLAV ŠKEGRO:

Nije nikakva bila bolest, 29. srpnja. Godišnji odmori.

NIKOLA GRMOJA:

Znači, mislite da tu nema nikakve povezanosti između toga, svi ste bili na godišnjem odmoru kod donošenja tako važne odluke?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine Grmoja, nismo svi bili na godišnjem odmoru, bilo nas je nekoliko, Vlada je imala svoj kvorum, nije bilo nas ključnih igrača.

Na toj sjednici Vlade dato je još nekoliko državnih jamstava, jedno od njih je i za tvrtku koju ćete vi vjerojatno prepoznati, koja se zove Narona plast iz Metkovića.

NIKOLA GRMOJA:

Poznata mi je, poznata mi je ta tvrtka.

I također povezana sa određenim strukturama.

Možete li mi reći ovo, tko je iz Ministarstva poljoprivrede dao mišljenje i zahtijevao i vršio pritisak da se dodijeli ovo jamstvo? O kojem se čovjeku radi?

BORISLAV ŠKEGRO:

Nije bio pritisak iz Ministarstva poljoprivrede nego je bio na Ministarstvu poljoprivrede, već sam pričao o blokadi prometa tramvajskog u Zagrebu na križanju Šubićeve, Držićeve i Branimirove, sjećam se jako dobro da me zvala gradonačelnica tada sva usplahirena šta se to dešava, šta ti radnici hoće nekakvo jamstvo, u čemu je problem.

Ona kao gradonačelnica želi da se promet u Zagrebu tramvajski odvija, .../Govornik se ne razumije./... uostalom, da se nisam za badava mučio, piše Jagoda Marić na tu temu. Radnici su optuživali tadašnjeg ministra financija Borislava Škegru da ugrožava njihova radna mjesta. Prozivali su premijera Zlatka Matešu i tvrdili su da je uprava te tvornice ulja već potpisala nekoliko stotina otkaza i da ih može spasiti samo Vladino jamstvo i ulaganje njihovog koncerna u tehnološki napredak. Sindikat poljoprivrede, prehrambene i duhanske industrije i vodoprivrede, skraćeno PPDIV, nije prijetio praznom puškom i doista je tada mogao organizirati

prosvjed koji je najavljiuao. No za njega .../Govornik nije uključen./..."

NIKOLA GRMOJA:

Gospodine Škegro, objasnili ste nam da su pritiskali sindikati, upoznati smo s tom činjenicom i ona mi je u ovom trenutku irelevantna. Ono što mi je bitno, tko je iz Ministarstva poljoprivrede, znači koji pomoćnik, državni tajnik tko je predlagao to?

. / .

I odnosno tko je na Vladi izrekao to da se odobrava državno jamstvo. Konkretno ime, čovjeka iz ministarstva.

BORISLAV ŠKEGRO:

Pretpostavljam da je bio ministar. U to vrijeme ministar, čini mi se je bio, gospodin .../Govornik se ne razumije./..., nisam siguran, ali mislim da je bio gospodin, je bio je gospodin .../Govornik se ne razumije./... Da li je on bio na toj sjednici Vlade, stvarno ne znam.

Da upozorili su me da je zapisnik sa sjednice Vlade, povjerljiv podatak. Ja ga ne mogu imati ovdje i vama pokazati. Ali, vi ćete moći dobiti na uvid, točno, tko je bio na sjednici Vlade, tko nije bio na sjednici Vlade i fonogram tko je kako diskutirao.

NIKOLA GRMOJA:

Ja bih odmah iskoristio priliku, da zatražimo zapisnik sa te sjednice Vlade, mislim da je to jako važno.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne znam, da li ste bili ovdje, ili ste malo zakasnili, ja sam čitao bio, dio tog fonograma, bitniji dio fonograma, u kojem moj zamjenik Mijo Jukić, govori o tome, da su bili pritisci i još naglašava i govorim to zbog zapisnika.

.../Upadica se ne čuje./...

NIKOLA GRMOJA:

Sad bih jedno pitanje, znači oko ovih kredita Zagrebačke banke iz '91.g. koji su nenamjenski potrošeni, imali smo ovdje svjedočenje gospodina Gregurića, koji je govorio da su to poslovne banke. To su bile državne banke u to vrijeme.

I jesu li se ono što mene zanima, jesu li se takvi krediti koje nije mogao dobiti bilo tko, mogli dodjeljivati, bez nekakve odluke ključnih struktura u državi.

BORISLAV ŠKEGRO:

Jako mi je drago da ste baš ovo pitanje postavili, jer to imam ovdje napisano kao jedno od onih stvari što bih ja rekao, bez obzira da li vi pitali ili ne. Slušao sam jučer ovdje između ostalog i svjedočenje gospodina Gregurića, gdje je u raspravi nekolicine članovi se polazi od ove pretpostavke koju ste vi sada iznijeli, da su u to vrijeme, a ja ću reći 1991., 1992., '93., '94. da su sve banke bile državne banke.

Gospodine zastupniče, istina je potpuno suprotna. Niti jedna banka u Hrvatskoj tada nije bila u državnom vlasništvu. Naglašavam ovdje, niti jedna. To možda za vas zvuči šokantno, ali je to činjenica, ni Zagrebačka banka, ni Privredna, ni Splitska, ni Riječka, ni Istarska, Pula, ni IKB, ni Dubrovačka, ni jedna banka nije bila državna banka.

Jedine banke koje su u jednom trenutku privremeno postale državne, su bile one banke, koje su nakon 1996.g. prošle formalni proces sanacije. Dakle, to su banke koje su bile de facto bankrotirale i gdje je država morala zaštititi prije svega štediša, njih se štiti u procesu sanacije.

I za to je izdala obveznice, pokrpa je tu aktivnu, nedostajuću aktivu banke i za to je stekla vlasniče udjele. Po prvi puta je napravljeno lege artis. Ono što je rađeno '91. pod kraj, sa onim obveznicama, stare devizne štednje, obveznica restrukturiranja, u onoj cijeloj gužvi možda je čak moglo biti razumljivo zašto nisu radili.

Jer kao sve je društveno, pa što ćemo se mi sad knjižiti jer to je tako. Ali, ne samo da one vlasnički nisu bile u državnom vlasništvu, tim više nisu ovo što vi pitate, da je nekakva država ili nekakvo političko tijelo, donosilo odluku o kreditiranju bilo čega.

Ako mi ne vjerujete, zbog bilo kojeg razloga, potražite transkript prve sjednice Vlade Nikice Valentića, to je uskrsno vrijeme '93.g. vlade su obično četvrtkom, prvi četvrtak recimo u travnju '93.g. gdje se upravo vodi rasprava na temu tada vrlo neuobičajena rasprava u kojem potpredsjednik Vlade sa stažom od 3 dana, tada diskutira sa ministrom financija i guvernerom o ulozi središnje Centralne banke i poslovnih banaka u kreditiranju, tada je bila famozna proljetna sjetva.

Nekada su se tradicionalno sjetve i žetve i brodogradnja itd. dešavale na sjednicama Vlade. Ali, još jedanput na ovaj eksplicitan odgovor, na eksplicitno pitanje, niti jedna banka nije bila državna, niti je država, Vlada, Ured predsjednika, bilo tko mogao naređivati direktorima banaka, kome će dati, a kome neće dati kredit.

Dolazi vam na ovo povjerenstvo koliko sam vidio, malo sam šikicnuo tko će doći, i dva eminentna predstavnika banka, dvije najveće banke u Hrvatskoj, oni sve znaju. Oni sve znaju o tom vremenu, pitajte njih na tu temu, a nemojte mene o bankama pitati.

NIKOLA GRMOJA:

U čijem su vlasništvu onda bile banke?

.../Upadica se ne čuje./...

BORISLAV ŠKEGRO:

Besplatna škola. Dakle, banke su uopće nisu bile dio programa pretvorbe i privatizacije, kao ni brojna druga društva, kao ni javna poduzeća, kao ni bolnice, ni škole, ni vrtići, ni instituti itd. One su po posebnom zakonu, još iz vremena Jugoslavije, su se konstituirale kao dionička društva i bila su i to je vrlo zanimljivo pitanje, koje ste postavili, odnosno, odgovor na to pitanje je vrlo zanimljiv.

Vi biste se jako iznenadili tko su sve tu bili suvlasnici, primjerice Zagrebačke banke ili Privredne banke, vrtići, domovi zdravlja, škole, instituti.

.../Upadica se ne čuje./... Molim?

.../Upadica se ne čuje./...

PREDSJEDNIK:

Nemojte odgovoriti na ovo, kad dođe kolega na red, može postaviti pitanje

.../Govornici govore istovremeno, ne razumije se./...

NIKOLA GRMOJA:

Ne trebate odgovarati, mislim da je sve jasno da ste sve rekli u biti.

BORISLAV ŠKEGRO:

.../Govornik naknadno uključen./... sve ste pitali, pa čujte, reći ću vam ono što znam pobliže, što znam pobliže i izravno...

... kada dolazi odluka o sanaciji PBZ-a. Odluka PBZ-a počinje s time da njezin tadašnji nadzorni odbor, ne znam da li se zvao nadzorni ili upravni odbor koji je brojao nekih 17 članova. Ja sam ih morao sve smijeniti, odnosno njih pozvati i nagovoriti da daju ostavke jer je formalni proces sanacije počinjao ostavkom svih članova tog nadzornog odbora.

U tom nadzornom odboru su vam sjedili, to ćete se iznenaditi pogotovo jer nema blage veze sa ekonomskom teorijom i praksom, klijenti banke, ne predstavnici vlasnika, nego predstavnici korisnika kredita. Neću sada spominjati imena, imate sve to, direktori firmi koji su uzimali kredite od te PBZ-a, oni su upravljali bankom.

NIKOLA GRMOJA:

Hoćete mi samo odgovoriti kako ste ih vi to smijenili, na temelju čega?

.../Govornik se isključio./...

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa sigurno ne onako kako vi insinuirate.

Donesen je Zakon o sanaciji, Narodna banka je donijela rješenje kojim su se donijeli uvjeti koji su se stekli za to. Nakon toga je propisana procedura sazivanja skupštine nadzornog odbora a ja sam tada, moj zadatak je bio da sazovem članove tog nadzornog odbora, da im objasnim

situaciju i njihova prava i njihove obveze i da im kažem da je to na dobrobit te banke i RH. I oni su to učinili. Među njima je bilo i danas spominjanih generala, uglednih gospodarstvenika, direktora velikih firmi, nije bilo ministara ali je bilo nekih pomoćnika, ministarstava vrlo osjetljivih. PBZ je u onim vremenima imala i ponekad i nekakve specifične funkcije.

Dakle te ljude sam ja morao uvjeriti, zamoliti ih lijepo da daju ostavke, oni su to učinili.

NIKOLA GRMOJA:

Zanimljivo.

Mislim da je jasno svima o čemu se radi i utjecaju politike koju je imala tada na te kako ih vi zovete poslovne banke. A da je to tako, ja ću pročitati jedan transkript iz ureda predsjednika...

PREDSJEDNIK:

Ajmo to u vidu pitanja.

NIKOLA GRMOJA:

Ne, pa u vidu pitanja, dopustite mi.

.../Upadica: Da./...

Znači pa samo da se vidi pa ću vam onda ponovno ponoviti pitanje.

Kaže Katičić '95: „Moramo se kadrovski ojačati i ljude koji će nam biti 100% u redu. Ja osobno predsjedniče ne znam koliko vi to znadete, od prvog dana financiramo sve aktivnosti pa do danas. Mislim to uopće nije bitno, ja to radim iz ljubavi a ne zato što mi netko kaže. I ne bi bilo dobro mislim da stranka ne može dobiti izbore ako nema financijsku podlogu. To je moje mišljenje.

A mislim da je ovo dobra podloga koju imamo u Privrednoj banci da to možemo napraviti. Ovo što je napravljeno, samo još dvije riječi što je napravljeno sa Zagrebačkom bankom da se privatizirala, ja mislim da je cilj svima da se dočepaju sredstava Privredne banke i da se to privatizira i da se oslabi moć na izborima. Evo to je moje osobno mišljenje, možda nisam u pravu.“

BORISLAV ŠKEGRO:

I nije u pravu. I nije u pravu gospodine Grmoja.

Kada biste pročitali te transkripte do kraja, ja se ne sjećam, možda sam čak i ja bio na tom sastanku, možda, znate, trebalo bi transkripte uzeti do kraja. Kuriozum je da sam o tome i u Hagu pričao, upravo o tome, gdje je PBZ naslijedila teško breme triju velikih javnih poduzeća iz Jugoslavije koji su se redom zvali INA, HEP i HŽ.

PBZ nikada ne bi išla niti trebala ići u sanaciju da je INA vratila makar i mali dio inozemnog duga koji je

napravila. Radilo se o iznosu blizu 6 stotina milijuna dolara tada. Kako INA koju se tada tretiralo kao jednu od spasiteljica Domovine nije vraćala dugove Privrednoj banci i Privredna banka više nije bila Privredna, nije bila banka.

Cijela monetarna politika, to bi gospodin Lovrinović vam sasvim sigurno mogao objasniti, se u to vrijeme silom prilika prilagođavala egzistenciji PBZ-a koja je non-stop kako se to u žargonu govorilo ronila u minusu u crvenome navečer u onim obračunima.

Dakle, Privredna banka je išla u sanaciju a gospodin Katičić u to vrijeme, pokoj mu duši, se bori da ostane na čelu PBZ-a, on ne želi ići u sanaciju i on misli da ima načina kako da PBZ izbjegne sanaciju. A prvi korak u toj sanaciji će biti da on neće više biti direktor PBZ.

NIKOLA GRMOJA:

Da, ali čovjek kaže otvoreno da je financirao aktivnosti predizborne HDZ-a izborne. Znači da je to cilj zašto se Privrednu banku treba zadržati u rukama a ne privatizirati.

Ja osobno, evo kada vi već govorite o vašim stavovima, ja osobno, pa taman to bio i stranački interes HDZ-a da imaju financijsku podlogu na izborima, ja bih volio da te banke nisu privatizirane, pa taman se HDZ iz toga financirao ako ćemo govoriti o mojim osobnim stavovima.

Ja se tu slažem sa pokojnim gospodinom Katičićem da je to, da je to, da bi to bilo dobro da je ostalo u državnim rukama.

PREDSJEDNIK:

Dobro, sada ajmo ne ulaziti u stavove o privatizaciji banaka. Idemo pitanja svjedoku, on će odgovarati.

.../Upadica: Imam dalje pitanja./...

Kolega Brkić ima, povredu Poslovnika, pretpostavljam.

MILIJAN BRKIĆ:

Da, po ne znam koji put, kolega Grmoja, hvala bogu, kolega Maras je malo sad spustio loptu, zahvaljujući vašim smjernicama.

Ali po ne znam koji put kolega Grmoja insinuira razno razne stvari, ja mislim da nismo ovdje da dajemo komentare i insinuacije na takav isti način iznoseći neistine je i insinuirao oko gospodina Šeksa, da nije Šeks dostavio ništa nadležnim tijelima i to.

Pa evo budući sada sam iskoristio tu povredu Poslovnika, onda ću mu uručiti ove dopise koje je gospodin Šeks tri puta dostavio državnom odvjetniku iako gospodin Grmoja je tvrdio i cijeloj javnosti pompozno najavio kako...

.../Govornik se isključio./...

PREDSJEDNIK:

Dobro kolega.

NIKOLA GRMOJA:

Mogu ja povredu Poslovnika?

MILIJAN BRKIĆ:

.../Govornik nije uključen./...

PREDSJEDNIK:

Već jesam, dobro.

Povredu Poslovnika, razumio sam, ja sam kolegu već upozorio kao što sam upozorio i svjedoka. Znači ne iznosimo mišljenja, stavove, komentare, to ćemo sve izvan ove sobe.

Što se tiče uručivanja dokumentacije, to ćete mu dati poslije, ne za vrijeme sjednice.

Izvolite.

. / .

NIKOLA GRMOJA:

Pa ja ne znam kakva je ovo povreda Poslovnika. Ja mogu razumjeti da su danas kolege iz HDZ-a jako nervozni nakon ovih svjedočenja, a ako mi je imao potrebu replicirati može mi to učiniti u sabornici kolega Brkić.

.../Upadica predsjednik: Dobro kolega./...

Tako da nema potrebe.

PREDSJEDNIK:

Već smo imali te rasprave. Dakle, svak' se može javiti za povredu Poslovnika ako misli da je Poslovnik povrijeđen. Ja ću kao predsjednik donijeti odluku. U ovom slučaju sam već vama rekao prije i vi ste se složili da nije mjesto ovdje komentarima i stavovima da ćemo to iznositi van. Dakle u tom smislu sam vas i prekinuo i rekao da postavljate pitanje svjedoku, da stavove iznosite poslije.

Ali ono što je bitno i već smo imali evo i prije raspravu oko toga. Kad jednom donesemo odluku o tome, onda više nećemo raspravljati bio ja u pravu ili ne, ali jednostavno takva mi je pozicija. Dakle, nema komentara, idemo dalje. Pitanja, odgovori svjedoku i to je to.

NIKOLA GRMOJA:

Može.

Pitanje jeste li, odnosno razgovarate li sa gospodinom Ramljakom i kad ste zadnji put razgovarali?

BORISLAV ŠKEGRO:

O čemu?

NIKOLA GRMOJA:

Pa općenito razgovarate li pa ću vas onda pitati o čemu.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodin Ramljak je moj prijatelj kojeg sam prvi puta sreo negdje 2002. godine koji je tada već bio radio za jednu uglednu stranu tvrtku i bavio se poslovima sličnim kojima se bavio upravo tada osnovani NFGS jer joj nije bilo sudjelovanje države, nego prvi fond rizičnog kapitala u Hrvatskoj Quaestus private equity. Nismo u to vrijeme surađivali na nikakvim projektima, međutim cijenio sam njegov rad gledajući druge stvari koje radi, tako da smo 1997. godine moja tadašnja tri partnera i ja uzeli gospodina Ramljaka kao četvrtog partnera jer smo namjeravali stvoriti neku malu mini butik investicijsku kuću koja je imala i svoj dio za konzalting i taj konzalting koji se zvao Quaestus savjetovanje je vodio Ante Ramljak.

Zajedno smo to radili negdje od 2007. do 2011. čini mi se kada smo zbog ukupnih okolnosti i na tržištu i pomanjkanja prilika za investiranje, nije bilo nikakvih ni prilika za prodaje, kupnje, akvizicije, ne znam čega se podijelili. Od tog velikog Quaestusa smo napravili dva manja. Gospodin Ramljak je otišao na jednu stranu, ja sa svojim partnerom na drugu stranu, ostali smo i dalje prijatelji.

I kad su me prvi puta nakon puno godina, dakle Antu Ramljaka nisam, osim slučajno susreo u gradu ne više od dva ili tri puta u razmaku od 2011. do ove godine, do proljeća. Bio sam na putu u SAD-u kada su me probudili telefoni, piše to sve u mojoj kolumni, pa možete provjeriti. Pitaju me Ramljak. Šta Ramljak? Ramljak je imenovan izvanrednim povjerenikom Vlade i šta mislim o njemu. Rekao sam tada i ponovit ću sada ozbiljan, odgovoran, kompetentan i malo proročanski sam tada rekao hrabar čovjek.

To mislim i sada. Kad sam zadnji put razgovarao sa njime telefonom na bok, kako si, prije mjesec i pol dana, držite se, radite, radite dobar posao. To su bile moje riječi njemu.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro. A možete li onda potvrditi ili demantirati, ali ja vas molim da pripazite na koji način ćete odgovoriti,

da se sastajete sa Martinom Dalić, potpredsjednicom Vlade i gospodinom Ramljakom u kafiću Gold na Dobrom dolu?

BORISLAV ŠKEGRO:

U kafiću Gold na Dobrom dolu se nikada nisam sastao sa Antom Ramljakom, a sa Martinom Dalić, gospođom potpredsjednicom nekoliko puta da, to je njezino susjedstvo i moje susjedstvo. Blizu smo tamo i nađemo se. Martinu Dalić za vašu informaciju poznam kao vrsnu suradnicu od devetog mjeseca '97. godine kad sam postao ministar financija. Ona je u to vrijeme bila jedna od 12 pomoćnika, dakle pomoćnica ministra financija. I kasnije smo u raznim fazama, nekima ne svima, nekakvim fazama smo bili surađivali.

NIKOLA GRMOJA:

Znači negirate da je ikad u tom kafiću u posljednje vrijeme sa vama i Martinom Dalić na sastanku bio i Ante Ramljak?

BORISLAV ŠKEGRO:

Slušajte ovo bizarno. Nije bio Ante Ramljak. Da je bio ja bih rekao, a volio bih da je bio. I možda ga ovaj vikend organiziram baš susret tamo u tom kafiću sa Martinom Dalić i Antom Ramljakom. Ja mislim da bi njima jako koristilo,

oni to znaju pitati Boro šta ti mislim o ovome, šta ti misliš o onome.

.../Upadica: Pozovite i Grmoju./...

A vi nam se stvarno možete.

.../Upadica Grmoja: Vrlo rado. Može./...

PREDSJEDNIK:

Dobro, dogovorili smo sastanak. Hajde idemo dalje na pitanja. Dogovorili ste sastanak.

NIKOLA GRMOJA:

Ja sam za sad u ovom krugu završio.

PREDSJEDNIK:

Nakon vas je kolega Maras. Samo da vas podsjetim, nakon kolege Marasa ide Čuraj, Borić i u drugom krugu se prvi javio kolega Lovrinović.

GORDAN MARAS:

Izvolite gospodine Škegro.

Pa izvolite.

BORISLAV ŠKEGRO:

Nisam shvatio što da izvolim?

GORDAN MARAS:

Pa rekli ste da obično date šest do sedam pitanja, pa sam mislio da odmah ovih šest ispucate.

BORISLAV ŠKEGRO:

A ne, ne. To vi morate otkriti ne ja.

GORDAN MARAS:

Jer tako ste krenuli sa gospodinom Grmojom. Ne? Pa sam mislio da ne moram, da se poštedite.

Dobro. Hajmo se mi vratiti ovoj temi koja je očito danas najzanimljivija. Znači što se tiče jamstva '99. godine jeste li vi predsjedali Koordinacijom za gospodarstvom kada je prijedlog bio na Koordinaciji za gospodarstvo?

BORISLAV ŠKEGRO:

Kada je odbijen da. Kada je prihvaćen ne.

GORDAN MARAS:

Znači ukoliko sam dobro shvatio još jednom je bila bez vas Koordinacija za gospodarstvo?

BORISLAV ŠKEGRO:

Morala je biti, po proceduri je morala biti, pretpostavljam da je bila 27.7. ako je 19. u četvrtak bila sjednica Vlade, koordinacije su barem u to vrijeme, bile utorkom, prema tome to bi trebao biti 27.7. pa pogledajte, možda imaju i tamo.

GORDAN MARAS:

Dobro. Recite mi, znači vi ste bili odsutni iz Hrvatske, taj cijeli tjedan. Pretpostavljam kad niste bili u utorak na koordinaciji?

BORISLAV ŠKEGRO:

29.7. nisam bio u Zagrebu, tako piše u zapisniku.

GORDAN MARAS:

29. ali 27. dva dana ranije?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pretpostavljam isto ne.

GORDAN MARAS:

Dobro, recite nam, mi bi ovdje trebali povjerovati, da je moguće, da je netko stavio na dnevni red Vlade, uz prethodnu negativnu odluku, koju ste vi kao zagovarao, bez

vašeg prisustva, bez vašeg znanja, točku dnevnog reda na sjednicu hrvatske Vlade.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne baš sasvim, ali skoro tako. Dakle, već sam objašnjavao.

GORDAN MARAS:

Koja je po vama bila ta osoba, jer nam je ona potencijalno ključni svjedok, zbog toga što je to gotovo pa nevjerojatno, gotovo se nikada ne dešava i mi tu osobu moramo zvati. Tko je stavio tu točku dnevnog reda onda na Vladu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa vidjeti ćete u dopisu, vidjeti ćete u tom materijalu tamo, tko ispred Ministarstva financija mene potpisuje.

GORDAN MARAS:

Znači, radi se o tome da je netko stavio točku dnevnog reda na Vladu, ne vaš prijedlog, nego na Vladu. Tko je stavio tu točku dnevnog reda na Vladu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Tom konkretnom sjednicom Vlade je presjedala gospođa potpredsjednica Jerka Mintas Hodak.

GORDAN MARAS:

Znači ona je kreirala dnevni red.

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa nisam valjda ja.

GORDAN MARAS:

Dobro, znači, bar znamo da sad trebao gospođu Hodak treba pozvati da pitamo. Dobro, recite mi još jednu stvar, da li ste vi, da li je to bilo definirano, jer gospodin koji je navodno potpisao, odnosno, vi ste rekli da je potpisao, bio pomoćnik, znači nije bio zamjenik ministra, što je bio gospodin Jukić, jel tako?

Da li ste vi ovlastili tog gospodina za potpis u vaše ime, jamstva u ime RH?

BORISLAV ŠKEGRO:

On nije potpisao nikakvo jamstvo, niti on može potpisati jamstvo. On je mišljenjem, evo kao što je lijepo gospodin predsjednik sugerira, on je potpisao mišljenje, kojim Ministarstvo financija daje suglasnost.

I sad kad već stvarno jedna od tih točaka koju sam predvidio, ako hoćemo da uđemo u detalje, Ministarstvo financija nije prihvatilo iz nekoliko razloga prvi puta to jamstvo.

Najvažniji razlog, koji se tom pomoćniku, pokojnom Josipu Kulišiću činio i koji je ispravljen u konačnoj verziji je da nije uzimatelj kredita Konzum nego Agrokor d.d. Prvotni prijedlog je bio da to bude Konzum i Ministarstvo financija, koje bi trebalo dati jamstvo, nije htjelo davati jamstvo Konzumu, nego je tražilo da to bude Agrokor d.d.

I još jednu stvar bitnu treba reći, Ministarstvo financija je .../Govornik se ne razumije./... naplatilo, naplatilo izdavanje tog jamstva. Najvažnija stvar pak je, da to jamstvo, za razliku od 99% drugih, za razliku od ovoga .../Govornik se ne razumije./... Metković, nikada nije došlo na naplatu, nikada nije bilo protestirano.

Dakle, na tom jamstvu je Hrvatska država zaradila. Omogućila je bolje uvjete kreditne stranoj banci, to je bila Rabo bank, Nizozemska, da Agrokor dobije kredit, uz povoljnije uvjete, nego bez državnog jamstva i eto, na sreću, to jamstvo, kažem još jedanput, jedno od rijetkih, jedno od vrlo rijetkih jamstava, nikada nije došlo na naplatu.

I sad već kad toliko.

.../Upadica: Hvala lijepo, zadovoljan sam s odgovor, hvala lijepo./... Još imam bitnu jednu stvar.

.../Upadica se ne čuje./... Po zakonu u kojem je jamstvo to izdano, bila je obveza Ministarstva financija, da nakon 6 mjeseci izvjesit Hrvatski sabor o svim izdanim jamstvima.

Doći će vam ovdje svjedočiti, pretpostavljam i kolega ministar Crkvenac, pitajte ga da li je i kada, kao moj nasljednik u Katančićevoj ulici Ministarstva financija, dakle, ovo je bilo izdano u 9. mjesecu '99. g.

Trebalo je 2000. g. u provom polugodištu poslati Saboru po zakonu izvješće o izdanim jamstvima. Da li je došlo? Ja pretpostavljam da je. Ako nije došlo to izvješće, e onda, imate novi trag za istragu.

GORDAN MARAS:

Dobro. Recite mi s obzirom da ste nam sad opisali situaciju u kojoj su vas izigrali de facto vama iza leđa, odradili proceduru za to jamstvo, da li ste poslije ikada reagirali bilo kako pitanjem, dopisom, kao što ste rekli, kada Boro vrati, onda će na nekoga vikati.

Da li ste pitali ikoga, kad vas je toliko mučilo prije, da niste htjeli da se izdaje jamstvo, da li ste imali ikakvu reakciju. Ili je bilo, a što se može dogodilo se, potpisati ću, idemo dalje.

BORISLAV ŠKEGRO:

Imao sam itekakvu reakciju.

GORDAN MARAS:

Možete li nam reći kakvu.

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa mislim da to stvarno nije primjereno, da sada ponavljam. Kad bih ja mogao govoriti te riječi na ovom povjerenstvu, koje sam upotrijebio, vrlo sam rado upotrijebio i na ovom povjerenstvu.

GORDAN MARAS:

Ne ne morate reći kome, ne morate reći tko je, ali recite na koga ste reagirali. Na potpredsjednicu Hodak? Na predsjednika Matešu? Kome ste, jeste li nekome od njih rekli da to nije bilo u redu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, nego onim ljudima u Ministarstvu koji su to napravili meni iza leđa. Čovjek je pokojni sada, pa nema puno smisla. U dokumentaciji koju ćete dobiti, u Vladi ćete vidjeti ta imena.

GORDAN MARAS:

Kako su vam objasnili, kako se to desilo, da znaju da ste vi protiv na koordinaciji? Znači znaju da je njihov

ministar protiv. I oni odigraju sve vama iza leđa, napišu prijedlog na koordinaciji i prevare de facto cijelu Vladu.

Kako je to moguće? Recite.

BORISLAV ŠKEGRO:

Već sam govorio o tome. Možda je to bio željeni scenarij, da ministar poludi i smjeni tog pomoćnika. Time bi vjerojatno dobio najjaču ulaznicu za Vladu koja tek dolazi, da će ponovno biti izabran za pomoćnika.

GORDAN MARAS:

A znači vi imate teoriju, da su politički protivnici u biti ogradili vašeg pomoćnika da bi vas doveli u ovu situaciju?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, nego je on utvrđivao svoju poziciju.

GORDAN MARAS:

Da, na Vladu, znači jedan zbilja nevjerojatan scenarij se sada ovdje nametnuo da je jedan pomoćnik ministra koji surađuje s vama X godina napravio tu cijelu situaciju, sve izigrao, prevario vas, potpredsjednicu Hodak, nitko nije znao i to je prošlo samo tako na Vladi.

Jeste smijenili možda tog pomoćnika poslije toga?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa rekao sam već da nisam jer možda je upravo ta smjena bila ono što je on priželjkivao.

GORDAN MARAS:

Znači propustili ste ga i kazniti zato da ne bi ostvario mogući benefit u ovom vašem scenariju u narednih nekoliko godina.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče, ja njega ne mogu kazniti kao što vi kažete jer on ništa u formalno-pravnom smislu nije napravio krivo.

Dakle kada se donosi bilo koja odluka, vi u stranci kada donosite odluku, kada glasujete, ne vjerujem da ste jedinstveni u svakom slučaju, ali izađete van i zastupate jedan stav.

Tako ni mi u Ministarstvu financija. To što ja privatno mislim, i u svom dugogodišnjem mandatu, pa ako hoćete i u bilo kojem poslu danas, vi ćete donositi odluke i suglasiti se sa većinom bez obzira što se osobno ne slažete sa tom odlukom.

Pa ne znam da li i te elemente moram objašnjavati na ovom Povjerenstvu?

GORDAN MARAS:

Ne morate te elemente.

Mi ćemo propustiti javnosti da prosudi, znači da nakon što ste utvrdili da vas je pomoćnik prevario, vas, potpredsjedniku Hodak, cijelu Vladu nije bilo nikakve reakcije sa vaše strane formalne prirode, neću ja ovo Boro je vikao, to me ne zanima. Znači nije bilo nikakve reakcije vas kao ministra formalne prirode i to je meni dovoljno da zaključim da li ste se vi s tom odlukom složili i li niste.

PREDSJEDNIK:

Kolega ajmo na pitanje.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče, nemojte stalno u formi pitanja držati govorite i .../Govornik se ne razumije./... raditi ovdje.

Dakle, on nikoga nije prevario ...

.../Upadica se ne čuje./...

... ma gospodine zastupniče, potpuno je svejedno što je taj pomoćnik ministra osobno mislio. Činjenica je da je u regularnoj proceduri formalno-pravno gledano, mimo mog stava, mimo mog stava, on je mogao reći ministre tko te šljivi i to je de facto rekao.

Piše vam u ovome članku, molim vas, pročitajte taj članak Jagode Marić, Novi list, nisam siguran da je baš previše sklon HDZ-u, pisan ove godine, Jagoda Marić vam objašnjava kontekst tog vremena u kojem svi traže jamstva i Kutle i Gucić i svi, odnosno ne traže oni, traže banke koje su ih kreditirale i koje vide da će, da neće moći vratiti i pokušavaju u zadnji čas nešto ušićariti tu.

U takvoj situaciji je naslov „Škegro optužen za ugrožavanje radnih mjesta“. Potpuno je svejedno što ja intimno mislim o tome, privatno, ja moram provoditi one odluke koje su mi zakonom određene i potpisati onaj dokument koji jedino ja mogu potpisati.

GORDAN MARAS:

Dobro, OK, meni je dovoljno samo da niste formalno reagirali i to je što se mog stava tiče a vjerujem i javnosti dovoljno.

Imam, naravno, imam još dosta pitanja.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Ajmo onda na pitanja.

GORDAN MARAS:

Pričali ste malo prije o tome da je prilikom privatizacije i da li ste primjer Jamnice ovdje iz revizije koju je napravila državna revizija, s obzirom da ste tada bili u tom periodu, ne znam da li ste već bili predsjednik Upravnog odbora fonda ili je to bilo prije, dajte samo da to razjasnimo.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja sam došao godinu dana kasnije.

Zato sam namjerno uzeo primjer koji nema veze samnom u odlučivanju.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Samo sam to htio reći.

Da li smatrate da je znači povrat na investiciju od 53% je sigurno dobar posao. A da li može se onda iz toga zaključiti da je i tvrtka prodana ispod vrijednosti?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče tvrtka nikom nije prodavana. Dakle ajmo natrag na elemente.

Elaborat o pretvorbi ...

.../Upadica se ne čuje./...

Ma elaborat o pretvorbi, rekao sam tko ga je radio i tko ga je donio. Još jedanput ...

.../Upadica Maras: Zapamtio sam, ne morate./...

... Ne niste, nisam vam pročitao sve.

.../Upadica Maras: Jeste, jeste, pročitali ste./...

Imate unutra imena koja zvone u ovom slučaju Agrokor ali nikakve veze sa HDZ-om nemaju, nema nikakvih ni ministara ni ovih ni onih.

Pa gledajte ta imena koja se nalaze u tom inicijalnom, upravama, oni koji donose odluku o pretvorbi, tada se zvalo Badel - Jamnica.

U nultom koraku Agrokor sukladno elaboratu o pretvorbi dokapitalizacijom od 13 milijuna maraka stječe nekakvih 60% vlasništva. Dakle u nultom koraku. Dio upisuju radnici. Hrvatskom fondu za privatizaciju kojem ja dolazim u

travnju '93. godine, dakle više od pola godine nakon tih, godinu dana nakon tih događanja je ostalo 9% a Zagrebačkoj banci, pretpostavljam konvertiranjem potraživanja u dionice 8%.

Dakle u nultom koraku nema Vlade, nema HDZ-a, nema Tuđmana, nema Škegre, nema nikoga, to je nulti korak, sukladno zakonu i ocijenjen od ove revizije kao savršeno dobar projekt.

GORDAN MARAS:

Smatrate li da nema HDZ-a ni u Zakonu o privatizaciji?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa zna se kada je zakon donesen i da se ne vraćam.

Ali hoćete reći da je to bio loš primjer?

GORDAN MARAS:

Ne, ne, hoću reći da li smatrate da onda HDZ-a nema ni u zakonu?

BORISLAV ŠKEGRO:

HDZ-a ima itekako u zakonu i on je generirao ovakav fantastičan primjer.

Pitali ste za taj povrat, 52%, .../Govornik se ne razumije./... vi to sasvim sigurno znate, pa to je spektakularan

povrat. To je dvostruko veći povrat nego što je moj fond u ijednom projektu uspio ostvariti.

GORDAN MARAS:

Pa zato i govorim da je možda evaluacija bila u startu kriva, ali dobro, nećemo dalje o tome, nećemo dalje o tome.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče, ne znam da li ste bili na početku kada sam pričao. Nema evaluacije, to je poravnati teren u kojem se radi kupnja opreme koja se stavlja u nove zgrade i to košta 13 milijuna maraka i toliko se radi, nema evaluacije poduzeća.

. / .

GORDAN MARAS:

Rekli ste da banke u Hrvatskoj nisu bile pod utjecajem politike, stojite li i dalje kod te teze u '90.-tim godinama? Odnosno ajmo se zadržati kod dvije najveće banke Zaba i PBZ.

BORISLAV ŠKEGRO:

Kada je nekad davno moj kolega Teo Waigel koji je ministar financija Njemačke s spremom na odlazak na odlazak u Washington na godišnje zasjedanje MMF-a i Svjetske banke, onda on pozove direktore Deutsche banke Dresnera, .../Govornik se ne razumije./... i svih ostalih i kaže im, vi ćete u Washingtonu zastupati njemačke stavove koji su to, to, to i to.

Dakle, gospodine zastupniče vama je dobro poznato da nema te milijun posto privatne banke u kojoj država ponekad na ovaj ili onaj način nema utjecaj. To možete najbolje vidjeti i na primjeru banaka koje se sada pojavljuju kao vjerovnici Agrokora.

U to vrijeme pak, ipak ću vam odgovoriti, svidjet će vam se odgovor. Politika, država i da je htjela nije imala s čime raspolagati. Kompletan bankarski sustav u Hrvatskoj u trenutku dolaska HDZ-a na vlast je negativan u iznosu od 2 milijarde dolara. Ponavljam vam, 2 milijarde dolara. Ne znam možete li to preračunati u one dolare u onoj kupovnoj moći

koji je to iznos. Dakle, nema novca u nijednoj banci, nema se politika čime igrati sve i da hoće.

GORDAN MARAS:

Dobro, hvala lijepa.

Ali nismo vidjeli to u primjenama, banke su posuđivale menadžerske kredite a ne znam, evo odmah pitanje, da ne idem u diskusiju, nego vi ste poznavali gospodina Katičića i osobno, vjerujem, Martina, ne znam da li vam je poznato da je gospodin Katičić bio član HDZ-a i saborski zastupnik HDZ-a dok je bio direktor Privredne banke Zagreb?

BORISLAV ŠKEGRO:

Jako dobro mi je poznato ali ako ćemo već o tim indiskrecijama onda mi je isto tako dobro poznato da je taj isti Martin Katičić odbio registrirati račun HDZ-a kad je Milan Kovač došao obični račun registrirati u PBZ.

GORDAN MARAS:

Naime, gospodin Katičić, ne znam jel' je vam to poznato je bio uz šta je bio 8 godina zastupnik HDZ-a u Hrvatskom saboru, bio je predsjednik Odbora za financije, potpredsjednik Odbora za financije, znači bio je dužnosnik HDZ-a. Znači to opovrgava ovu vašu tezu o Amerikancima o

hrvatskim bankama, to su ipak malo opipljivije veze između HDZ-a i bankarstva, priznat ćete.

BORISLAV ŠKEGRO:

Nemam šta priznati, Martin Katičić nije imao nikakav utjecaj kao što sam uspio pokazati pa čak ni onda kad su, slažem se s vama potpuno je neprimjereno da direktor bilo koje banke sjedi u saborskim klupama, bilo kada, pa i onda, ali i sve to imate i ovdje i u zapisnicima.

Bio je jedan slučaj gdje je upravo zastupnik Katičić išao sa prijedlogom zakona koji smo srušili mi iz HDZ-a jer mu nismo dali da ide zato jer je zakon išao na štetu drugog, konkurentske banke. Radilo se o nekakvoj tobože nedostajućoj staroj deviznoj štednji u Narodnoj banci Jugoslavije itd., itd., vi se vjerojatno ne sjećate toga.

GORDAN MARAS:

Dobro, znači govorite nam u biti da 3 puta je izabrani zastupnik HDZ-a nije imao nikav utjecaj unutar HDZ-a u tom periodu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Upravo tako.

GORDAN MARAS:

Dobro, hvala lijepo.

Inače nije on jedini primjer direktora i zastupnika u Hrvatskom saboru, recimo u HBOR-u je također sjedio zastupnik HDZ-a tako da nije to isključivi i jedini primjer da je povezanost banaka i financijskog sustava na taj način vezana sa politikom i sa HDZ-om tih godina.

BORISLAV ŠKEGRO:

Svojevrsan iskorak netočnog navoda, HBOR nije tip banke komercijalne kao što je PBZ i budući ona kao što znate, u njezinoj pasivi je isključivo kapital koji daje država, nije čudno da može biti predsjednik uprave banke i nekakav državni dužnosnik, makar slažem se vama, bolje je da nije.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepo.

Nakon što smo utvrdili da je ipak povezanost direktora banaka nije američkog tipa bila '90.-ih godina u Hrvatskoj.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ništa nismo utvrdili, dajte molim vas, nemojte.

Danima vas slušam gospodine Maras, vi ne postavljate pitanje nego svoje neke filipike tu, nismo se ništa usuglasili, nismo se dogovorili, javnost će shvatiti.

PREDSJEDNIK:

Samo malo.

Tu je bila povreda Poslovnika, ako sam dobro shvatio. Slušam.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Bila je povreda Poslovnika, članak 10. gdje je član istražnog povjerenstva svaki put na odgovor svjedoka on interpretirao odgovor što nije dopušteno i daje zaključke.

PREDSJEDNIK:

Ovo je sad neuobičajeno ali da čujem kolega Maras, na što imate povredu Poslovnika.

GORDAN MARAS:

Da nije bila povreda Poslovnika od strane gospodina Babića.

PREDSJEDNIK:

A to ne možete.

GORDAN MARAS:

Aha, onda dobro.

PREDSJEDNIK:

To ne možete, to mogu ja.

Dakle, ponovno pitanja, komentari svjedoka zadržite za sebe. To se odnosi na sve, već sam vama rekao, rekao sam ovdje mnogima na sjednici, ponovit ću ponovo, izvolite pitati, komentare izvan ove sobe.

GORDAN MARAS:

Dobro predsjedniče, ja sam moram reći da je to bila reakcija na američki primjer koji je gospodin Škegro dao.

PREDSJEDNIK:

To je u redu, vi možete polemizirati, jeste, rekli ste, idemo dalje.

GORDAN MARAS:

Da, dobro.

Ok, idemo dalje,

Recite nam kako komentirate tvrdnju Predsjednika Mesića da ste, što ste privatizacije tiče vi bili u Uredu Predsjednika, odnosno osoba bez koje nije mogla niti jedna

privatizacija u Hrvatskoj se značajnijeg tipa, recimo tako, obaviti?

BORISLAV ŠKEGRO:

Da li vi vjerujete gospodinu Mesiću?

GORDAN MARAS:

Gospodinu Mesiću?

BORISLAV ŠKEGRO:

Da.

GORDAN MARAS:

Jel' vi mene ispitujete ili ja vas?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, ja vas pitam da li vjerujete ili je to retoričko pitanje koje mi postavljate?

PREDSJEDNIK:

Vi odgovorite, nemojte pitati .../Govornici govore istovremeno./...

GORDAN MARAS:

Nije bitno što vi mislite i što vi govorite, ja vas pitam.

PREDSJEDNIK:

Molim vas, dakle, vi odgovorite na pitanje.

BORISAV ŠKEGRO:

Hoću, hoću vrlo rado, dakle, to je jedno od onih koji sam očekivao. Gospodin Stjepan Mesić, je 2 puta biran predsjednik Republike, je dokazano poznat, knjige su napisane o tome, kao krivokletnik i kao čovjek koji mu se ne može vjerovati.

Zadnji primjer, samo ću vas podsjetit, je bilo negiranje žrtava u Jasenovcu, pa toliko o tome. Ali, on je u ovom slučaju bio djelomično u pravu. Dakle, on je u ovom slučaju bio djelomično u pravu. Kao što sam već prije 2 sata, potanko objašnjavao, svaka važnija privatizacija, koja je imala svoje ekonomske, političke, međunarodne, strateške, ne znam kakve aspekte, bila je diskutirana sa predsjednikom Tuđmanom.

O tome je s njim razgovarao, jedina osoba koja je bila i najpozvanija da o tome govori, potpredsjednik Vlade zadužen za gospodarstvo, u tom trenutku je to bio Borislav Škegro.

Što je predsjednik Tuđman razgovarao i kada sa svojim savjetnikom za unutarnju politiku, ili ne znam, kako se Ivić Pašalić u tim godinama se nazivao, to ja ne znam, ali sasvim sigurno znam, da Ivić Pašalić nije odlučivao o privatizacijama.

GORAN MARAS:

Dobro. Ja ću vas odmah demantirati i pitati vas, da li vam je poznato, da znači, sad niste rekli istinu. Znači gospodin Ivić Pašalić je imenovan od strane Hrvatskog sabora u upravni Odbor fonda za privatizaciju '94.g. Ne znam da li ste to zaboravili, potisnuli ili vam je to nova informacija.

Vi ste predsjedali, vjerojatno ste ga vidali na sjednicama. Tu vaša izjava da on nije odlučivao o privatizacijama se odmah pokazala neistinitim.

BORISAV ŠKEGRO:

Ponovno implicirate, nemojte se ljutiti, ali ponovno imputirate. Dakle, u, rekli ste koje je godine gospodin Pašalić postao član upravnog odbora.

.../Upadica: '94./... Koje?

.../Upadica: '94./... '94. mislim da je on došao kasnije.

.../Upadica: Evo imam Narodne novine, 8. travnja '94.g./... Ok, on je bio u onoj kvoti od 5 zastupnika. Da. Ako pogledate, dakle, formalno je bio, ajde još ću malo po. Zašto

vam to govorim? Zato jer ga se baš ne sjećam na tim sjednicama.

Imali smo često problem sa kvorumom, ali ja vas uvjeravam da Ivić Pašalić, nije donosio odluke o privatizaciji, niti je mogao formalno niti stvarno.

GORAN MARAS:

S obzirom da je bio član upravnog odbora fonda za privatizaciju, ukoliko vi tvrdite da on nije donosio odluke, onda upravo potvrđujete ono što je gospodin Mesić rekao, da se mimo legalnih institucija, da su se odluke donosile negdje drugdje. Tko je donosio onda te odluke?

BORISAV ŠKEGRO:

Dakle, suprotno vašim insinujacijama, upravo oni koji su trebali, koji su bili određeni zakonom da to donose.

GORAN MARAS:

Tko su bili određeni?

BORISAV ŠKEGRO:

Članova upravnog odbora Hrvatskog fonda za privatizaciju. Rekao sam već, da je velika većina odluka donošena jednoglasno. Ja ću vam sada po sjećanju reći imena ljudi koji su bili tamo, Goranko Fižulić, Bolta Jalšovec,

Slavko Meštrović, pokojni iz HNS-a, Dragutin Lesar, kao predstavnik sindikata, najprije Mladen Vedriš, kasnije Nadan Vidošević kao predsjednik HGK-a, zastupnici iz HDZ-a, Slavko, ne Zlatko, nego Slavko Canjuga, u nekom razdoblju, Ivan Milas, Anton Kovačev itd. itd. I ministri koji su

.../Upadica se ne čuje./... Kojega?

.../Upadica se ne čuje./... Da, da Ivić Pašalić. I sad mi recite, ovaj.

GORAN MARAS:

Dobro. Znači da li je onda Ivić Pašalić donosio odluke o privatizaciji ili nije?

BORISAV ŠKEGRO:

On je sudjelovao sa jednom trinaestinom u donošenju odluka o privatizaciji, koje je donosio upravni odbor Hrvatskog fonda za privatizaciju. Kao što vam je poznato, slijedom zakona, one velike privatizacije, iznad, ne znam koji je bio katof, mislim da je bio vrijednost temeljnog kapitala, od 20 milijuna maraka ili tako nešto je donosila Vlada.

A javna poduzeća, uopće nisu bila predmet ni toga zakona, nego su išla po pojedinačnim zakonima koji su doneseni za Hrvatsku poštu i telekomunikacije, za INA-u, za HEP, itd., itd.

GORAN MARAS:

Dobro. Hvala vam lijepo.

Znači, činjenica onda je da je

.../Upadica: Dobro, bez, idemo na pitanja./... ja ću samo samo reći, u nastavku sljedećeg pitanja, šta je. Znači, činjenica je, da i dalje stojite pri tom stavu da gospodin Mesić nije govorio istinu, iako ste vi i gospodin Pašalić bili u uspravnom odboru zajedno fonda za privatizaciju, znači da niste vi bili ti koji ste donosili odluke o privatizaciji?

BORISAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče ne možete spasiti Mesića, jer svi znamo dobro što je on rekao. On nije govorio o nikakvom upravom odboru Hrvatskog fonda za privatizaciju, nego je govorio o nekakvom došaptavanju u uredu predsjednika, tko je utjecao, na predsjednika Tuđmana i njemu sugerirao kakva bi trebala biti privatizacija.

To je bio smisao a mislim čak i izričaj onoga što je gospodin Mesić rekao.

GORAN MARAS:

Dobro. Mislite li da je onda zbilja logično da savjeti za unutarnju politiku, doktor po struci bude član upravnog odbora fonda za privatizaciju, nominiran ispred HDZ-

a, a tada je gospodin Pašalić slovio kao jedan od najmoćnijih ljudi unutar HDZ-a.

BORISAV ŠKEGRO:

U jednom trenutku sam ja

.../Upadica se ne čuje./... Ja ću vam reći, vrlo je logično i to ću potkrijepiti samo navođenjem činjenice, da sam u jednom trenutku preko puta u Vladi gledao 6 liječnika. Znaite koji je to blok?

PREDSJEDNIK:

Ako se razbolite dobro.

.../Upadica Maras: Bitno je samo da smo ustanovili da je Pašalić donosio odluke./... Bila je, pardon, bila je povreda Poslovnika .../Govornik se ne razumije./...

MARIJA JELKOVAC:

Hvala lijepo potpredsjedniče, bila je povreda Poslovnika na način

.../Upadica: Oprostite molim vas, kako vas nije sram, kako možete to stalno izgovarati, pa gledate me u oči i smijuljite se./...

PREDSJEDNIK:

Dobro, gledajte, ako smo se dogovorili, samo malo, samo malo, svjedok

.../Upadica Maras: Ja samo konstatiram što je tada bilo, ne ja se ne smijuljim./... Kolega Maras, imamo povredu Poslovnika, ajmo po redu. Izvolite kolegice Jelkovic.

.../Upadica Maras: Nemojte biti nervozni, gospodine Škegro./... Izvolite, nemojte dobacivati. Ni jedan ni drugi.

.../Upadica Škegro: Nisam uopće nervozan, meni je ovo treće povjerenstvo, bili su ovdje puno jači igrači prije puno godina./...

. / .

Ovako ja ću vam sada reći jednu stvar svima. Ako se ne možemo smiriti, nastavit dalje bez međusobnih komentara koji izlaze izvan pitanja i odgovora, onda ćemo napraviti stanku. A mislim da nikom nije u interesu ovdje da sjedimo dugo, dugo, dugo.

Dakle, hajmo se sada koncentrirati, odraditi stvar do kraja.

Kolegice Jelkovic, izvolite.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala predsjedniče.

Prije svega gleda nas hrvatska javnost i ja bih molila predsjedniče vidim da se vi trudite i pokušavate, ali evo stvarno neke stvari izlaze iz konteksta normalnog djelovanja ovog Povjerenstva. I povrede Poslovnika od strane istih kolega uzastopno, a sada je bilo u slučaju kolege Marasa na način da sugerira svjedoku odgovore.

Isto tako ne poštuje čast i ugled, odnosno ne postavlja pitanja poštujući čast i ugled svjedoka. Smatram da to nije dopušteno i molim vas da u tom segmentu vodite računa, da sjednica dalje ide na dostojanstven način.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa kolegice.

Dakle, to ću vam naravno da je moja zadaća tu relativno nezahvalna zato što svak' ko' postavlja pitanje vidi sebe kroz jednu prizmu i vidi se da to rade na najbolji mogući način. Dakle ja i do sad vodim i nastojat ću vodit na način da se maksimalno držimo teme da poštujemo jedni druge i s jedne i s druge strane. Ovdje, ali ne samo ovdje to je konstantno mi svi i to smo mislim svi svjesni izlazimo izvan teme. To nije ni jedan, ja ne mogu ovdje reći ni za jednog kolegu da izlazi iz teme više ili manje. Svi koji postavljaju pitanje u pravilu izlaze.

I svjedoku zato dozvoljavam da izlazi izvan teme i da daje neke opisne stvari itd. Mislim da je to korektno. Ovdje ali i konkretno stvar, znači ono što sam vas molio sve zajedno i intervenirat ću i ja svaki put, to se odnosi na sve. Znači sugestivna pitanja ne. Ali ono što je još važnije nemojmo komentirati, iznositi svoje stavove.

To se odnosi, vama sam to rekao više puta kao svjedoku. Sad ste isto govorili o predsjedniku Mesiću. To je vaše privatno mišljenje, možete ga iznijeti vani.

.../Upadica Škegro, ne razumije se./...

Ne, ne, ne. Ali ja vam kažem. On, vi ste iznosili određene kvalifikacije. Ja ga nemam namjeru braniti ni vas, ni njega, nego hajmo se ograničiti. Dobijete pitanje, kažete. Kolega Maras isto tako pitanje postavite, dobit ćete odgovor i idemo dalje. Može?

GORDAN MARAS:

Dobro. Ja sam se samo navodio činjenicama koje su u dokumentima.

PREDSJEDNIK:

Dobro, dobro.

GORDAN MARAS:

Ako je to nekoga zasmetalo, žao mi je.

PREDSJEDNIK:

Hajmo sad još jedno pravilo. Dakle, kad se svjedoku postavlja ovom i svakom pitanje moguće je iznijeti određenu tvrdnju koju je netko drugi rekao. Nadam se da se s tim svi slažemo i suprotstaviti je ili tvrdnji svjedoka ili tvrdnji nekoj drugoj ili nekoj činjenici itd. Pri tome molim ako je dokument da se citira tko i kad ako ga imamo, po mogućnosti da ga pokažemo. Ako je netko nešto rekao da kažemo kad je tko što rekao itd. Ali suzdržimo se od stavova.

GORDAN MARAS:

Dobro predsjedniče, ali oprostite moramo vam ovo reći. Znači gospodin Škegro se uzrujao jer sam rekao da je Ivić Pašalić donosio odluke, a on je rekao da nije. I onda sam

ja pokazao dokument koji govori da je Ivić Pašalić donosio odluke ...

.../Upadica predsjednik: Ali kolega ja vama ništa nisam rekao. Ja nisam rekao da ste vi./...

Onda sam rekao da je HDZ bio povezan sa PBZ-om i onda sam rekao kolegi da je ovaj bio dva puta zastupnik u Saboru, gospodin Katičić.

.../Upadica predsjednik: Samo malo, samo malo kolega./...

A on je rekao da nije imao nikakve veze sa HDZ-om i utjecaj u HDZ. Ja ne vidim šta sam ja krivo napravio? Ja sam samo činjenice iznosio.

PREDSJEDNIK:

Ali vi imate jedan, vi cijelo vrijeme, mene sad pardon malo hvata smijeh ja moram priznati. Samo malo!

.../Upadica Maras: A jel' vi čujete što govori kolega preko?/...

Samo malo. Sad mi ovdje rješavamo stvari unutar Povjerenstva. Dakle, vi cijelo vrijeme polazite od pretpostavke, da ako kolege iz HDZ-a nešto kažu, da je to odmah istina.

.../Upadica Maras: Da to sam, u pravu ste./...

Ali to vam nije tako.

.../Upadica Maras: To u pravilu nije tako. U pravu ste./...

Dakle, ja sam njima rekao da nisu pravu i da ste vi pretočili to i da možete dalje postavljati pitanja. Dakle, ja ne znam ...

.../Upadica Maras: Ispričavam se, sve ste rekli./...

Ne znam s kim se vi dalje svađate?

.../Upadica Maras: Ne, ne u pravu ste./...

Dakle, molim lijepo.

Kolegice.

MARIJA JELKOVAC:

Predsjedniče ponovno povreda Poslovnika. Sad ste i vi povrijedili Poslovnik. Upravo ste na provokacije kolege Marasa rekli da vi niste rekli da sam ja govorila istinu. Molim vas, ja sam rekla da je kolega Maras povrijedio Poslovnik jer je nudio odgovor svjedoku.

PREDSJEDNIK:

Kolegice nisam vam rekao to. Ja nisam rekao ni da ili ne. Ja sam samo rekao da nije svaki put kad vi kažete da je Poslovnik povrijeđen, da nije svaki put on stvarno i povrijeđen i na to sam upozorio kolegu Marasa da nije HDZ uvijek u pravu.

Dakle, da se sad prestanemo šaliti. Kolega i ono što sam već prije radio, dakle netko iznese povredu Poslovnika ja donesem odluku je, nije i idemo dalje, dozvolim pitanje ili ne. Nakon toga ne treba dalje komentirat to. Ja ne znam zašto sad, što vam sad smeta?

.../Upadica Maras: Ne, ne. Sve u redu./...

Pa rekao sam vam nastavite i u redu, vi se nađete povrijeđeni. Izvolite.

GORDAN MARAS:

U pravu ste, u potpunosti ste u pravu.

PREDSJEDNIK:

Ako imate još koje pitanje idemo, ako ne idemo dalje.

GORDAN MARAS:

Imam ja još par pitanja.

Da li poznajete gospodina Josipa Petrovića?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne.

GORDAN MARAS:

Da li ste upoznati sa privatizacijom Unikonzuma
inače, dobro samo to. Da li ste upoznati sa privatizacijom
Unikonzuma?

BORISLAV ŠKEGRO:

A recimo da sam poznao Josipa Petrovića. Izvolite
pitajte. Mislim znam čovjeka prepoznat na slici.

Dakle, ne poznam ga ali znam tko je on otprilike, bio
je puno u medijima.

GORDAN MARAS:

Dobro znate ga iz medija, ne znate ga osobno to ste
rekli. O.k.

Da li ste upoznati sa privatizacijom Unikonzuma?

BORISLAV ŠKEGRO:

Čitao sam Izvješće Ureda za državnu reviziju iz 2003.
godine i spada u kategoriju isto ovakvih izvješća pri čemu i
to vas lijepo molim da pogledate spominju se neke
nepravilnosti u pretvorbi tamo.

Molim vas pogledajte koje su to nepravilnosti
navedene i koliko su one bitne za tu ocjenu. Ali vi jako dobro
znate, bilo je potrebno da uđe ona brojka 90 i nešto posto

nepравilnosti u pretvorbi koja se pretvorila u 90% nečega drugoga.

GORDAN MARAS:

Dobro. Da li znate da su na osnovu te revizije podnesene i stotinu i nešto kaznenih prijava?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne znam.

GORDAN MARAS:

Dobro. Da li znate, da li ste ikada na Upravnom odboru fonda ili da li ste osobno dobili informaciju o nepravilnostima prilikom privatizacije ...

. / .

... Unikonzuma, konkretno tu mislim na tzv. torbarenje, odnosno kupovanje za cash dionica, od malih dioničara koje su oni ostvarili po zakonu sa popustom.

BORISLAV ŠKEGRO:

Dobivali smo svakodnevno, toga je bilo toliko da stvarno po ničemu ne iskače Unikonzum.

I osobno mi je bilo, mogu vam ispričati jedan stvarni događaj koji je bizaran ali koji pokazuje u kakvim smo mi vremenima radili i živjeli, sa, na temu torbarenja, konkretnoga, biti će vam zanimljivo, sa konkretnim imenima.

GORADAN MARAS:

Dobro.

Recite mi da li ste ikada kao predsjednik Upravnog odbora Fonda za privatizaciju reagirali na iti jedan od tih slučajeva kojih je tad, po vašoj sada izjavi bilo puno?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa naravno.

Dakle, još jedanput, spomenuo sam uvodno da je bila šestodnevna rasprava na temu pretvorbe i privatizacije u Hrvatskom saboru od 17. do 24. studenoga 1994. godine.

Da su podloga za raspravu bile interpelacija SDP-a i deklaracija 40 zastupnika HDZ-a. Pa onda su se svađali na

početku tko je prvi, pa je prvi bio Račan, tolerantni smo bili.

6 dana su se iznosili najkonkretniji primjeri. Penić je satima odgovarao tamo zastupnicima na konkretne primjere nepravilnosti i torbarenja i neprijavlivanja imovine u aktivu i krivih procjene, svega, svega, svega. Dakle ne samo da smo bili upoznati nego smo znali, reagirali, mijenjali zakon, poticali službe.

Pa evo ovdje mi stoji jedan papirić koji je preslik, dakle ovo je, kako se zove fonogram, fonogram sjednice, 4 ministra su tada podnijeli izvješće Saboru.

PREDSJEDNIK:

Ja ću vas samo zamoliti, ajmo se ...

BORISLAV ŠKEGRO:

Vrlo kratko će biti.

PREDSJEDNIK:

I kratko, imamo još čitav niz pitanja, sljedeći svjedok je došao već prije pola sata.

BORISLAV ŠKEGRO:

Biti će njemu manje, lakše odgovoriti .../Govornik se ne razumije./...

Dakle ministar Prka u to vrijeme, ministar financija '94. godine podnosi izvješće što je radila financijska policija na brojne prijave itd.. I onda kaže nešto što mi se učinilo da je vrijedno i ovdje pročitati.

„Što se tiče...“, dakle najprije govori što je financijska policija radila u pretvorbi i privatizaciji a onda kaže nešto što je po meni, možda i najvažnija stvar u cijeloj ovoj priči, „Što se tiče ostalog djelovanja financijske policije, nama je znatno alarmantniji kriminal...“, dakle kriminal, „... kod utaje poreza.“. U tom vremenu je financijska policija podnijela 2 stotine 83 krivične prijave.

Dakle, upozorio bih ovaj štovani Dom da se ne radi samo o kriminalu o pretvorbi nego se radi o visokom udjelu kriminala koji je registriran kod utaja plaćanja poreza državi i različitog drugog oblika kriminala koji zaslužuje istu takvu pozornost.

Ja dodajem na retoričko pitanje gospodina Račana tog dana prije, što je pridonijelo toj negativnoj percepciji. Odgovor daje djelomično ovdje i Prka. Ajte vi pošaljite policiju tamo neka se oni bave dionicama, pretvorbom i privatizacijom, dotle ćemo mi krasti, muljati, ne plaćati porez, koncesijske naknade, primati lažne mirovine, primati lažne poticaje i svih onih stotine oblika kako se proračunski novac koristi na nezakonit način.

Dakle neka, kada ne zna šta bi, pretvorba i privatizacija u političkom smislu, a pošalji, kao što se može interpretirati 2000. godine, pošalji ured za državnu reviziju tamo neka se bavi Jamnicom, Unikonzumom, ne znam čime, neka se ne bavi ministarstvima i ostalim državnim tijelima koja su predmet nadzora Ureda za državnu reviziju.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Znači reagirali jeste u nekim situacijama.

U Unikonzumu jeste li reagirali?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne znam gospodine zastupniče, piše vam u materijalima, pa pročitajte.

GORDANA MARAS:

Dobro, s obzirom da ste u prijašnjim odgovorima rekli da je maltene sindikat odgovoran za tu privatizaciju a da je privatizacija de facto spasila Hrvatsku.

Imam pitanje, konkretno, gospođa Dalić, ona je vaša suradnica u ministarstvu do 2000., odnosno 1999., nakon toga sa njom niste više poslovno surađivali?

BORISLAV ŠKEGRO:

U jednom trenutku jesam, jedno kratko vrijeme, ja sam bio predsjednik Nadzornog odbora jedne manje banke, Partner banke, ona je bila predsjednica uprave.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Da li je istina da je na vaš prijedlog došla za ministricu financija gospođe Jadranke Kosor .../Govornik se ne razumije./...?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne.

GORDAN MARAS:

Da li je istina da je, da ste bili savjetnik gospođe Kosor za ekonomiju?

BORISLAV ŠKEGRO:

Da, jedan od 4 neformalna savjetnika, nismo imali nikakve ugovore, niti naknadu, ni ništa.

GORDAN MARAS:

Znači gospođa Kosor vas nikad nije pitala za ocjenu rada ministrice Dalić?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ocjenu kojeg rada?

GORDAN MARAS:

Vašeg iskustva kao bivšeg...

BORISLAV ŠKEGRO:

Rekao sam ne, da je to bilo i za mene veliko iznenađenje kada je gospođa Kosor odlučila imenovati ministricu Dalić umjesto ministra Šukera.

GORDAN MARAS:

Znači to uopće niste ni znali da će se desiti?

BORISLAV ŠKEGRO:

Nisam znao da će se desiti.

BORDAN MARAS:

Da li možda znate na čiji prijedlog je ministrica Dalić došla u Vladu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Stvarno ne znam.

GORDAN MARAS:

Možete li mi reći da li znate Tomislava Matića?

BORISLAV ŠKEGRO:

Itekako, to je bio moj partner od 2003. do 2012. godine.

GORDAN MARAS:

Sa njim sada više nemate nikakvu poslovnu suradnju?

BORISLAV ŠKEGRO:

Nikakvu.

Mi smo kada smo podijelili kvestus na dva dijela, on i ja smo ostali, on većinski, ja manjinski suvlasnik, ostale su nekakve, ne nekakve, velike obveze su ostale na našoj firmi koja se zvala Kvestus partneri, ostalo je nešto imovine i upravo prije ne znam pola godine smo se uspjeli u potpunosti izgljhati kako se veli, izravnati račune, nemam nikakvih formalnih odnosa sa tvrtkom u kojoj on sada radi.

GORDAN MARAS:

Gospodin Ramljak je radio kod vas do kada onda ili sa vama, pardon, ako ste bili partneri?

. / .

BORISLAV ŠKEGRO:

Do istoga trenutka kad je i Matić, kad smo dakle rasformirali odnosno podijelili tih .../Govornik se ne razumije./... je bilo nekoliko da sad ne ulazim u detalje, jedan je upravljao nekretninskim fondom, drugi je upravljao fondom rizičnog kapitala, treće je bilo savjetovanje, četvrto je bilo krovno Quaestus partneri, nismo se podijeli, Matić i Ramljak su otišli na jednu stranu, Lukač i ja na drugu.

GORDAN MARAS:

Znači gospodin Ramljak i Matić su, kad je to vremenski bilo? To je bilo prije pola godine ste rekli, jel', da su se razdvojili potpuno od njih?

BORISLAV ŠKEGRO:

Prije 6 godina.

GORDAN MARAS:

Dobro, recite mi da li je gospodin Ramljak kad je radio kod vas radio bilokakav posao koji je bio povezan sa Agrokorom i bio u bilokakvim odnosima sa Agrokorom ili bilo kojom drugom kompanijom tada?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ako pitate za razdoblje kad je Ante Ramljak bio direktor Quaestus savjetovanja, po mom sjećanju ne.

GORDAN MARAS:

Imate li sada kakvu političku dužnost pa makar i ovu neformalnu kao šta ste bili Jadranki Kosor?

BORISLAV ŠKEGRO:

Nemam nikakvu ni formalnu ni neformalnu dužnost.

.../Upadica sa strane, ne razumije se./...

Da li je to dužnost, ne znam, imenovao je predsjednik Andrej Plenković, kako se zove, sram me, ne znam ponoviti ali vijeće bivših dužnosnika ministara iskusnih. Imali smo jednu sjednicu prošle godine, trebali smo se naći ponovno drugi puta pa je iskočio nekakav važan događaj pa nismo. Vijeće ili savjet, tako nekako, ne znam ponoviti. Ako nije pretenciozno vijeće bivših dužnosnika HDZ-a.

GORDAN MARAS:

Dobro, da li ste mimo toga savjetovali predsjednika Vlade vezano uz lex Agrokor ili bilo šta?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, vjerovali ili ne, ja nisam niti znao da će se donijeti lex Agrokor, dakle pored svih ovih ljudi koje nabrajate, pogotovo gospođa Dalić, da će biti donesen lex Agrokor nisam znao a 15 dana neposredno prije donošenja lex Agrokora sam bio na putu u SAD-u. tako da vjerujte, ovo mi je bilo veliko iznenađenje, prva stvar koju su me pitali šta mislim o Anti Ramljaku kad sam pitao Tko, šta, zašto?

GORDAN MARAS:

Dobro, oko tog puta u SAD, tu se pojavljuju razne spekulacije i da stojite iza financiranja ovih američkih fondova. To isto opovrgavate?

BORISLAV ŠKEGRO:

Išao sam ako vam to šta znači u Augustu, to mi je bio najljepši izlet u životu.

GORDAN MARAS:

Recite mi, kao gospodarski savjetnik, ekonomski savjetnik Jadranke Kosor, FGS-ovi su vaš prijedlog, vaša ideja?

BORISLAV ŠKEGRO:

Nisu moj prijedlog ali sam u vrijeme kada se rodio prijedlog i to moram vam reći, kod drugih savjetnika, one preostale trojice savjetnika gospođe Kosor sam bio jedan od ta 4 savjetnika, da.

GORDAN MARAS:

Dobro, recite mi da li ste u komunikaciji bili sa nekim ministrima gospodarskog resora po tom pitanju tada iz Vlade Jadranke Kosor?

BORISLAV ŠKEGRO:

Bio sam, slijedom dinamike koju je Vlada nametnula, donijela je najprije odluku o osnivanju pa je išla, trebala je napraviti uredbu čini mi se nekakvu, uredbu je radilo i pripremalo Ministarstvo financija i tada sam bio u kontaktu sa ministrom Šukerom.

GORDAN MARAS:

Poslije ministra Šukera niste s nikim bili? Mislím da ministar Šuker nije više tada bio ministar.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja znam s kim sam razgovarao.

GORDAN MARAS:

Sa gospođom Dalić i sa gospodinom Popijačem niste uopće o tome razgovarali?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospođa Dalić je koliko ja znam, postala ministrica krajem 2010. godine kad već odavno su bili definirani FGS-ovi, dakle s njom uopće nisam razgovarao o tome, a da, s Popijačem da, on je postao, kad je on postao ministar?

.../Upadica sa strane, ne čuje se./...

Prije gospođe Dalić, da, da. To je bio njegov resor koji ste vi kasnije naslijedili kao ministar.

GORDAN MARAS:

Dobro, recite mi da li vam je bilo etično sudjelovati u nečemu što ste vi osobno predložili gospođi Kosor kao kasnije poduzetniku odnosno jedan ljudi koji su vlasnici društava za upravljanje FGS-a?

BORISLAV ŠKEGRO:

Da li vi mislite da sam se ja trebao izuzeti zbog toga?

GORDAN MARAS:

Nebitno je šta ja mislim.

Recite što vi mislite.

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa rekao sam vam, da, mislio sam da je to .../Govornik se ne razumije./... korisno, daj bože da ima još 20 ili 30 takvih fondova jer bez takvih fondova neće biti gospodarskog oporavka.

GORDAN MARAS:

Znači, mislite da je to bilo normalno da predložite nešto vi i da iz pozicije savjetnika premijerke tražite ulagače, mirovinske fondove i ove sve koji su bili unutra i sudjelujete u tom projektu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Dakle, još jedanput, nisam predložio ja, ali sam itekako podržavao da se to napravi i ne vidim ništa loše u tome da smo se javili na natječaj, vi jako dobro znate kako je natječaj proveden, da je bio predkvalifikacijski postupak u kojem je društvo za upravljanje moramo najprije donijeti potvrdu da je prikupio privatne investitore i tek nakon toga dobiti potvrdu od Ministarstva gospodarstva, od HANFA-e da je kvalificirano društvo za upravljanje tim fondovima i tek nakon toga je po točno, precizno određenoj proceduri je hrvatska država trebala jednaki iznos sredstava priložiti, način odlučivanja itd.

Ne bih htio da na ovom povjerenstvu sada, budući vi jako dobro znate sve o tome, budući ste mijenjali pravila, osobno ste kao ministar zaduženi za to, mijenjali pravila da sada raspravljamo o tome, to nije stvar ovog povjerenstva, a ako ima interesa da se samo to raspravi o FGS-ovima, vrlo rado, bilo to istražno povjerenstvo ili nešto drugo.

GORDAN MARAS:

Ja s tim nemam problema.

Kad ste spomenuli mijenjanje pravila, treba reći da sam ja drastično smanjio naknade fondovima tek toliko radi javnosti.

. / .

BORISLAV ŠKEGRO:

Ovlašten sam u ime .../Govornik se ne razumije./... i rekli da ste vi uništili FGS-ove sa svojim nestašnim fondovima.

PREDSJEDNIK:

Dobro. Ajde sad prekidam raspravu, o, idemo na temu Agrokor, stanite poslije pred kamere, pa jedan drugog uvjeravate .../Govornik se ne razumije./...

GORDAN MARAS:

Gospodin Škegro misli da je to etično, ja ne mislim tako, ali stavovi su nam .../Govornik se ne razumije./... Još jednom evo, za kraj lagano pitanje. Jeste li ikada bili, osim u ovome, u partner banci, u jednom drugom nadzornom odboru, bilo koje banke.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja sam bio u jako puno nadzornih odbora i danas sam u nekoliko nadzornih odbora, ali banke, osim partner banke se baš i ne sjećam.

GORDAN MARAS:

Dobro. Hvala vam lijepo. Nadam se da ste pogodili barem nešto od ovih pitanja koje sam vam postavio.

PREDSJEDNIK:

Dobro. Kolega Čuraj.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem predsjedniče, ja ću biti za razliku od vaše konstatacije i dalje u temi i što kratak i jasan. Dakle, vezano uz okolnosti nastanka i eventualnih pogodovanja koncerna Agrokora od strane državnih tijela. Dosta smo toga čuli, stoga ću skratiti zbilja s obzirom na vaše funkcije.

Prije svega, bi se dotakao one predsjednika i člana upravnog vijeća fonda za privatizaciju. Imali smo kolegu Penića koji je tu elaborirao, kako je procedura išla. Mene zanima, da li znate, što se tiče društava koje je Agrokora stjecao u vašem mandatu, dakle Zvijezda, DIP Turopolje, Ledo, Konzum, Silos mlinovi, Bobić, Solana Pag, pa do Jaska vino d.d. '98. za koji su neki repovi u medijima vuku.

Da li znate koja su konzultantske odnosno, odvjetnička društva bila angažirana da za izradu elaborata i za samu savjetovanje kod prodaje istih?

BORISLAV ŠKEGRO:

Koja odvjetnička društva su bila angažirana?

STJEPAN ČURAJ:

Ili konzultanti, da, koji su radili .../Govornik se ne razumije./...

BORISLAV ŠKEGRO:

Nisam, vjerujte mi nisam, ne znam, ovaj, kud smjerate s time, ali možda, mislim može se vidjeti u dokumentaciji, ali ja, mi se s time nismo bavili. Znam jedino da smo po prvi puta kasnije u tim velikim privatizacijama, tražili, uzimali smo, ugl. engleska odvjetnička društva, koja su se mogla nositi u tim velikim transakcijama sa kompanijama koje su .../Govornik se ne razumije./...

Ali, s obzirom na opseg posla 2700 i nešto pretvorbi i privatizaciji, ja mislim da nema ni jednog odvjetničkog društva, koje se specijaliziralo za to u ovoj državi, koji nije radilo barem na 10-tke, niti ovih konzultantskih tvrtki koje su radile elaborate. Pa to je, to se štancano na tekućoj vrpici, dan noć.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem.

Da li mislite ovako sa odmakom, to sam i pitao kolegu ranije, da li je nešto u sadašnjem, pogotovo u ondašnjem zakonodavstvu bili kritično što bi se trebalo ili ovako .../Govornik se ne razumije./... što bi se moglo promijeniti da

nije bilo dobro, znači kod privatizacija, kod, znači, pretvorbe, znači po vašem mišljenju me zanima samo vaše mišljenje u tom zakonu.

Da li je on apsolutno sve bilo u redu ili je bilo nekih nedostataka?

BORISLAV ŠKEGRO:

A gledajte, to je hipotetičko pitanje, što bi bilo kad bi bilo. Sa ovim odmakom, ne vjerujem da se je moglo u bitnome, ali u bitnome nešto drugačije napraviti. Taj, kad sad gledamo efektivni model, dakle, ono što je provedeno, ne ono što je bilo zamišljeno.

On je bio, jedna ja bi rekao, pragmatična kombinacija, modela prodaje, modela podjele, rađen u užasno, užasno nepovoljnim okolnostima, povijesnom jedinstvenim, a to je da vi nemate uopće ni teorijsku šansu dobiti strani kapital, jer je u ovoj državi rat.

Ona ne kontrolira trećinu svog teritorija. Dakle, nema nikoga, nema ni križa Božega, nema ni MMF-a ni svjetske banke, ni RBD, ni GP Morgana, nikoga živoga nema tu i vi sad pokušavate stvoriti nekakvu ravnotežu između dvije stvari.

Jednu, pokušao sam to na početku, pa ne znam, dal sam bio dovoljno plastičan. Rasprava o privatizaciji, počinje izlaganjem grofa Elca, na dan pada Vukovara, koji govori, o tome ,da Hrvatska država treba uskrisiti Vukovar. Dakle,

implicitna poruka ta je, prodajte što možete, skupite novce i obnovite Vukovar.

I to je rađeno kroz '90. g. na ovaj ili onaj načine. Druga je krajnost bila, morate uložiti novce u gospodarstvo, ne smijete, uzimati novac, nego ostavite ga onima, pa smo prtljali sa otplatama, produžavali, opraštali, donosili ovakve ili onakve olakšice.

Jer, ako ne zvuči previše da kažem, skolastični, da je socijalizam bio toliko efikasan sustav, koji se mogao preko noći transformirati na način, da jedna skupina građana otkupi cjelokupno stvoreno bogatstvo preko noći, dakle, da je socijalizam uspio generirati toliko štednju, onda, vjerujte onda ne bi trebalo biti ni tranzicije, ni prelaska u ništa nego bi zadržali taj najefikasniji sustav na svijetu koji postoji.

Dakle, nije bilo moguće u kratkom roku nikako otkupiti sve te priče sa otkupom dionica, ne, pardon sa otkazima ugovora, koji se nisu plaćali, su meni iz ove perspektive se čine onako prilično naivan pokušaj da se prikupe neki novci, ali opet da se bude pravedan socijalno, ovdje zastupnici '94.g. i Račan i HSP i desnica i ljevica hoće, podjela dionica, ovima, onima, svi bi dijelili nešto.

Grof Elc kaže kakva podjela treba novce prikupiti i obnoviti Vukovar. Ne znam što bi vam, samo mogu još zamutiti situaciju više.

STJEPAN ČURAJ:

Dobro. Zahvaljujem. I za kraj, spominjali ste određene pritiske, vezano za okolnosti izdavanja jamstva od sindikata itd. medija.

. / .

Da li je bilo kakvih pritisaka na članove i na vas, ili na ostale članove fonda vezano kod donošenja odluka za, od privatizacijama?

BORISLAV ŠKEGRO:

Na mene osobno, ako ćete mi vjerovati jedna jedina osoba je dva puta, ne bih to nazvao pritiskom počela utjecati na način da me kao visoki državni dužnosnik nazove i onda kaže evo imamo ovdje neke ljude, pa ja ne znam što oni hoće, evo ti ih na telefon, neka ti oni kažu o čemu se radi, radilo se o nekakvom konkretnom. I ne, ne nekom silno velikom ili značajnom slučaju odluke koju je trebalo donijeti recimo na sutrašnjoj odluci, na sutrašnjoj sjednici upravnog odbora.

Taj dužnosnik je bio u to vrijeme predsjednik Sabora Stjepan Mesić.

PREDSJEDNIK:

Imate još?

_____:

Zahvaljujem nemam više.

PREDSJEDNIK:

Sljedeći je kolega Borić i onda je kolega Lovrinović i to je to za sada.

JOSIP BORIĆ:

Hvala lijepa.

Uvaženi gospodine Škegro, rekli ste, ja ću se vratiti na ove FGS fondove, znači fondove gospodarske suradnje. Rekli ste da ovdje u Povjerenstvu ima jedan ministar koji je bio nadležan u svom mandatu za te fondove. Možete li ga imenovati?

BORISLAV ŠKEGRO:

Pa već smo razgovarali, gospodin Maras je to bio.

JOSIP BORIĆ:

.../Govornik nije uključen./...

BORISLAV ŠKEGRO:

Koja dva?

PREDSJEDNIK:

Pa bio sam i ja.

.../Upadica: A sorry, sorry./...

Pa ministar pravosuđa je za sve nadležan, to zna kolega Borić.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, vi toliko odskače i kao predsjednik.

PREDSJEDNIK:

Nemojte, ne, ne, ne, nemojte me preskakati. Nemojte takvi biti.

JOSIP BORIĆ:

Moje sljedeće pitanje je li u tom vremenu, s obzirom da ste vi naravno dobro upoznati s tom temom, jeste li se našli ili imali susret s gospodinom Marasom kao nadležnim ministrom za ulaganja u fondove gospodarske suradnje?

BORISLAV ŠKEGRO:

Jesam barem jedan puta koliko me pamćenje služi.

JOSIP BORIĆ:

Možemo li znati o čemu je tu bilo riječi? Da li vas se on upućivao na nešto ili ste vi tražili njegove nekakve aktivnosti?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodin Maras je da budem iskren, ne mogu se sjetiti da li je on zvao mene ili ja njega, sasvim svejedno, moglo je biti i jedno i drugo, u svakom slučaju tematika je bila spomenuta promjena u funkcioniranju, pravilima funkcioniranja fondova za gospodarsku suradnju. On je i mene pitao što mislim o tome, ja sam rekao sve najgore o tome. Gospodin Maras je

povjerovao nekim drugim ljudima koji su isto bili sudionici tog, dakle upravljali su drugim fondom Nexusom tamo, konzultirao se i sa predstavnicima mirovinskih fondova jer koliko se sjećam u jednom trenutku i na druga vrata je došao gospodin Novoselac koji je tada bio na čelu AZ fonda.

I gospodin Maras je ustrajao na svom prijedlogu. Ja sam pokušavao dokazati kako je to neprirodno što se predlaže i bez obzira što ima nekakav intuitivni motiv povećane pravednosti, etičnosti, ne znam čega, pokušavao sam to reći, nisam uspio i onda sam, nisam se, dakle ja sam se tada zainteresirao za fond kojim upravljamo i za društvo za upravljanje u kojem ja nisam bio formalno direktor ali sam suvlasnik, dakle pro domo sua, dakle ja sam branio svoj interes.

Pisao sam, email sam poslao na nekoliko adresa, čuo sam da mi je i gospodin Maras to jako zamjerio. Taj email je išao na predsjednika Vlade Milanovića, na potpredsjednika Grčića i na ministra financija Linića. Mislio sam da će se možda donijeti drugačija odluka, nažalost nije.

PREDSJEDNIK:

OK., ja ću sada prije nego što nastavite samo evo ukazati.

Dakle, ja sam ovo dozvolio zato što se otvorilo pitanje fondova i o njima smo raspravljali. I zato sam i

dozvolio vama pitanje i svjedoku da odgovori. I to je u tome korektno.

Međutim, realno, kao što nije bilo ni prije previše veze, nema ni sad veze sa Agrokorom. Dakle obzirom da se prije to pitanje otvorilo, samo vam govorim da su nekad i naši prigovori i na kršenje Poslovnika uvijek imaju lice i naličje. I da također trebamo vidjeti i pratiti cijelu raspravu što se tolerira jednima, da vidimo što se tolerira drugima, ne drugima u smislu pozicije lijevo, desno nego nas kao zastupnika bilo kojeg.

Dakle, obzirom da se razgovaralo o fondovima koji zapravo, ja još nisam vidio poveznicu sa temom Povjerenstva, ...

.../Upadica se ne čuje./...

... ne, ne, ne, do sada iz pitanja i odgovora, to vam hoću reći. Ja sam dozvolio i ovo, samo nastavite sa odgovorom i vi s pitanjima, ali kažem, možemo uvijek naći, nije tema.

BORISLAV ŠKEGRO:

.../Govornik naknadno uključen./...

Pa oprostite, ja bih još, samo dovršio još, poveznicu ste imali neki dan, vaš kolega zastupnik Jovanović, ne znam otkud njemu saznanja o tome u onoj raspravi gdje imate nepovjerenje Vladi, tamo spominje fond kojim upravlja društvo u kojem sam ja suvlasnik. Izrijekom spominje. Ne znam, ne mogu

se sjetiti uopće u kojem kontekstu, samo znam da je bezvezan i da nema veze sa realnošću.

PREDSJEDNIK:

Dobro, svejedno ostaje da u raspravi još nismo vidjeli poveznicu, u današnjoj raspravi.

Izvolite, nastavite.

JOSIP BORIĆ:

Hvala lijepo gospodine predsjedniče.

Ja ću ovdje ponašati se kao i kolege iz druge strane, znači oni opisuju, oni daju uvode, oni daju zaključke i ništa im ne govorite. Tako da bih ja molio da meni to isto dozvolite i da ja radim ono što ja mislim da trebam raditi kao član ovog Istražnog povjerenstva.

PREDSJEDNIK:

Kolega, sada sam vam upravo dozvolio iako je bilo izvan teme.

.../Upadica Borić: OK./...

Ako budete komentirali itd., upozoriti ću vas isto kao i njih.

Dakle izvolite sad s pitanjima.

.../Upadica Borić: Ne njih pustite pa onda ih upozorite./...

Izvolite s pitanjima.

JOSIP BORIĆ:

Dobro.

Moje drugo pitanje je, možete li mi reći tko je, znači je li ministar taj koji daje suglasnost na ulaganja fondova u ime države ili to radi Vlada?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ministar gospodarstva, nekada je bio, bilo je veliko Ministarstvo gospodarstva pa je kada je kolega Maras došao, onda su, raspilali su Popijačevo ministarstvo na tri čini mi se, jedan dio je uzeo Čačić, drugi Mrsić, treći Maras. I onda u toj podjeli podijeli su fondovi za gospodarsku suradnju pripali gospodinu Marasu. To je naprosto bilo tako. I ministar onda nadležan za fondove za gospodarsku suradnju ima određenu ulogu, neću reći, presudnu i ključnu ali bez njegovog potpisa ne može niti jedan projekt biti realiziran.

JOSIP BORIĆ:

Znači, činjenica je da kada ministar Maras potpiše ili bivši ministar bilo koji, onda se to može realizirati a ako on ne potpiše nema nikakve .../Govornik se ne razumije./...

. / .

BORISLAV ŠKEGRO:

Upravo tako.

JOSIP BORIĆ:

Recite mi, nedavno se u medijima pojavila jedna priča da su se zloupotrijebila sredstva koja su odobravana u razdoblju 2012. - 2015. i da je upravo kroz te fondove jedan dio sredstava završio u Agrokoru.

Je li to moguće nakon što ministar sve napravi, znači da suglasnost da se zloupotrijebi to?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče, ja ne znam na što vi to mislite. Nije zlouporaba ako sredstva završe u zakonitoj proceduri u Agrokoru. Ali ja pretpostavljam da vi aludirate na ovo što je bilo po medijima gdje se spominje onaj drugi fond Nexus, koji je u jednom trenutku posudio novac mimo odluke povjereničkog odbora svoga i onda se u zao čas desi lex Agrokor i sredstva ostanu blokirana i fond je izgubio novac, mislim da je 47 milijuna kuna koji su kao kratkoročna pozajmica bili dati Agrokoru, kažem, nije posao nijednog FGS-a da kratkoročno financira bilo koga pa tako ni Agrokor.

JOSIP BORIĆ:

Sad ću se maknut od toga.

Vratit ću se u 2003. godinu kad je vlast izgubila tadašnja šesteročlana koalicija. Rekli ste u jednom, ja mislim da sam to negdje zabilježio, znači da bi ste htjeli biti policajac na 24 sata.

Zbog čega? Da li je to išta bilo vezano uz privatizaciju, događaje vezane uz Agrokor ili je to bila izjava?

.../Upadica sa strane: Šta da bi bio?/...

Policajac na 24 sata.

BORISLAV ŠKEGRO:

Pretpostavljam da je bila aluzija na to kroz što sam ja prolazio 2000. osobno i 2001. godine. Kad su završili izbori 3. siječnja onda su neki to shvatili kao puč, kao državni udar pa sam slijedom toga ja u idućih godinu i pol dana bio, ako se dobro sjećam, 11 puta na obavijesnim razgovorima, 6 puta kod istražnog suca, 4 puta odbio doći na zakazano mjesto jer su zvali mobitelom neki nepoznati ljudi i predstavljali se da su iz različitih policijskih uprava, bile su brojne po medijima, uvijek je išao isti scenarij po medijima, optužnica Škegro, ovo, Škegro ono, maznuo ovoliko, maznuo onoliko.

Na kraju tog procesa ostala je velika nula, apsolutna nula da bih nekoliko godina kasnije, jednom od ljudi koji su tada bili u Vladi, zašto ne reći doći vam na

svjedočenje ovdje Slavko Linić, rekao „da sam ja vas tako gonio, pa našao bi barem za krivo parkiranje, ovako ništa“. Dakle prošao sam ja kroz strašno sito i rešeto, ovo mi je treće istražno povjerenstvo i gospodine predsjedniče ne razvodnjujem, ali kao kuriozum moram ispričati.

Na prvom istražnom povjerenstvu, sjedim ja ovdje kao svjedok, a s druge strane sjedi osoba koja je predsjednica uprave trgovačke društva koje je među osumnjičena da je nestala pšenica. I ona mene kao članica povjerenstva ispituje da nek' ja njoj kažem di je ona maznula pšenicu.

To je vaša stranačka kolegica dugogodišnja pa promislite koja je.

PREDSJEDNIK:

Ne znam koja je, ali to je zanimljiva svakako situacija, međutim znate da povjerenstvo bira Sabor pa očito su svi kao i mi imali povjerenje Sabora i da to obave.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ali osnuje se povjerenstvo i u povjerenstvu sjedi osoba koja je odgovorna za nestanak pšenice i ona mene istražuje di je ta pšenica.

PREDSJEDNIK:

Gospodine Škegro, ako je netko kazнено osuđen onda možete govoriti da je odgovoran, to je pod jedan. Sami ste sad rekli što ste prolazili pa je bio rezultat nula, to je jedno.

Drugo, sjedi u povjerenstvu onaj kog izabere Sabor, izvolite.

JOSIP BORIĆ:

Znači, po vašem sadašnjem svjedočenju, vi ste u razdoblju 2000. pa prve dvije gotovo godine tog mandata bili politički praktički progonjeni jer je rezultat svega toga bilo ništa, nula nakon svih obavijesnih razgovora, svih istraga itd.

Ali recite nam...

.../Upadica Škegro: Uz ispriku jednoga kolege nakon jedno tri godine./...

PREDSJEDNIK:

Dobro, izvolite kolega Maras.

Samo malo, imamo povredu Poslovnika.

GORDAN MARAS:

Ja vas zbilja molim, to je pričam ti priču, ajmo kasnije na kavu, ovo su pričice koje nemaju veze s ničim.

Vi ste bili politički progonjeni, kakve to veze ima sa Agrokorom?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ima jer će vam taj doći isto svjedočiti ovdje.

GORDAN MARAS:

Tko?

BORISLAV ŠKEGRO:

Slavko Linić.

GORDAN MARAS:

On vas je politički progonio?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, on mi se ispričao.

PREDSJEDNIK:

Dobro, ali ovdje još uvijek ne ispitujemo moguće svjedoke što je bilo, dakle da, možete nastaviti s pitanjima, ali stvarno ajmo biti na nekakvoj temi koliko je moguće.

Dakle, ako je svjedok ovdje bio politički progonjen zbog Agrokora kao što sad kaže Todorčić i ne znam ni ja tko,

onda možemo. A ako ne dovodite u taj kontekst, onda ne vidim šta ćemo dalje razgovarati. Izvolite.

JOSIP BORIĆ:

Kako se zvala ta gospođa koja je bila u istražnom povjerenstvu za pšenicu koja je vas optužila za ono što je radila?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospođa Dragica Zgrebec.

JOSIP BORIĆ:

I zadnje pitanje, evo čuli smo ovdje od jednog kolege znači da prate vaša kretanja, da znaju gdje sjedite, pijete kavu, oni su iz MOST-a, bojite li se njihovih istraživanja?

.../Upadica Škegro: Čega?/...

Njihovih istražnih radnji.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Kolega Lovrinović se javio.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Hvala gospodine predsjedniče.

Ja bi ipak da se vratimo na pravi smisao ovog saslušanja, a ne da pravimo igrokaze, moram barem ovo jednu rečenicu reći gospodine predsjedniče, pred sobom imam ovaj materijal koji je ovdje već prezentiran, to je nalaz financijske policije od 15.3.1994. godine.

Ovdje su svi koji sjede upoznati sa ovim materijalom, je li gospodine Škegro točno da ste vi bili član savjeta HNB-a?

BORISLAV ŠKEGRO:

Da, ja sam sa ponosom bio član savjeta HNB-a od, mislim da je bio siječanj ili veljača 1992. godine, ...

. / .

... puni mandat pet godina sve do dakle '97. godine kad više nisam bio član Savjeta HNB-a.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Hvala lijepa.

Znači da ste mogli izravno jer ste aktivno utjecat na monetarnu politiku, kreditnu itd. To ste sad znači potvrdili jer ste bili član savjeta. U ovom materijalu poznato vam je da je u to vrijeme da ne čitam odobren samo skraćeno i kredit iz primarne misije Hrvatske narodne banke sustavu Agrokor preko Zagrebačke banke.

Recite jeste li upoznati sa tim slučajem i smatrate li da je to problematično ili nije i da li ste vi upoznati sa ovim nalazom Financijske policije?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja sam jako dobro upoznat samo radi točnosti i preciznosti. Koliko sam vidio u medijima ovo gdje Grmoja ganja Šeksa. Kredit je odobren 1991. godine, par dana prije pada Vukovara, '91. godine. Mene nema ni nacrtanoga nigdje ni u Narodnoj banci, ni u Vladi, ni u ničemu drugome. Dakle, to je bio kredit o kojem govorimo.

Kasnije postupanjem i Financijske policije i Narodne banke itd. dolazite do tih materijala u kojima sad ne znam na koji način ćete povezati mene sa kreditom koji je Zagrebačka

banka odobrila nekome '91. godine, a ja dolazim u Vladu '93. godine. Dolazim u Savjet Narodne banke prvi početkom '92. godine i vama za informaciju onog trena kad sam postao i član Vlade ja više nisam sudjelovao u glasovanju ni na jednoj odluci, glasovanju u Savjetu Narodne banke što možete provjeriti zapisnički jer je to neprimjereno bi bilo.

Ali sam itekako sudjelovao u radu tog Savjeta jer je koordinacija monetarne i ekonomske politike itekako pozitivna stvar. Mislim da i danas ministar financija sjedi na sjednicama Savjeta ponekada ili netko od njegovih državnih tajnika, ali nema pravo glasa.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Vi jako dobro znate da se kredit iz primarne misije ne daje bilo kome. Ovo sasvim jasno potvrđuje, dakle naša je ovdje misija političkog povjerenstva da nam kažete što vi mislite iako je '91. godine zašto je baš Agrokoru odobran kredit iz primarne emisije?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče, budući ja znam iz prijašnjih vremena te ljude, te neke vrlo časne ljude. Guverner Hrvatske narodne banke je bio pokojni profesor ja ću reći veliki Ante Čičin-Šain. Ante Čičin-Šain koji je bio član HSLS-a nikada član HDZ-a i njega su kao člana HSLS-a 1990. godine nakon

balvana u Kninu je predsjednik Tuđman na prijedlog drugih stručnjaka sugerirao Saboru da izabere njega kao guvernera.

Da vi meni tvrdite da je Ante Čičin-Šain u 11 mjesecu '91. godine imao nekakve nečasne namjere to kao njegov student i kao njegov kolega sa gnušanjem odbijam.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Neću to komentirati, to je naravno vaše pravo. I ja bih mogao sa gnušanjem mnogo štošta komentirati, ali od toga ću se suzdržati jer to nije predmet ovoga Povjerenstva. A posebno ću voditi računa jer vidim da ste dosta emotivni, pa postavljat ću mirno pitanja.

Vidite to je doba ekspanzije. Tim kreditima su se kupovali DIP Turopolje iz Velike Gorice, prva hrvatska tvornica ulja, Agroprerada iz Ivanić Grada itd. Pa prema tome, drugi krediti koje je odobrila Zagrebačka banka iz 11. veljače '93. kad ste i bili u Hrvatskoj narodnoj banci, znači u Savjetu to vam je trebalo bit poznato i poznato vam je. Dakle, da ne čitam koliki su iznosi itd.

Služba društvenog knjigovodstva i ono što je zanimljivo Direkcija za kontrolu Hrvatske narodne banke utvrdila je nepravilnosti u korištenju ovih kredita koje je odobrila Zagrebačka banka, vi ste bili član Savjeta, pa prema tome kako to da ovo što se desilo neću reći da nije sankcionirano nego je li ovo vama sasvim dovoljan znak ili

početni znak ili dio argumentacije da je sustav Agrokora u to vrijeme imao političku podršku koja je išla preko banaka?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ovo mi je novo otkriće politička podrška preko banaka. Onda trebamo ustanoviti tko je upravljao Zagrebačkom bankom. To ćete imati izvanrednog svjedoka idući tjedan kad dođe gospodin Luković da vam kaže tko je na njega i na koji način politički utjecao.

Ali gospodine zastupniče, ja vas cijenim i kao profesora monetarne ekonomije. Vi jako dobro znate tko je i kada po prvi puta ukinuo kredite iz primarne emisije tzv. selektivne kredite. To je bilo negdje ovdje u ovom dijelu zgrade doslovce na mojoj prvoj sjednici Vlade, o tome sam danas već govorio.

Ja sam tada početkom '93. godine i koristeći saznanja koja sam imao kao član Savjeta Narodne banke vidio da se radi o jednom besmislenom sustavu koji je svakim danom sve više i više poticao hiperinflaciju, u kojoj su ekonomski računi postali besmisleni, kad se cijene mijenjaju svaki dan. Ali molim vas svaki dan. Ovdje ja znam da ima mladih ljudi koji uopće ne znaju o čemu ja pričam kad govorim o hiperinflaciji koja je trajala do 10 mjeseca '93. godine. Oni to sebi ne mogu predočiti šta znače hrpe papira koje ništa ne vrijede. Vi

idete u dućan sa ciglama, doslovce sa ciglama novčanica koje su bezvrijedne.

Jedan od ključnih momenata koji je u tom antiinflacijskom, antihiperinflacijskom programu trebalo napraviti je osloboditi Središnju banku od bilo kakvih sjetvi, žetvi, brodogradnji, kampanja i ne znam čega tzv. to je vama jako dobro poznato iz Jugoslavije naslijeđenih kredita iz primarne emisije ili tzv. selektivnih kredita. Zašto selektivnih?

. / .

Jer se moglo dobiti samo za selektivne namjene, za sjetvu proljetnu pa je trebalo kupiti žito, gorivo itd. Ja sam to kao potpredsjednik Vlade ukinuo, ja sam mijenjao te zakone, a vi me pokušavate dovesti u vezu sa onima koji su unutar banke nekakve možda nepravilno dodijelili kredit.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Gospodine Škegro, vama je dobro poznato da kad sjedite u Savjetu Hrvatske narodne banke onda vas mora biti briga o onome što rade banke. Znači regulator bio, vi ste član Savjeta Hrvatske narodne banke.

Zašto niste pokrenuli pitanje odgovornosti za ovakvo nepravilno korištenje kredita od strane znači bez obzira što je došlo od Zagrebačke banke, ali vi ste bili nadređeni kao Hrvatska narodna banka kao regulator. Nemojte nam držat predavanje o primarnoj misiji o tome znamo.

Odgovorite precizno.

BORISLAV ŠKEGRO:

Bojim se da ne znate, ali sad ću vam odgovoriti.

Dakle, ja kao član Savjeta Narodne banke nikada, ne znam i drugi članovi sigurno isto nismo dobili nikakvu informaciju u tom trenutku da su uočene neke nepravilnosti u bilo kojoj banci, pa tako i Zagrebačkoj, niti je to bilo moguće. Koja bih ja saznanja imao sjedeći u Savjetu Narodne

banke da je neki tamo činovnik u Zagrebačkoj banci napravio nešto protuzakonito. Pa dajte budite ozbiljni!

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Ja ću bit ozbiljan. Vidite na ovom papiru piše, dokumentu, ne papiru da je bila Inspekcija Hrvatske narodne banke i to Direkcija za kontrolu Hrvatske narodne banke. Ona je dakle sačinila zapisnik. Vi znači prenosite odgovornost da tamo neki činovnik iz Hrvatske narodne banke nije vama svim članovima savjeta HNB-a dao svoj nalaz, a i nalaz Financijske policije, to hoćete reći.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, možda je i dao gospodine dragi, ali prije 25 godina. Ne znam da li je dao i na Savjet, da li je to bilo formalno točka dnevnog reda na Savjetu Narodne banke. Stvarno očekujete od mene da vam cijelu povijest sažmem u tri sata i da vam ispričam sve što se dešavalo od '91. do danas.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Znači utvrđen je prekršaj, utvrđeno je nepravilno korištenje kredita iz primarne emisije. U drugom slučaju od Zagrebačke banke utvrđene su nepravilnosti u kupovini, o nenamjenskom korištenju tih novaca u preuzimanju trgovačkih društava, a to je priča o rastu i razvoju Agrokora usporedo sa

razvojem Hrvatske države, odnosno političkih struktura koje su trebale intervenirati u ovom slučaju, a vi evo kažete da niste znali, da nije bilo papira, da su neki drugi odgovorni.

A ja podsjećam, vi ste bili član Savjeta Hrvatske narodne banke, potpredsjednik Vlade za gospodarstvo, ekonomski savjetnik doktora Tuđmana, dakle moglo bi se reći drugi čovjek u državi.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ufff to je, možda godi ovako, ali to je jako opasno, znate. Odmah neprijatelja steknete makar se radi o prošlosti. Gospodine zastupniče, meni je jasno da vi želite koliko govorili da ne radite predstavu, vi radite predstavu ovdje i govorite u formi pitanja, konstatacije koje nemaju veze sa ničim.

Dakle, ništa loše nismo napravili u to vrijeme. Taj papir sa kojim vi mašete je već dobro poznat jer već nekoliko dana cirkulira. I sada vi 2017. godine pokušavate naći poveznicu negdje do Plenkovića, preko Šeksa koji je dobio neke papire pa nije ... Pa nemojte!

PREDSJEDNIK:

Dobro, sad ulazimo u komentar. Imali ste pitanje, odgovorite. Sjećate se, ne sjećate idemo dalje.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine predsjedniče jako cijenim kako vodite sjednicu i dopustite mi samo da kažem da prepoznajem insinuaciju i podmetanje za razliku od škakljivog pitanja.

PREDSJEDNIK:

Dobro, gospodine Škegro ja ću vam sad ovo što sam već rekao dosta smo dugo ovdje i par puta sam rekao. Kad izađete sve ove kamere će vas slijediti, stanite pred njih, recite sve što mislite o bilo kome i insinuacijama itd. Hajmo se ovdje koncentrirati, imamo još pitanja, imamo svjedoka koji čega već sat vremena. Ovo ne prigovaram vama. Dok ima pitanja tu smo, ali idemo pitanja, mi ćemo se kao zastupnici svi nastojati ograničiti na pitanja. A vi idite u odgovore bez komentara. Kažem imat ćete priliku što god.

Izvolite dalje kolega.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Ja molim gospodine predsjedniče da me zaštitite i sve članove predsjedništva od kvalifikacija da mi insinuiramo. A zašto nije? Dopustite moram odgovoriti na ovaj komentar. Zašto od tada do 2017. nitko nije potezao? Pa zato i jesmo u problemima. Da nema sad ovakvih ljudi i stranaka ne bi još 117 godina nitko ništa radio.

I sad ću postaviti pitanje. Znači nemojte nam docirati molim vas, imali ste priliku. I druga stvar, javljaju mi gledatelji ovdje, bune se da je prekinut prijenos i da je stavljena emisija u nekim digitalnim odašiljačima. Ja vas molim je li netko javio iz ove sobe da je vrijeme, da su opasna pitanja, da se prekine program? I sad nastavljam pitanje.

PREDSJEDNIK:

Dobro, sad nastavite sa pitanjima.

prof.dr.sc. IVAN LOVRINOVIĆ:

Kao prvo provjerite molim vas je li ovo točno što sam ja rekao. Drugo, zašto je prekinuto? Javnosti, treba javnosti ovo objasniti. Znači to je u interesu čitavog Povjerenstva. Jer meni nije stalno ni do HDZ-a, ni do SDP-a, ni bilo koga nego da ljudi vide istinu ili bilo koje druge stranke, da se razumijemo.

Dobro. Budući da se puno toga ne sjećate, kažete da insinuiramo, papire ne priznajete, a ovo je tek papir koji jedan papir koji je uspio doći. A šta će tek biti kad dođe dokumentacija.

Ja ću vas pitati još dvije stvari? Jeste li ikad surađivali sa Nighthhead investicijskim fondom i ostvarivali bilo kakav kontakt?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ne, nikada niti znam što je taj i kakav je taj fond kad ste već potegnuli nešto to pitanje i budući je silna buka bila oko tog jednoga fonda. Reći ću samo da se u hrvatskoj javnosti sustavno stvara jedan odium prema jednom sasvim zakonitom i legalnom fondu ...

. / .

... kojega se u popularnom žargonu američkom zove .../Govornik govori engleski./... koji se kod nas na ružan način prevodi kao strvinarski. Dakle, to je vrlo korisna vrsta fondova. To su oni fondovi koji kad propadne nekakve financijske organizacije, dolaze te ostatke pokušati iskoristiti na najbolji mogući način.

Oni ne dolaze da bi nešto uništili, nego kad je već nešto uništeno onda dođu.

.../Upadica: Dobro. .../Govornik se ne razumije.//...

Dakle, nisam i to isto smatram insinuaciju, pa vi iskočite iz cipela i recite da

PREDSJEDNIK:

I ponovno nemojte komentirati pitanja, kažem vam idemo dalje.

.../Upadica se ne čuje./... Sad je kolega Brkić.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem predsjedniče.

Ja osobno se ne osjećam ugroženo od strane svjedoka i ne morate me štiti kao velike istražitelje gospodina Lovrinovića i

.../Upadica Predsjednika: Štitim dignitet svakog, pa ću i vaš./... Dobro, nema potrebe.

.../Upadica Predsjednik: Pustite, ja ću procijeniti./...
Gospodine Škegro, tijekom '99. u siječnju mjesecu ste jednom prilikom izjavili iz javnih izvora, da je megalomanija Agrokora prekršila svaku mjeru, a to je bilo u svezu preuzimanja, pokušaja preuzimanja Dione od strane Agrokora.

Što ste pod time mislili? I da li je tada, da li ste bili upoznati, sa tim akvizicijama, odnosno, pokušajem akvizicije, Agrokora od strane Dione i da li je u konačnici Agrokor uspio u tom svom naumu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Kažete '99. u siječnju, kroz maglu. Kroz maglu se toga sjećam, a znate da sve drugo se sjećam, pa nije izbjegavanje. Pa, šta, našli ste to u nekom intervjuu mome?

.../Upadica: Iz javnog izbora./...

.../Govornik naknadno uključen./... govorio sam ranije o tome, da je, kad sam govorio o slučaju razgovora moga, sa predsjednikom Tuđmanom, na temu Podravke, da je to na istoj crti bilo.

Agrokor je u to vrijeme bio vrlo agresivan u rastu i razvoju, ovaj konkretan slučaj sa Dionom, nisam, se vjerujte njime bavio, jer nisam imao osnove po kojim se bavio. Dakle, netko me pitao šta mislim ja o jednom poduzetniku koji namjerava rasti još i više. Pa sam tako rekao.

MILIJAN BRKIĆ:

To ste rekli predsjedniku Tuđmanu? Dakle.

.../Upadica se ne čuje./...

PREDSJEDNIK:

Imate još? Dobro i sad se javio još kolega Grmoja.

Izvolite.

NIKOLA GRMOJA:

Još malo o ovom kreditu Zagrebačke banke. Istina je da je on dodijeljen '91.g. to nitko nije sporio i o tome se javno govorilo. Ono što je zanimljivo da je 2015. jedan naš građanin uputio dopis prema HNB i pitao je kakav je to prijestup prema tada važećim zakonima i odredbama bio, ako su se nenamjenski potrošila sredstva.

Onda HNB to potpisuje, Boris Vujčić guverner HNB odgovora. Nepoštivanje odluka koja je 1991. g. vezano uz korištenje sredstava primarne emisije donosila Narodna banka Hrvatske, bilo je sankcionirano kao privredni prijestup temeljem tada važeće uredbe o Narodnoj banci Hrvatske.

Prijava za privredni prijestup, podnosila se okružnom javnom tužilaštvu, koji je kasnije postalo okružno državno odvjetništvo. Na temelju podnesene prijave okruženo javno tužilaštvo je odlučivalo o podizanju optužnog prijedloga za, samo čas, aha, optužnog prijedloga za privredni prijestup, te

optužni prijedlog podnosilo na odlučivanju tadašnje mjesnom nadležnom okružnom privrednom sudu.

Znači to je odgovor HNB-a. Ono što je zanimljivo, vi ste 1993. bili u savjetu HNB. Točno ili netočno?

BORISLAV ŠKEGRO:

Već smo 5 puta rekli da jesam.

NIKOLA GRMOJA:

U tom trenutku, znači upravo u to vrijeme, direkcija za kontrolu Narodne banke Hrvatske, je izvršila kontrolu u Zagrebačkoj banci, sastavila zapisnik, konstatirala nepravilnosti, i vi ste ovdje koliko sam ja shvatio kolegu Lovrinovića, odnosno, vaš odgovor na njegovo pitanje rekli da vi niste u savjetu HNB bili upoznati sa nepravilnostima, koji su se dogodili u dodjelu kredita jedne od najvažnijih hrvatskih banaka u tom trenutku.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine Grmoja, meni je jako simpatičan vaš način, kako vi pokušavate od nečega napraviti veliku stvar. Ja .../Govornik se ne razumije./... da zadržim pristojnost ću reći ono što sam već rekao, ne sjećam se tog dijela, ali ne zato što bi podcjenjivao bilo što.

Nego je prošlo jako puno godina i vi iz činjenice da sam ja u nekom vremenu bio član savjeta Narodne banke, ako mislite da sam trebao znati, sve što su radili pojedini dijelovi Narodne banke, a njih ima jako puno, onda se jako varate.

Nemate tu ništa i ja vas molim da maknete tu temu, barem ne samnom. To kad dođe vam ovdje direktor Zagrebačke banke, onda ga pitate tko je .../Govornik se ne čuje./...

NIKOLA GRMOJA:

Gospodine Škegro nećete vi određivati, ovdje kakva ću ja postaviti.

.../Upadica: I vi meni, što ću ja reći./... Ja sam ovdje izabran od Hrvatskog sabora i imam pravo postaviti pitanja, za koja smatram da su važna i bitna. Molim vas da se suzdržite od komentara na moja pitanja i nemojte mi predlagati da preskačem bilo koju temu, za koju ja smatram da je bitna i važna.

BORISLAV ŠKEGRO:

A ja ću reći, ono što ću ja reći, a ne što bi vi htjeli da ja kažem.

NIKOLA GRMOJA:

Vi ste rekli, evo Borić vas tamo hvali. Vi ste rekli, da znači, niste imali saznanja o ovim nepravilnostima, koja je utvrdila direkcija za kontrolu Narodne banke Hrvatske?

BORISLAV ŠKEGRO:

U ovom trenutku se ne sjećam, da li sam tada imao saznanja. To je najprecizniji odgovor. Dakle, u ovom trenutku nakon 25 g. se ne sjećam da li sam '92 ili 093. imao nekakva saznanja o tome što vi smatrate da je nekakva silno velika stvar.

Jeste li svjesni toga, da ako ste imali saznanja, vi tvrdite sad da se ne sjećate jeste li ili niste. Jeste li svjesni vaše odgovornosti kao člana savjeta Narodne banke Hrvatske, da ste kada ste vidjeli da izostajemo reakcije institucija, ja sam pročitao, koja je trebala biti reakcija institucije...

. / .

... je li vam palo na pamet kao odgovornom građaninu, kao članu savjeta Narodne banke Hrvatske da podnesete kaznenu prijavu protiv odgovornih osoba?

BORISLAV ŠKEGRO:

Ja bi vas najprije zamolio da se ne derete na mene i da mi ne držite tu lekcije ne samo zbog godina nego zbog toga što uporno pokušavate...

.../Upadica Grmoja: Postavio sam vam pitanje, molim vas da mi odgovorite./...

Ja vam odgovaram ono što ću ja reći a ne što bi vi htjeli da kažem. Nemojte biti bezobrazni.

NIKOLA GRMOJA:

Hoćete li mi odgovorit na pitanje? ja vam ponovno postavljam pitanje, jeste li svjesni da ako ste imali saznanja o tome da su se sredstva od kredita nenamjenski potrošila, da ste imali odgovornost reagirati i podići kaznenu prijavu?

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine Grmoja, članovi savjeta ne podnose kaznene prijave pa ja stvarno gospodine predsjedniče, ja vas molim da me zaštitite od ovih potpuno neukih i primitivnih napada.

PREDSJEDNIK:

Ja sam vas upozorio već.

Ajmo zadržati razinu, pitanje nije bilo bezobrazno, pitanje je možda bilo uporno jer se ponavlja ali kolega ima pravo na to. Vi se trebate suzdržati od bilo kakvih komentara pogotovo ne na račun zastupnika osobno, načina...

.../Upadica Škegro, ne čuje se./...

I u redu, to ste odgovorili, idemo dalje.

BORISLAV ŠKEGRO:

.../Govornik nije uključen./... kad će biti uključeno, isključeno, u današnjem svijetu, ja gledam vi svi ovdje, pardon, većina...

PREDSJEDNIK:

Pardon, sad ću vas prekinuti, odgovarajte na pitanja. To što mi spominjemo ili ne, nije vaš problem. Ajmo dalje.

BORISLAV ŠKEGRO:

Gospodine zastupniče, mogu jednu sugestiju dati?

PREDSJEDNIK:

Ne, dat ćete je kad završimo. Ajmo.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ali radi se o načinu rada povjerenstva.

PREDSJEDNIK:

Pa kad završimo ćete mi ju dati, stat ćemo sa strane, dat ćete mi sve sugestije, sad idemo završiti.

BORISLAV ŠKEGRO:

Ok, super.

NIKOLA GRMOJA:

Za kraj jedno pitanje, budući da ove nepravilnosti koje je utvrdila financijska policija, direkcija Narodne banke Hrvatske, da nisu rezultirale bilokakvim epilogom, koga smatrate odgovornim ako ne smatrate odgovornim vas kao člana savjeta Narodne banke Hrvatske? Tko bi trebao biti, rekli ste da sam primitivan i neuk, ja bih vas molio da me vi uputite da kažete tko je odgovoran za to?

BORISLAV ŠKEGRO:

To će vam najbolje odgovoriti pravnik, evo imamo ovdje vrsnoga pravnika kada netko podnese prijavu, kome ide ta prijava, tko je dalje trebao postupati.

Da vam pomognem malo, ista ta financijska policija je 1990. i koje godine je bila Dubrovačka banka, '97., 98.,

podnijela 47 kaznenih prijava u slučaju Dubrovačke banke i onda pogledajte to u transkriptima kome je podnijela, tko nije postupio.

Ja sam postupio po onome što sam trebao, sve što sam trebao napraviti sam napravio, tko je idući u lancu, pa ne trebam valjda ja objašnjavati, saborski ste zastupnik i to sigurno znate.

NIKOLA GRMOJA:

U kojem lancu ste napravili, što ste napravili, možete li pojasniti?

BORISLAV ŠKEGRO:

Rekao sam da sam poslao financijsku policiju u Dubrovačku banku kojoj je tada bio direktor Neven Barač.

PREDSJEDNIK:

Dobro, ovdje sad izlazimo potpuno izvan konteksta Agrokora osim ako je financirala.

BORISLAV ŠKEGRO:

Financijska policija je podnijela, sjećam se točno broja, 47 kaznenih prijava. Zamjenik tadašnjeg ravnatelja, Miloloža je to javno na otvorenoj sjednici Vlade recitirao.

Pogledajte gdje je to završilo i tko je odgovaran za to što je završilo nigdje.

NIKOLA GRMOJA:

'94. u ovom slučaju o kojem govorimo je financijska policija utvrdila nepravilnosti ali je već '93 godine direkcija HNB-a utvrdila nepravilnosti a vi ste bili član savjeta i smatrate da niste odgovorni, da ništa niste trebali poduzeti?

BORISLAV ŠKEGRO:

Smatram da nisam odgovoran i da ništa nisam trebao poduzeti kao član savjeta Narodne banke.

NIKOLA GRMOJA:

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Dobro, ako smo iscrpili sva pitanja, ja se vama zahvaljujem, sugestije možete sad davati, nakon, komentirati vani.

Kolegice i kolege, mi imamo drugog svjedoka koji čeka ali 5 minuta pauze, ok.

STANKA U 16,25 SATI.

NASTAVAK NAKON STANKE U 16,30 SATI.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Nastavljamo. Ja se prvo ispričavam što ste čekali. Svjedok prije vas je imao puno za pričati pa je malo se produžilo. Evo čujem da ste dobili tost, pa bar niste gladni.

.../Upadica Jašić: Da, uzeo sam tost jer preskočio sam već ručak da malo smršavim./...

E žao mi je.

.../Upadica Jašić: Da ne dođe do dekoncentracije./...

Odlično. Ima nas dovoljno, kvorum je tu.

Dakle, ja vam se zahvaljujem na dolasku.

Prvo upozorenje znači morate govoriti istinu, sve reći što vas pitamo osim onog što bi vas moglo izložiti osobno kaznenom progonu. Znate zašto smo vas zvali.

Kolege pitaju po nekakvom, ne po nekakvom nego po redoslijedu javljanja. Postavljaju vam pitanja, a vi odgovarate i to je to.

Evo stavljam tko se javlja?

.../Upadica: A mogu li ja nešto reći prije toga?/...

Može, može.

ZORAN JAŠIĆ:

Pa evo baš sam rekao kod ulaza gospodinu Brkiću, kad sam bio mlad asistent onda sam morao prihvaćati predavanje u tri sata, onda bih se ispričao studentima da mi opada krivulja koncentracije.

.../Upadica predsjednik: Dobro./...

Međutim, kad sam postao profesor nikad nisam zakazivao ispit u tri sata jer onda ne bih bio objektivan u procjenjivanju, pošto su studenti morali ići na ručak i ne stignu na vrijeme.

Prema tome, a s druge strane u drugom dijelu 20 godina sam bio sveučilišni profesor, onda 20 godina u diplomaciji gdje sam neobično zahvalan predsjedniku Tuđmanu da mi je ukazao takvo povjerenje.

U azijskim zemljama, u muslimanskim zemljama vas puštaju da čekate toliko do izdržljivosti da vide da li vam je stalo do ugovora sa njima. Prema tome i tu neko iskustvo, iz toga se iskustva može učiti. A inače u diplomaciji važi pravilo da je točnost uljudnost .../Govornik se ne razumije./... Ako ne dođete na vrijeme onda se uvrijedi gost da ga niste pričekali. Ali to je već povijest diplomacije, nije bitno.

Evo ja sam spreman da idemo.

.../Upadica predsjednik: Hvala./...

Ovo sam shvatio kao povijest javnih financija 25 godina je dovoljno da bi se mogla početi pisati povijest javnih financija.

.../Upadica predsjednik: Ja ne znam, ja nisam ekspert za javne financije./...

Ja sam bio profesor javnih financija i ekonomik obrazovanja na Ekonomskom fakultetu prije nego sam se otisnuo u te vode najprije kao ministar financija, onda kasnije u diplomaciju.

.../Upadica predsjednik: Od kad do kad ste bili ministar financija?/...

Ministar financija sam bio ukazom u Narodnim novinama od 12. kolovoza 1992. u Vladi premijera Šarinića do 9 mjeseca '94. kad mi je predsjednik Tuđman ukazao povjerenje, onda me je poslao za veleposlanika Republike Hrvatske pri Europskoj uniji u Bruxellesu, mukotrpno i teško.

PREDSJEDNIK:

Kolegice i kolege, ima pitanja?

Ja ne znam vi ste bili predloženi kao svjedok, izglasani ste kao svjedok, pa evo da vidimo.

NIKOLA GRMOJA:

Budući da su kolege iz HDZ-a predložili gospodina, a vidim sad da nema nikakvih pitanja, vjerojatno je bio razlog

da se ovaj postupak malo odugovlači ali dobro evo ja ću postaviti jedno pitanje.

Znači bili ste u ovom periodu u kojem ste rekli ministar financija. Je li razlog znači vašeg odlaska na ovu funkciju veleposlaničku bio samo znači povjerenje predsjednika Tuđmana koji je želio da vi odete na tu funkciju ili ste i vi imali želju otići s mjesta ministra financija?

ZORAN JAŠIĆ:

Kad se jednom kao čovjek rođen na otoku, na kamenu gdje vas dobro propuše bura ispod Svetog Jure i Biokova, u Makarskoj sam završio srednju školu, onda se morate namučiti da dođete do kontinenta. Zato ja svim ljudima s kontinenta kažem pazite ja sam uporan čovjek, ja sam rođen na kamenu i ja moram izdržati.

I tako sam onda želio otići u široki svijet, otišao u diplomaciju i ja sam želio u diplomaciju ali činilo se da u kadrovskoj politici sadašnjoj je rečeno e nećeš odmah u diplomaciju, moraš najprije malo odraditi i to. I ja sam to prihvatio kad je Šarinić predložio, rekao možete odmah ići predsjednik je rekao Bruxelles ili ministar financija.

Ja reko dobro, pa ćemo to pokušati. To je bio veliki izazov gdje sam onda došao do zaključka i žao mi je da kasnije nisam imao šanse predavati studentima, da zaključim cijeli period svog, funkcije u svojstvu ministra financija, da je

prirodna strana kemija jer su porezi mali pritoci koji pritiću zavisno od vremenskim prilika i neprilika, najlipši izvor porez na promet, a kasnije PDV.

Ja sam se bavio porezom na dohodak, a moj bivši student prethodnik danas ovdje je bio Škegro koji je uveo PDV. PDV je gospodin Roze nazivao tvornicom novca. I gospodo ja vam želim reći, jer ipak je važan i kontekst onoga koji ovdje svjedoči da ja nisam bio slučajno Humortov stipendista, a Humortovi stipendisti nisu birani po partijskoj liniji, nego po liniji da znate nešto njemačkog. Na glasovitom Sveučilištu Goethevom u Frankfurtu gdje je moj mentor bio profesor Fritz Laimark a tamo ne bih dospio da nisam imao glasovitog mentora u Zagrebu. Najvažniji vam je mentor ne zgrada u koju odlazite. U Ekonomskom institutu gospodina Rikarda Langa, a onda mog profesora Hanžekovića prvog ministra financija ove zemlje nakon stvorene nove Hrvatske države.

I kao ministar financija tražili smo pomoć, vi znate kako je to bilo se boriti sa 800 000 izbjeglica i prognanika, kakvi su to problemi bili u to vrijeme. Međutim, prethodni studij u Americi poslijediplomski razvoja i financija pa sam prolistao malo šta sam tamo učio. Kad je došao gospodin Wotson i gospodin Wotson meni drži predavanja iz ...

...5 poglavlja .../Govornik se ne razumije./... knjige. Rekao gospodine Watson, vi nama govorite o fizici, mi trebamo kemiju. Gospodine Ministre, .../Govornik se ne razumije./... je to kemija, reko, mi imamo 800 tisuća izbjeglica i prognanika, nama treba financijska pomoć, treba magična riječ cash. A ja govorio premijeru Šariniću pa mu onda pokoj duši, u ložionici sve manje ugljena. To je metafora bila za prihvati.

Prihodna strana i kemija, koliko imamo prihoda, rashodna strane se gradi u ovoj kući kada zastupnici ponekad olako dignu ruku za neka prava gdje onda svatko dolazi na kraju mjeseca sa svojim potraživanjem. Vi ste obećali mirovine, vi ste obećali mirovine, vi ste obećali doplatak, vi ste obećali, ako prihodna strane ne generira, kemija prihode a rashodna fizika ostaje čvrsta onda se dešava alkemija, alkemija, to je izraz za javni dug. Toliko kao uvod.

Da bismo dobili pomoć za izgradnju poreznog sustava, pokojni Pero Jurković, moj prijatelj i sreća, moj prijatelj i vrhunski hrvatski ekonomista mi smo prethodno gospodo morali održati predavanje na najstarijem Sveučilištu u Njemačkoj Heidelbergu.

Nijemci, nitko nama ništa nije poklonio, oni su prema nama imali simpatije i .../Govornik se ne razumije./... ali kada se radi o novcu prestaje svaka sentimentalnost. Mi smo održali predavanje, oni su .../Govornik se ne razumije./... dali i došao je profesor Rosse i s njime sam radio na porezu na dohodak i

naravno uvijek je tinjala želja da idem u diplomaciju. Postavilo se pitanje korištenja FAR programa i onda sam i ja mogao odlučiti da odmah idem tamo ali rekli su, ah moraš malo odraditi malo tu.

I nije mi žao da sam to odradio, to su bila, to su bila doista teška vremena jer smo morali raditi na sistemskim stvarima, ne zaboravite inflacija '93. je bila do 1000%, potpisao sam jednu tamo kada sam sada se pripremao za ovaj seminarski rad danas, pročitao sam da sam potpisao novčanicu od 2000 hrvatskih dinara, zna se onda koja je inflacija kada su apoeni veći i naravno, dobili smo tu pomoć, došao je profesor Rosse, dovodio je svoje profesore, to smo odradili, stvorili stabilizacijski program, bavili se sa pitanjem obnove, sada mogu citirati Narodne novine, ako vas zanima.

.../Upadica predsjednik: Ne, ne, ne, sve u redu./...

A ne, ne znam, dobro ako je .../Govornik se ne razumije./... tri kategorije ovih, ali ujutro bih u kabinetu čekao čovjek iz .../Govornik se ne razumije./... borac i kaže moja je kuća u trećoj kategoriji a vi ste mene stavili u prvu kategoriju. To treba riješiti.

Dolazi i tajnica, kaže ministre tu vam je došao šef brodogradilišta, on je već pokojni, isto tako, ja kažem pa jel' on bio najavljen. Kaže pa nije. Onda mene zove pomoćnik Branko Štulić, ja bih ga na vašem mjestu ipak primio, znate da ne bude štrajka radnika u brodogradilištu.

.../Govornik se ne razumije./...

PREDSJEDNIK:

Ja ću vas sada malo zaustaviti, zaustaviti, malo smo otišli izvan teme.

Dakle kolega Grmoja imate još koje pitanje?

NIKOLA GRMOJA:

Ne, mogu samo izraziti zadovoljstvo da imamo konačno jednog svjedoka koji je ovdje došao ovako dosta slobodan što pokazuje da i ne osjeća bilo kakvu odgovornost tako da mi je bilo ugodno slušati ove vaše.

PREDSJEDNIK:

Dobro, vaše zadovoljstvo ćete izražavati drugom prilikom.

.../Upadica se ne čuje./...

Ne, ne, ne, ne, samo malo, samo malo, idemo po redu.

Kolega Čuraj.

STJEPAN ČURAJ:

Evo, zahvaljujem vrlo kratko, vi ste bili ministar financija i kao takav ste pretpostavljam po funkciji bili i član Upravnog vijeća Fonda za privatizaciju. Je li tako?

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik naknadno uključen./... kada je bio direktor Penić, da.

STJEPAN ČURAJ:

Dobro.

Kao takav, dakle u vremenu '93., '94. Agrokor stječe društva Zvijezda, DIP, Ledo, Konzum, Silos, Bobi, Solanu Pag, da li imate nešto sa samih sjednica upravnih vijeća, bitno za podijeliti sa ovim odborom.

I ono što sam pitao i prethodne kolege da li znate okolnosti u kojima su stjecane te tvrtke ili da li je na vas vršen bilo kakav pritisak.

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik naknadno uključen./... konkretno o 30 točaka za koje je zadužen ministar financija koje su objavljene u Narodnim novinama br. 55. nigdje nije izravno vezan ministar financija da se bavi problemima privatizacija, izravno.

Međutim, neizravno, kada sudjeluješ u radu tog upravnog odbora gdje se govori o privatizaciji jedino moje sjećanje, a to su onda novine podsjetile gdje je gospodin Grmoja rekao da su bili zataškavani neki dokumenti oko propitivanja Agrokora.

Gospodine Grmoja, u dokumentaciji Vlade RH, ja vam mogu dati dokumente koje rezultiraju iz sastanaka koje smo imali svaki utorak u koordinaciji za unutarnju politiku, financije su krvotok a gospodin Šeks je stvarno profesionalno vodio taj, uvijek te sastanke. To su bili sastanci u 5 sati kada smo formirali financijsku politiku gdje je postojala, financijsku policiju gdje je postojalo 15 točaka odgovornosti financijske policije, prije svega prikupljanje prihoda, pa smo organizirali štribru gdje je bilo uključeno i Ministarstvo unutarnjih poslova koje je tada vodio gospodin Jarnjak.

.../Govornik se isključio./...

_____:

Ja se ispričavam predsjedniče.

PREDSJEDNIK:

Može.

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik naknadno uključen./... da su neki dokumenti prikrivani. Nikakvi dokumenti nisu prikrivani jer smo mi tražili da se istraži, naročito inzistirao na tome predsjednik koordinacije gospodin Šeks. I nakon toga uputili, uputili tri, uputili tri molbe državnom odvjetniku da postupi po nalazu

financijske policije koju je vodio gospodin .../Govornik se ne razumije./.... Toliko o tome.

Evo možete dobiti taj dokument, jer ja sam se za ovaj seminar pripremao.

PREDSJEDNIK:

Odlično da ste se pripremili, ajmo dalje sada na pitanja.

Slušam dalje.

STJEPAN ČURAJ:

Da ponovim pitanje ili?

PREDSJEDNIK:

Pa ne znam, ako vi procijenite.

STJEPAN ČURAJ:

Dobro, mislim, ja bih vas molio konkretan odgovor.

Dakle da li ste imali bilo kakvih pritisaka vezano za odluke oko privatizacije tvrtke u koncernu Agrokor.

ZORAN JAŠIĆ:

Nikada nikakvih pritisaka kada se radilo o privatizaciji, predsjednik Tuđman je bio vrlo svjestan u kakvoj smo financijskoj situaciji, nikome popusta nije bilo

jer smo tražili garancije za plaćanja da će, jer nam treba sredstva da bi izdržavali izbjeglice i prognanike da bi mogli početi sa obnovom.

Jedino ovaj slučaj da smo mi do kraja holistički gledali. Ta koordinacija, to je bila izvrsna stvar koju je vodio gospodin Šeks, on je pravnik, ja sam ekonomista. A vi kao pravnik isto tako znate ...

. / .

Gospodin Šeks vam je pravnik, ja sam ekonomista a vi kao pravnik isto tako znate da u suvremenom svijetu globalizacije nema pravih rješenja ni sagledavanja problema pogotovo male zemlje kao što je Hrvatska. Predsjednik Tuđman bi se sad na mene naljutio, jer male zemlje mogu biti velike zemlje. Uzmite jednu Švicarsku sa svojim multinacionalnim kompanijama što znače, jednu Nizozemsku i mi možemo biti velika zemlja koja ćemo se bolje organizirati.

Ako se presjek skupova, sad govorim jezikom matematičara, bolje promotri a presjek skupova znači znanje iz ekonomike i znanje iz prava.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Neću ništa komentirati, osim što mogu samo žaliti što nismo ni Švicarska, ni Nizozemska barem što se tiče ekonomske snage.

Kolega Čuraj imate li još koje pitanje?

STJEPAN ČURAJ:

Odustajem.

PREDSJEDNIK:

Kolega Babić.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Pa samo kratko. Poštovani profesore, vi ste o svom, o vremenu stvaranja Hrvatske države i vašem imenovanju govorili dosta vehementno ovdje večeras.

Pa jedna od hrvatskih kontraverzi hrvatskog društva jest i hrvatska privatizacija. S obzirom da ste vi bili u vremenu od '92. do '94. godine, a tada je već ratno je stanje, veliki je broj izbjeglica je li se sjećate iz tog vremena da se na tijelima stranke Hrvatske demokratske zajednice ili u Vladi tada vodile priče, odnosno diskusije o hrvatskoj privatizaciji i kažem tom ratnom vremenu.

Je li se usporedo vodila takva priča ili nije ili se ciljano što se privatizacije tiče razgovaralo o ciljanim poduzećima?

ZORAN JAŠIĆ:

Proces stabilizacije uvodno kaže da u novoj Hrvatskoj državi želimo tržišno gospodarstvo. Tržišno gospodarstvo znači privatno vlasništvo, a privatno vlasništvo znači odnos prema riziku i o tome se vodilo računa, a ne o svakom pojedinom poduzeću.

Ja se ne sjećam, stvarno se vodilo računa o toj temeljnoj ekonomskoj postavci da bi se zaboravilo na stari sistem socijalističkog ponašanja u gospodarstvu koji je vezan za izraz mađarskog ekonomiste Kornea Soft budget constrein. To

znači, da su u socijalizmu poduzeća uzimala kredite, a tko će vratiti da to više nikoga nije zanimalo. I takav sistem ne može egzistirati.

Na žalost, još tih razmišljanja postoji da se previše očekuje intervencija države. Najprije treba poduzetništvo. Poduzetništvo znači preuzimanje rizika i predsjednik Tuđman, on nije sa mnom diskutirao o pitanjima ekonomije, ali je imao izvanredno povjerenje u mene. On je to diskutirao sa ljudima, ovaj prethodnik koji je bio, koji je bio moj student Škegro sa Perom Jurkovićem koji je bio izvršni ekonomista Hrvatska mora ići na temelje tržišne ekonomije.

Međutim, još danas nemamo u potpunosti naravno tržišnu ekonomiju. To ne znači da ja nisam za ulogu države. U maloj zemlji na današnjem stupnju razvoja demografski problem, pa to znači stvarno sistematsko praćenje države i onih negativnih pojava da ih odstranimo sa instrumentarijem ali taj mora početi od povećanja proizvodnje. Sve su drugo fraze, sve su drugo korištenje nečijih sredstava, a da ne postavljamo pitanje gdje će biti stvorena nova vrijednost. To se bojim da ne prijeđem u predavanje iz makroekonomije.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Izvolite kolega Babić.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

S obzirom da je ovo Istražno povjerenstvo formirano za okolnosti koje su nastale oko stvaranja koncerna Agrokor, s obzirom da je on stvoren 1989. godine, a vi ste i bio je gotovo pet godina star, je li se sjećate možda, je li donešena bilo kakva politička odluka tada za pomoć ili stvaranje koncerna Agrokor?

ZORAN JAŠIĆ:

ja se toga ne sjećam, samo kao ekonomist znam da sve velike firme kojima se naglašava da će one smanjiti troškove po jedinici proizvoda ostvaruje tzv. Economic of scale, znači što će proizvodnja bit veća, to će Agrokor više davati jeftinih proizvoda. Na taj način ćemo mi bolje zadovoljit svoje potrebe, malo ćemo povećati izvoz. Da tu postoje opasnosti i sad nastupa pravo, da se oni pretvore u monopol.

E sada to je pitanje za razmatranje za drugu situaciju.

PREDSJEDNIK:

Javio se još kolega Maras.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

Gospodine Jašić evo jedno pitanje. Tu ste pokazali, to je dokumentacija koja pokazuje da je gospodin Šeks reagirao. Jel' to ta dokumentacija?

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik nije uključen, ne čuje se./...

GORDAN MARAS:

Da jasno, jasno. Znači to je da se proslijedilo dalje itd.

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik nije uključen, ne čuje se./...

GORDAN MARAS:

Aha, znači to je dokaz da je ipak Vlada odreagirala.

ZORAN JAŠIĆ:

To je dokaz da smo vodili .../Govornik se ne razumije./... politiku, da sam ja jako respektirao šta će sudionici koordinacije za unutarnju politiku, a rekao sam financije su krvotok. Ako ne riješite pitanje tlaka, onda dolazi do poremećaja u organizmu.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Jeste možda kad vidim da ste tražili tu dokumentaciju, jeste li možda vidim da su tri dopisa, a to je valjda i požurnica neka.

ZORAN JAŠIĆ:

To su požurnice državnom odvjetniku da odgovori na evo.

GORDAN MARAS:

Da li ste možda, ne znam koji su gore datumi navedeni. Dobro, dobro. Znači 16. rujna, dva su 16. rujna. Aha to je veza, pardon srpanj, svibanj i ožujak. Znači poslan 22. ožujka, a veza je vaš dopis od 16. rujna. Baš nisu uskladili datume. Vidite da je poslano ...

PREDSJEDNIK:

Dobro kolega, hajde kolega Maras postavite.

GORDAN MARAS:

Dobro, nije mi jasno samo kako je 22. ožujka poslano a veza je dopis od 16. rujna?

52/7/KL

PREDSJEDNIK:

Ne znam.

. / .

GORDAN MARAS:

Do kad ste točno bili ministar financija?

ZORAN JAŠIĆ:

..Govornik nije uključen./... otišao za veleposlanika pri EU-u.

GORDAN MARAS:

Dobro, znači bili ste član upravnog odbora i kad se Fond za privatizaciju pretvorio iz ove agencije u fond?

ZORAN JAŠIĆ:

Da, točno.

GORAN MARAS:

Da li se sjećate na sjednicama, bili ste kao po funkciji, po zakonu član upravnog odbora, možda čak i predsjednik, ne znam jeste bili predsjednik?

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik nije uključen./... ministar gospodarstva.

GORDAN MARAS:

A to je bio tada?

ZORAN JAŠIĆ:

Tada je već bio promijenjen zakon, to je bio Penić koji je direktor fond, on je tada bio predsjednik.

GORDAN MARAS:

Dobro, da li se sjećate možda na sjednicama upravnog odbora da li je učestvovao i gospodin Ivić Pašalić kao član ispred Hrvatskog sabora?

ZORAN JAŠIĆ:

.../Govornik se ne razumije./... ikada je on bio tamo. Ponekad ja na sjednicu nisam ni došao, pa je otišao moj zamjenik, ali nikad.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Jeste li ikada na temu privatizacije nekih tvrtki razgovarali sa gospodinom Škegrom ili gospodinom Pašalićem?

ZORAN JAŠIĆ:

Nikada.../Govornik se ne čuje./... ministar financija ima prema zakonu o ministarstvima i ustanovama koji je donio '92. godine 30 različitih obaveza, o tome nisam nikada razgovarao.

GORDAN MARAS:

Ni sa Škegrom ni sa Pašalićem?

ZORAN JAŠIĆ:

Ne.

GORDAN MARAS:

Dobro. Hvala vam lijepo.

PREDSJEDNIK:

Imamo još pitanja?

Evo, kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, da, ovdje je sad kolega Maras uočio određene nelogičnosti ovim dopisima, ali neovisno o tome bili oni autentični ili ne bili, ono što je važno da se nikakav epilog nije dogodio, znači pravosudni u ovom slučaju korištenja nenamjenskog ovih kredita, da je gospodin Šeks kojeg vi ovdje ste došli očito u dogovoru, obraniti, kolege iz HDZ-a su vas i predložile ovdje kao svjedoka, je vodio istražno povjerenstvo o Agrokoru '96., nikada u javnosti nije spomenuo da je na ruke upozoreni dobio dopis odnosno izvješće financijske policije, nije se pitao što se događa, zašto ova pravosudna tijela nisu reagirala, nikad nije postavio to pitanje, ja mislim a tu se

složio i jedan svjedok koji je bio sa mnom, da svaka osoba, posebno dužnosnik ako ima bilokakva saznanja a vidi da institucije ne reaguju, mora podnijeti kaznenu prijavu.

Smatrate li da je gospodin Šeks treba s obzirom na saznanja koje je imao, podići kaznenu prijavu ili barem u javnosti kroz sve ove godine reći ono što je znao a to je da su se nepravilnosti događale u Agrokoru oko nenamjenskog korištenja ovih kredita?

ZORAN JAŠIĆ:

Gospodine Grmoja, ja se ne slažem s vašom izjavom da sam ja došao ovdje braniti gospodina Šeksa. Moj dignitet, moj spektar znanja, imam uvjerenje da sam došao ovdje govoriti o holističkom pristupu problemima koji su polazili od moje funkcije kao ministra financija, mog doprinosa u radu koordinacije koju mislim da je izvrsno vodio gospodin Šeks i zatim suradnja sa predsjednikom Vlade, holistički pristup, drugo ništa.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, ali zanimljivo je da vam nitko nije postavio pitanje o gospodinu Šeksu, da ste sami počeli o tome govoriti tako da je očito da ste to morali reći čak i ako vas se ne pita za to.

A zanimljivo da je potpredsjednik Sabora i član saborskog istražnog povjerenstva Milijan Brkić istu ovu dokumentaciju meni dao a da ste je sada vi najavili, tako da mi je očito da je ovo bilo dogovoreno svjedočenje ali ima malih nepodudarnosti.

PREDSJEDNIK:

Kolega, nije pitanje, ajmo na pitanja.

NIKOLA GRMOJA:

Mislim da je sve jasno.

PREDSJEDNIK:

Dobro, imate dalje pitanja ili ne?

NIKOLA GRMOJA:

Nemam.

PREDSJEDNIK:

Još netko pitanja?

Evo, ja se zahvaljujem svjedoku uz još jednu ispriku što ste čekali ali nije ovisilo o nama. Hvala vam lijepa.

Kolegice i kolege, evo prije nego što zaključim sjednicu, ja bih volio dvije ili tri stvari razriješiti pod razno.

Jedna se tiče dokumentacije. Dakle obzirom na odgovor koji nam je dao ministar Marić, ako se slažete proslijedit ćemo upit na Centar za restrukturiranje, odnosno ono što je on naveo kao pravni slijednik. To je pod jedan.

Pod dva, ovdje su bili neki prijedlozi danas za dokumentaciju, ja ih nisam ulovio ako je netko davao, neka da sada. Što je bilo?

STJEPAN ČURAJ:

Predsjedniče, bilo je vezano za prijedlog '99. oko jamstva koja su donesena na odluci Vlade.

PREDSJEDNIK:

Dobro, zapisnik s Vlade, jel' još nešto imamo?

.../Upadica Maras: Koordinacija, zapisnik./...

Dobro.

.../Upadica Maras: Znači svu dokumentaciju oko toga jamstva./...

Dobro. Imamo još neki prijedlog za dokumentaciju?

NIKOLA GRMOJA:

Ne, ali ja imam jedan prijedlog oko svjedoka.

STJEPAN ČURAJ:

Jel' mogu ako smijem tehnički prijedlog da nam se pošalje mailom svu dokumentaciju koju smo do sada zatražili? Znam da je bilo na zapisniku, ali ako možemo samo dobit posebno još jednom.

PREDSJEDNIK:

Može.

Dakle, sve što treba tu je, tako da to je to.

Druga stvar su svjedoci, dakle, ja ću vam prvo staviti prijedlog da pozovemo u onom tjednu iza, da pozovemo do sad svjedoke koji nisu došli odnosno čije dostave nisu uredno iskazane.

Mislím da smo sada na njih 3 ili 4. Neki i ovi koji su se ispričali tako da s tim popunimo jedan dan ako ste za. Znači, napamet sada, jučer nam nije bio svjedok, danas Petrović, Ante Todorić, ne znam još kog smo prije zvali, ali to je to, znači da to ponovimo. Dalje slušam prijedloge za svjedoke. Ovo smo se usuglasili da ponovimo do sada pozvane svjedoke.

Čuraj, Brkić, Grmoja, Maras.

STJEPAN ČURAJ:

Evo zahvaljujem, evo istom logikom smatram da pogotovo u raspravi se to uvidjelo da bi trebali pozvati u tom periodu državne odvjetnike pa tako predlažem Željka Olujića, Vladimira Šeksa, Stjepana Hercega.

.../Upadica predsjednik: Mislim da je on pokojni, pa to ćemo provjeriti./...

Dobro. ja sam provjeravao za svaki slučaj, nisam naišao.

.../Upadica predsjednik: A nije, onda neću, neću griješiti, dapače. Moja pogreška./...

Mislim mi ovdje čisto radi javnosti po funkcijama pozivamo tako da može se dogoditi... /Govornik se ne razumije/...

.../Upadica predsjednik: Da, da, u redu, provjerit će se./...

Dakle, ovdje po funkcijama idu. Marijan Hranjski, Berislav Živković.

. / .

Mislim to je do 2000., ja mislim da je to za početak dovoljno.

PREDSJEDNIK:

Ajmo onda pozvat sve.

.../Upadica Maras, ne razumije se./...

Dobro, ok, ok. Dobro, dalje.

Kolega Brkiću.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem.

Dosad smo riješili ove predsjednike Vlade do sada, sad je na redu kronološki gospodin Nikica Valentić.

PREDSJEDNIK:

Mislim da smo njega već zvali, jel' tako? On spada u ove koji nisu došli. Mislim da smo njega izglasali i zvali, provjerit ćemo.

MILIJAN BRKIĆ:

Koliko znam, nismo.

PREDSJEDNIK:

On će doć.

.../Govornici govore istovremeno, ne razumije se./...

Ne, nije.

MILIJAN BRKIĆ:

Koliko znam, nismo ga zvali.

PREDSJEDNIK:

Ok, ako nismo, zovemo, u redu.

Valentić, dalje.

MILIJAN BRKIĆ:

Dakle, ponovno Matešu, sad Valentića, ...

.../Upadica predsjednik: Dobro, Mateša je pozvan i
ispričao se./...

Onda potpredsjednika Vlade za gospodarstvo,
gospodina Mladena Vedriša.

Potpredsjednika Vlade za unutarnju politiku iako je
on već sadržajan u ovom prijedlogu od gospodina Čuraja,
gospodina Šeksa.

I sve ministre poljoprivrede s obzirom na ova
saznanja da su ministri poljoprivrede predlagali ova jamstva
državna od '90. na ovamo u svim Vladama, tu su bili i Tarnaj,
gospodin Majdak, gospodin Janković, gospodin Dominiković,
gospodin Đurkić.

PREDSJEDNIK:

Dobro, ajmo sad Tarnaj, Dominiković, što ste rekli?

MILIJAN BRKIĆ:

Tarnaj, Majdak, Janković, Dominiković, Đurkić i naravno sad treba vidjeti da li je netko od njih ne daj bože preminuo.

PREDSJEDNIK:

Da, jasno.

MILIJAN BRKIĆ:

Isto tako, danas se kroz svjedočenje svjedoka pojavilo ime Goranka Fižulića, ministar gospodarstva. Evo, to je to.

Evo to je to, hvala.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Slijedeći se javio kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Evo na tragu ovoga što je rekao kolega Brkić, nama se ovdje dogodio jedan trenutak na svjedočenju koji je po meni dao smisao ovom povjerenstvu i spomenuti su državni tajnik u

Ministarstvu financija Zdravo Marić, spomenut je bivši predsjednik HDZ-a Tomislav Karamarko, spomenut je Ivica Todorić, ali njega ne možemo pozvati za svjedoka i spomenut je trenutno ministar zdravlja Milan Kujundžić. Ja predlažem da se obzirom na ove tvrdnje koje su danas iznesene, da se svakako pozovu pred ovo povjerenstvo da bi se razjasnilo, vidimo da su sada nekakve oprečne tvrdnje u medijima.

PREDSJEDNIK:

Dobro, kolega Maras.

GORDAN MARAS:

Ja predlažem za ovo oko Vlade ću pričekat da dobijemo dokumentaciju da vidimo dal' treba pozvati gospođu Mintas Hodak...

.../Upadica predsjednik: Nju ne predlažete za sad?/...

Sad ne predlažem još.

Ali predlažem zato ponovno gospođu Dalić s obzirom da ćemo odraditi ministra financija Linića evo već slijedeći tjedan, znači bilo bi logično da ona bude tu i gospodina Antu Ramljaka predlažem ponovno.

Dobili smo dokumentaciju od Agrokora, vrlo opsežnu koja obuhvaća period do 2017., neki su dokumenti i sa njegovim potpisom tamo, ja bi želio da ga priupitam jer imam dosta stvari koje su mi nejasne vezano uz tu dokumentaciju.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Onda kolegice i kolege, ako smo se složili na prvu, dakle slijedeći tjedan imamo dvije sjednice, datume ćemo sad za dalje ustanoviti ali ajmo prvo izglasat kog ćemo zvat.

Dakle, dogovorili smo se da ćemo na prvu nakon toga ponoviti svjedoke koji su dosad pozivani a nisu došli, to nam je pod jedan.

U ovom trenutku imamo 16 što nam je tempom kakav imamo, tu su još 4 sjednice i znači jedna je rezervna za pozivanje ne došlih i nakon toga idu još 4. dogovorit ćemo se oko datuma. Ajmo sad izglasat kog ćemo zvat.

Idemo po redu. Tko je za to da se pozove Željko Olujić? Dobro, protiv, suzdržan? Evo, ja ću biti suzdržan.

Tko je za to da se pozove Vladimir Šeks? Protiv? Suzdržan? Prihvaćeno.

Tko je za to da se pozove Stjepan Herceg? Tko je za? Suzdržan? Jedan suzdržan. Ja.

Tko je za to da se pozove Marijan Hranjski? Protiv? Suzdržan? Dva.

Tko je za to da se pozove Berislav Živković? Tko je za? Protiv? Suzdržan? Dva.

Tko je za to da se pozove Nikica Valentić? Jednoglasno koliko vidim.

Mladen Vedriš?

Šeksa smo uključili pa ga ovdje preskačem.

Tarnaj?

Ovdje imamo, svi ste dali 3 ili 4 imena.

.../Upadica sa strane, ne razumije se./...

. / .

univ.spec. ANTE BABIĆ:

.../Govornik nije uključen./... dugoročnih zakupa, vidjet ćete da vam se u svim tim ugovorima pojavljuju zapravo ministri poljoprivrede u potpisu.

.../Upadica predsjednik: Dobro./...

A radi se o nekoliko stotina takvih koncesija.

PREDSJEDNIK:

Nikakav problem.

Evo kolega Brkić je rekao prvo ministar Tarnaj. Tko je za? Znači tu smo jednoglasni.

Vi ste rekli, mislim ministar Majdak iza njega, jel' tako? Tko je za?

Onda ste rekli ministar Mato Janković? Tko je za?

Dalje.

.../Upadica Brkić: Zlatko Dominiković./...

Tko je za?

Hoćemo dalje s njima ili idemo nešto drugo pa ćemo se vraćati?

A ne znam tko je sve, ja stvarno ne znam. Kako?

.../Upadica Brkić: Ivan Đurkić. Uz ogradu da ne daj bože da nije nitko preminuo, to treba provjeriti./...

Naravno, to se ograđujemo svi kod svih, naravno.

MILIJAN BRKIĆ:

Dakle, mi smo predložili ministre odnosno dužnosnike do 2000. i Goranko Fižulić, ministar gospodarstva.

PREDSJEDNIK:

I tko je za Goranka Fižulića? Dobro.

Tko je za pozivanje Zdravka Marića? Tko je protiv?
Dobro.

Tko je za pozivanje Tomislava Karamarka? Protiv?

.../Upadica sa strane, ne razumije se./...

Ja vas nisam zbilja brojao. Ponavljamo.

Tko je za pozivanje Tomislava Karamarka?

Dobro.

.../Govornici govore istovremeno, ne razumije se./...

Dobro, tko je protiv pozivanja?

MILIJAN BRKIĆ:

Ja ponovno ponavljam, mi smo razgovarali o svjedocima koji su obnašali funkcije do 2000. kronološkim redom.

PREDSJEDNIK:

Kolega, ovdje su prijedlozi i ja kažem, vi ćete ih prihvatiti, odbiti kao i do sad.

Tko je protiv?

.../Upadica sa strane, ne razumije se./...

Ovo što je predloženo danas ću uvrstiti. Tko je protiv?

Dobro, jeste konstatirali? Kujundžić? Tko je za? Dobro, tko je protiv? Suzdržani? Dobro.

I imamo još ovdje ministrica Dalić.

GORDAN MARAS:

Samo malo da objasnim, možda ću pomoći kolegama, pozivam ih zbog toga što je spomenuo Škegro kao dužnosnicu do 2000. pa možda ako vam to može pomoći.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Martina Dalić? Za? Dobro, protiv? Suzdržan?

Ante Ramljak? Za? Protiv? Suzdržan?

Dobro. Onda će kolegice rasporediti da idemo po 4. ajmo sad vidjet za datume.

Ja moram reći, ja imam neke obveze a bez mene ne može, tako da slijedeća sjednica nakon ovih, ja znam da ste molili da ne bude utorak ali ovaj će morati biti utorak, vrlo jednostavno, imamo na DSV-u izbor sudaca Vrhovnog suda tako da moram na tom bit.

Dakle, ona će biti utorak, 28.

.../Upadica sa strane, ne čuje se/...

Koji datum, koje Republike?

Kolega ja ne znam za dane Republike, ako vi znate prosvijetlite me. Mislim ne znam šta vi slavite.

Onda nakon toga, ajmo staviti onda četvrtak, 30., tako je.

Ok, onda vam predlažem slijedeći tjedan, četvrtak, 7. Nakon toga 13., 14. i tu vjerojatno i Sabor završava, tako da to je to.

.../Upadica sa strane, ne čuje se./...

Tako je.

Evo ga, kolegice i kolege, znači to je raspored sjednica.

Hvala vam lijepa, nastavak slijedeći tjedan.

ZAVRŠENO U 17,10 SATI.